En bok av och om Ralph Lundsten

HAPPY EARTHDAY är en ljuflig samling lustbara kåserier, där det lilla och det stora, livets alla tankar möts i en sällsam blandning av humor och poetiskt allvar – allt förmedlat av den Andromedanska elektronmusikmästaren och svenske kosmopoliten RALPH LUNDSTEN.

Tre av Kåserisamlingarna härrör från hans oerhört populära Sommarprat från 80-talet, som enligt producenten Lasse Gurell tillhör de mest omtyckta som Sveriges Radio någonsin sänt! Redan efter första sommarprogrammet bildades Andromeda Fan Society, en fanclub som vid denna boks utgivning existerat i mer än 23 år!

Många var det nog som sommaren 1981 fick kaffet i vrångstrupen, när sändningarna från Sveriges Radio ändrade karaktär och det genom eterns vågor kom budskap till längtare och förträngningsexperter om att livet är härligt och framtiden ljus, att politik, religion och prestationshysteri är pseudohändelser som tillfälligt skymmer den stora verkligheten – tillvarons innersta och ljusa kärna.

Boken inleds med nya kåserier från 2004, som också bifogas på CD, inlästa av författaren, och tillika tonsättarens undersköna musik!

I mild, anarkistisk anda,
informeras Du om vad
som gäller i tid och rum
– vadan och varthän
och var det kosmiska
skåpet skall stå,
om man säger så…

ISBN 91-631-7767-6

RALPH LUNDSTEN ÄNDROMEDA

HAPPY EARTHDAY

HAPPY EARTHDAY

LUSTBARA KÅSERIER

RALPH LUNDSTEN

Ralph Lundsten

HAPPY EARTHDAY

LUSTBARA KÅSERIER

Verbala dumheter och sinnliga exkursioner
från Sommarprogram 1981, 1984, 1989 och 2004

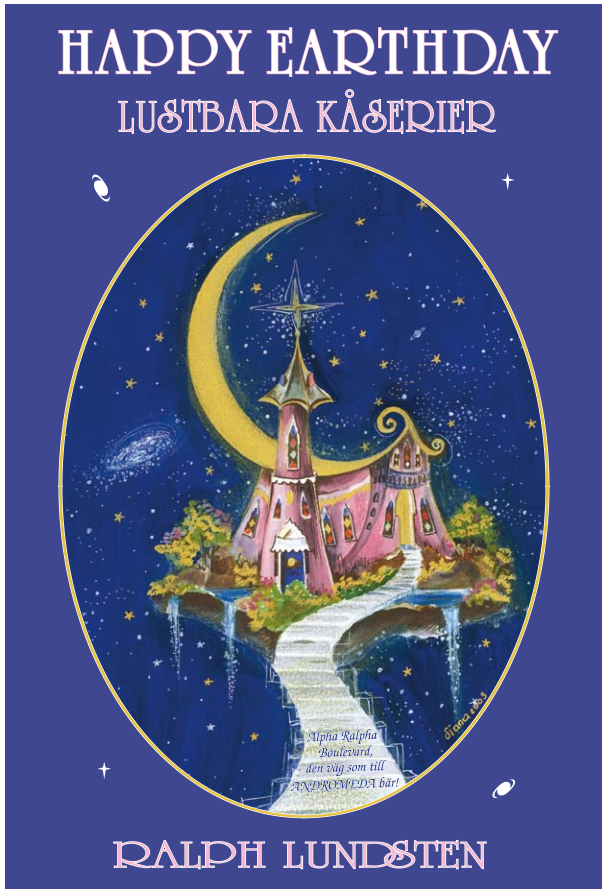

Omslagsillustration: Diana Šapokaitė, omslagsfoto: Bruno Ehrs

Illustrationer och bilder: Diana Šapokaitė (1, 2, 10, 11, 14, 27, 34, 43, 57, 101, 103, 105, 131 + småillustrationer), Pontus Aratoun (9, 104, 113, 129), Birgitta Hartzell (13, 22, 54, 133), Joakim Walldén (16), G. Doré (18), Christel Bonnétt (20), John Bauer (23, 32, 47, 52, 55, 73, 75, 79, 87, 96, 121, 127), Hans Arnold (25, 40, 53, 85, 89, 91, 95), Ralph Lundsten (25, 28, 35), J. Nyström (33), Lars Carlson (34), Carl Julius (41), Rolf Hagen (44), Tim White (46), Okänd (56, 61, 65, 83, 107, 115, 123), Pål Jansson (63), Ulf Hinders (69), K. Boye (81), Lynx (93), Au. Jerndorff (98), Jörgen Städje & Joakim Walldén (107), Th. Grust (111), Rudolf Koivun (119), Herouard (109), Cai Selander (135)

Formgivning: Ralph Lundsten och Joakim Walldén

Tidigare utgåvor av författaren: Lustbarheter (Med CD, Bokförlaget Bra Böcker, 1992), Lustbarheter (Utan CD, nytt omslag, Sveriges Radios Förlag, 1997)

© Copyright 2005 Ralph Lundsten, Andromeda Music AB. Tryckt i Hyltebruk 2005

ISBN 91-631-7767-6

ANDROMEDA

Innehåll

Förord 6

KÅSERIER FRÅN SOMMAREN 2004 9
Drömmerier 10
Sinneslandskapen 11
Computerful Lovers 12
Vid ungdomens källa 14
Färdkost 15
Det gudomliga Helvetet 17
En lefnadssaga 19
Horrorscope 21
Johannes och huldran 22
I försommartid 23
Klarsyn 24
Förenad Mänsklighet 25
Zodiack, ack, ack… 26
Mindscape Music 28
Vid livets källa 29
Skrattoteket 30
Paradissymfonin 33
God Jul 34
En själens vagabond 35

Radioproducentens förord till kåserier 1981, 1984, 1989 36
Författarens förord till kåserier 1981, 1984, 1989 37
Frankenburg – utomhusbilder 38

KÅSERIER TILL SOMMAR 1981 39
Sinnliga exkursioner 40
Tycka bra om sig själv 41
Att förstå musik 42
Synnerligen rosa 43
Ting har personlighet 44
Mix non flop 45
Jämmer, elände och sportnytt 46

Krona och mantel 47
Hej eller Nej 48
The New Age 49
Livets mångfald 50
Föreningsdiktatur 51
Rån och väsen 52
Strömkarlen 53
Ett skälvande NU 54
Huldran 55
Lovsång 56
På glömda stigar 57

Frankenburg – inomhusbilder 58

KÅSERIER TILL SOMMAR 1984 59
Vågspel 60
Vrickningar och rop 62
Generande muskler 64
Stilgrodor 66
Utan allvarlig kostym 68
Förkrympt musikhistoria 70
Stråkmånsar 72
Drönare och bibisar 74
Uppsatsningar 76
Pseudolivat 78
En spark i varslet 80
Korståg 82
På undergångens brant 84
När dimman lättar 86
Årlig avkomma 87
Regentligen 88
Reinkarnation 90
Ökenhumor 92
På gott och ont 94
Garden of Delight 96

KÅSERIER TILL SOMMAR 1989 99
Tredje gången gillt 100
Skolkunskaper 102
Fi 104
Dyra fosterland 106
Emotionera 108
Välkommen 110
Rymder 112
Lyckan 114
Livsvandring 116
I afton dans 118
Besynnerligt 120
Får jag lov 122
Yrkesval 124
Primitiva jägaren 126
Kretslopp 128
Teateruppsättning 130
Oväntat 132
Himmelssegel 134
Livskärlek 136
Liten ko(s)misk ordlista (Ralphinerade fantasiord) 138
Bild- och elektronmusikstudion Andromeda 142
LITEN BOK OM ANDROMEDAREN RALPH LUNDSTEN 143
Vem är det 144
Utmärkelser & utställningar 146
Extraordinära utgåvor 147
Filmskaparen Ralph Lundsten 148
Konstnären Ralph Lundsten 149
Balettkompositören Ralph Lundsten 150
Utgivna LP 152
Utgivna CD & DVD 1154
Författarens ålderstrappa 158
Happy Earthday – Lustbara Kåserier på CD 160

Förord

Ralph Lundsten är en sällsam figur i svenskt kulturliv – ”en livets äventyrare” – för att nu citera honom själv. Född i en norrbottnisk bondemiljö, kom han som ung och fattig 15-åring till Stockholm för att bli självförsörjande och finna sin framtid.

Hur gick det då? Ja, 50 år senare skrev Lars Tilling följande hyllningsartikel till den Lundstenska 65-årsdagen:

Den evigt 17-årige Ralph Lundsten fyller 65 år!!!

Ralph Lundsten är Sveriges internationellt mest kända tonsättare. Han är också filmare, konstnär och författare!

Det är svårt att sammanfatta renässansmänniskan Lundstens breda konstnärliga verksamhet! Förutom musiken, var han under hela 60-talet också vår mest prisbelönte kortfilmare med bl.a. Filminstitutets kvalitetspris 4 år i rad!

Konstnären Lundsten fick stora Biennalpriset i Paris 1967 för **EMS NR 1**, en bild/ljudkomposition som då var Sveriges Radios första samkomponerade bild/ljudprojekt. Förutom egna utställningar har han också medverkat i **Hej stad** på Moderna museet 1966, **Feel It** på Nationalmuseum 1968 och på Contemporary Crafts i New York, **Biennalen i Milano** 1968, **Triennalen i Paris** 1969 **Foultitude** på Louvren i Paris 1969, m.m. Hans **Kärleksmaskin** (spelbar genom hudkontakt) har ofta varit en utställd raritet, senast på Musikmuseet i Stockholm och Venedigbiennalen 2003.

Musikmuseet har redan haft två utställningar över Lundstens liv och verksamhet, **Fantasin är en del av vår verklighet**, 1991 och **Livskärlek,** 2000 och de arbetar tillsammans med Nacka kommun på att göra Ralphs hem och musikstudio Andromeda till ett eget museum (*Ralph Lundstens Universe*, centrum för synt- och elektronmusik, konstnärshem & kosmiskt café)! Hans barndomshem i Ersnäs, Norrbotten är redan ett sådant och heter **Ralph Lundstengården**.

Två engelska musikforskare besökte i somras Sverige, för att skriva en bok om alla europeiska tonsättares minnesmärken och museer. De valde att i Sverige endast besöka och skriva om Alfvén i Dalarna, Peterson-Berger i Jämtland, Ralph Lundstengården i Norrbotten och Bellman i Stockholm!!!

De visste då inte att Lundsten fanns i livet, så han lär bli den enda levande tonsättaren i detta lexikon…

Mest känd är dock Ralph Lundsten för sin personliga musik, som resulterat i drygt 600 opus, utgivet på 40 LP och 70 CD (!), musik till 100 baletter, verk för Operan, Dramaten, Rikskonserter, Riksteatern, Radio & TV m.m. Musikpris av Gaudeamus i Holland, Schwingungen Preis (elektronmusikens "Oscarspris") i Tyskland m.m. FN-symfonin och Ralph Lundstens hyllningstext till FN, framfördes och lästes upp vid 50-årsjubileet i San Francisco 1995 och det resulterade till att han blev utsedd till och invald i London Diplomatic Academy som "Composer & Cultural Ambassador" – kulturambassadör för sin födelsekommun Luleå var han redan tidigare)!!!

Bland de mer kända verken finns förutom FN-symfonin The **Symphony of Joy** även 7 natursymfonier: **Strömkarlen** (för Stockholmsoperans 200-årsjubileum 1973), **Johannes och huldran** (balett på Oslooperan 1975), **En midvintersaga** (som årligen spelas i Storkyrkan vid jultid), **En sommarsaga** (innehåller bl a det tema som är Radio Swedens signatur – "vår fungerande nationalsång" – och som i Guinness rekordbok är utsedd till världens mest spelade melodi), **Trolltagen** (årlig balett vid Storforsen och som kallas Norrbottens bygdespel), **Drömmarnas landskap** och **Årstiderna**. Därutöver bör nämnas musiken till Beppe Wolgers **Godnattstunden**, **Music for Relaxation and Meditation**, som används på sjukhus och i terapier för att häva ångest och ge livsglädje. Ralph Lundsten komponerar alltså musik som vill ge livskvalitet och ro för själen – men också humoristiska och avancerade stycken, musik som vi sällan får höra – av någon anledning…

Han är en kreativ, aktiv och kärleksfull livsdyrkare, en unik skapande ande i sitt "rosa sagoslott" och han har nog, som han själv formulerat det, "fötterna på jorden men huvudet bland molnen". Lundsten är paradoxalt nog alltid kontroversiell, går sin egen väg och har alltid sagt vad han tyckt – samt skrivit musik som människor kan tycka om och ta till sitt hjärta. Han uppfattas av många makthavare och mindre framgångsrika kollegor som "svårplacerad" i det alltför uppspaltade kulturmusiklivet.

Saltsjö-Boo den 23 maj, 2002

Lars Tilling,

dirigent, tonsättare och TV-producent: *Musikspegeln*

KÅSERIER
från
SOMMAREN
anno 2004

Drömmerier

Kära läsare och drömmare!

Att drömma är att skapa och att drömma om det man saknar är oändligt viktigt! Därigenom skapas en möjlighet att det drömda uppfylles! Tänk på att det man önskar och vill tillräckligt starkt, brukar bli uppfyllt – i en eller annan form!

Man kan drömma om någon eller något, om naturen eller livet – om själva varat. Att drömma fram glädje och lycka är stort, för den dag då man kan känna kärlek för allt och alla – då är man en fulländad kosmisk varelse!!! Dit har inte undertecknad nått – än, vilket så småningom kommer att framgå av kåserierna…

Vi börjar vår samvaro med I SOMMAREN SKÖNA ur NORDISK NATUR-SYMFONI NR 7 ”ÅRSTIDERNA”. Sätt Er behagligt tillrätta och slut Era himmelsblå. Låt de Lundstenska tonerna föra Er till glömda och drömda världar! Följ med till ängslyckan och den susande storskogen, vandra på okända stigar och vila vid en porlande bäck. Här finns ingen tid, inga rums-begränsningar, här klingar alla väderstrecks strängar i en tidlös symfoni.

Överallt finns ett brus av liv och lust – välkommen!!!

Sinneslandskapen

Alldeles för lite uppskattar vi de fem sinnen tillvaron begåvat oss med och som ger oss stora och fantastiska upplevelser – men det är sinnesupplevelser som vi knappt lägger märke till, förrän det är för sent…

Med synen förtrollas vi av solens glitterlek i vattnet och genom den upplever vi all jordisk härlighet och skönhet – som finns överallt, här och nu!

Att i försommartid få känna doften av hägg och syren, det om något visar väl på de underbara upplevelse som luktsinnet kan ge oss!

Och vilken oerhörd njutning är det inte att kunna lyssna på fågelsång och bäckens porl – eller låta förunderliga musikaliska toner smeka våra öronsnäckor?

Tänk vilken beröringslycka det är att överraskas av en kind emot Din eller känna solens varma strålar och det svalkande sommarbadet smeka Din hud.

Smaken sedan, tänk Er nystekt strömming och färsk potatis – med dill! Eller varför inte ett glas saft eller en kopp kaffe i bersån en sommardag?

Allt detta och tusenfalt mer därtill ger oss våra sinnen, men först när människan kroknar, blir skumögd och hör sämre, börjar hon förstå vad hon håller på att förlora – kontakten med livets underbaraste glädjeämnen.

Jag föreslår därför att vi idag låter våra fem sinnen få ge oss den njutning, som dom och vi förtjänar. Antingen det är sol eller regn, gå nu barfota ut i sommarlandskapet och lukta på blommorna. Titta och lyssna på fåglarnas och vindens lek i trädkronorna. Bred ut en filt i gräset och ta med något riktigt gott att njuta av – och, glöm inte att bjuda någon kär medvarelse att göra Dig sällskap.

För livet vill tvåsamhet, närhet och kärlek!

Computerful Lovers!

Lycklig innehavare av en dator, införskaffad för brev- och kåseriskrivning, musik och bildskapande, ”drabbas” även jag av den myriad av dataspel som florerar på alla marknader…

Till en del spel finns spelbeskrivning, till andra inte. Det går i allmänhet bra ändå eftersom alla spel verkar vara sponsrade av Pentagon eller andra skjutnödiga despotorganisationer…

Varför i H-e skall man skjuta ned allt som rör sig på främmande planeter, i luften eller på marken??? Om jag möter en ”alien” från en främmande värld, skulle jag bli oerhört lycklig och tänka: ”så stort är livet”!

I bland, när man manhaftigt vacklar omkring i obekväm rustning i något gammalt dataslott, ser man en stilig jungfru skymtar i något av dess rum. Spelets idé är naturligtvis att man skall använda svärdet, fallossymbolen, till att nedgöra alla konkurrenter om slottet och makten – inte i första hand erövra jungfrun, hon är på sin höjd en extra bonus…

Jag skulle omedelbart ta av mig plåtpansaret och i de mindre manhaftiga underkläderna, snabbt ta mig in till den efter en stund f.d. jungfrun…

Må de andra slåss om makten och tingen…

Jag tycker att datavåldspel är fantasilösa, destruktiva och fördummande!!! Det finns en risk att de påverkar barns omdöme om hur konflikter skall lösas och de verkar utesluta en värld där medmänsklighet och förståelse är av största vikt för en bättre värld!

De undandrar oss den oerhörda insikten, om att människans överlevnad beror mera på fantasi och intelligens, än på klor, huggtänder och laser-svärd!

Att använda datorn som ett skapande verktyg är viktigt, datorn och människan har inlett ett livslångt förhållande och det är bara den roliga och kärleksfulla mjukvaran som fattas!

Kanske får vi börja fantisera själva – och det är väl en bortglömd konst, eller hur…

Här hör Ni THE WHISTLING ROBOT, en digital servitör som just nu serverar en *Yin & Tonic!*

För lyssnare
som har svårt
att fatta skämt,
så stavas *gin*
här med *yin!!!*

Vid ungdomens källa

Nu vill jag med musikens hjälp ta med Er på en musikalisk resa till ungdomens källa – en tidsresa, fylld av ljusa och vemodiga minnen från den tid då det lilla barnet börjar upptäcka och utforska sin värld.

Många påstår att deras barndom alls inte var lycklig, men kanske är det först i vuxen ålder man förstår vad som är livsljus! Även om det i ens uppväxttid fanns både problem och besvikelser, finns ändå en myckenhet av ljusa och varma minnen. En del av dessa är säkert skapade av barnets förmåga att drömma fram sin egen önskevärld – om hur livet borde vara! Att drömma är att skapa och drömmar kan för det lilla barnet vara lika verkliga som den vuxnes förenklade verklighetstolkning.

Lyssna på denna ljuvliga komposition, BARNDOMSLANDET, och följ med på en resa till barndomens värld! Slut ögonen och låt det förflutna tona fram och levandegöras i Ditt inre – minns ett skratt, en doft av sommaräng, en gammal sagobok, röster och figurer från landet Längesen.
I minnets oändliga värld återser vi även de nära och kära som vandrat bort i tidens dimhöljda land. Bortom bortom finns alltid ett nytt bortom och i denna kosmiska trädgård möts vi alla igen…

Färdkost

När blev människan människa, och varifrån utgick hennes första stapplande steg? En nästan omöjlig och på många sätt ointressant fråga. Gränsdragningen mellan djur och människa är lika tokig som den att det finns ursprungsbefolkningar med speciella markrättigheter. Varifrån människan än kommit, så har hon vandrat jorden kring, parat sig ljuvt och hämningslöst, skapat högteknologiska samhällen och är nu på väg mot nya rymder för att befolka andra himlakroppar.

Hur har hennes färdkost sett ut och hur ser den ut idag? Från början var det frukter och nötter, fisk och kött – en för människan allsidig och lämplig kost. Men för några tusen år sedan blev människan en bofast och agrar individ. Hon började dessvärre odla sädesslag och skaffa sig husdjur och lade därmed grunden till de flesta av våra folksjukdomar. Här citeras arkeologen Göran Burenhult som i TV sa följande kloka ord: ”om människan slutade med mjölkprodukter och sädesslag, skulle de flesta folksjukdomar upphöra”. Han bygger sitt uttalande på att det idag fortfarande finns stenåldersliknande kulturer, där våra vanliga folksjukdomar inte existerar.

Undertecknad laktosintolerant vet liksom de flesta förståndiga människor – möjligtvis undantaget bönder och EU-politiker – att komjölk är till för kalvar med fyra magar. Vi som bara har en mage kan inte bryta ner denna hiskeliga laktosdryck.

Inte blir det mycket bättre om vi byter ut komjölken mot läskedrycker, där en liten burk innehåller en sockermängd som motsvarar 14 sockerbitar…

Många föräldrar, som egentligen är rädd om sina barn, tar ändå med dem till hamburgerrestauranger. Där får de förutom en sockerbomb att dricka, skadligt vitt bröd att äta och därtill en fettindrypt hamburgare med bränd potatis. Ibland har jag även sett en del till synes vuxna medborgare inmundiga denna för kroppen inhumana kost, hm…

Undra på att vi blir stora och får utbuktningar på de mest olämpliga ställen. Den dagen är inte avlägsen när man inte törs klappa någon på axeln, för då startar man en sällsam vågrörelse som inte slutar förrän tårna tar emot…

Nu var jag inte snäll, men vår matkonsumtion idag är oklok och farlig för människans överlevnad. Fler och fler blir födoämnesöverkänsliga och många som har diverse oidentifierade störningar har det nog från dagens felaktiga kost.

Var rädd om Din fantastiska kropp –
den enda bostad Du och Din själ har!

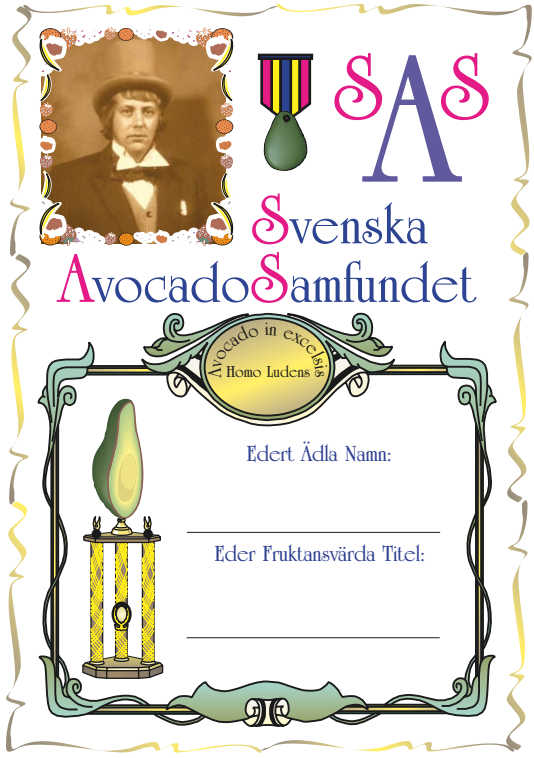

Det Gudomliga Helvetet

Religion är ett intressant men känsligt ämne. De flesta människor tror på någon abstrakt Gudomlighet och på en förhoppningsvis fortsatt fortlevnad efter jordelivet.

Det har funnits och finns de mest märkliga religiösa kulter och att kora den mest bisarra är nog så svårt. Enligt lexikon är religioner ”olika yttringar av tro på suprahumana verkligheter” – minsann, jag hade inte kunnat säga det bättre själv…

I vår del av världen finns fortfarande de tre primitiva Abrahamsariationerna: judendom, Islam och kristendom. Alla tre lider av religiöst storhetsvansinne och tror sig sitta inne med den enda sanningen. De ortodoxa judarna påstår sig vara Guds utvalda folk och i deras syffisanta skrifter får man veta hur värdelösa gojer, ickejudar är – och kan behandlas…

Islam har sin Koran, som kan tolkas och vantolkas så vitt att den innefattar allt från asketisk sufism till politisk terrorism. Kristendomen, med sin mångtydiga och kaotiska bibel, är inte mycket bättre. I var kyrka och helgedom upphänges en kille med spikar i händerna och törnetaggar i huvudet. Av honom skall vi lära oss att leva, och vi manifesterar det genom att symboliskt äta hans lekamen och dricka hans blod…

För att Ni inte skall bli härskna på mig, vill jag säga att i alla religioner finns naturligtvis en stor mängd mogna människor, som helt riktigt tolkar gamla regler och riter som något symboliskt. Det är de bokstavstrogna som är problemet i världen. Deras intolerans får tom den gamla hederliga djävulen att verka samarbetsvillig…

Kära medmänniskor, lämna religionerna men behåll religiositeten!
Om det finns en Gudomlighet, tror Ni då på fullt allvar att ett sådant allklokt och kärleksfullt väsen favoriserar någon del av sin skapelse?

Må det snart komma en kosmisk religion där tid och rum, ande och materia är ett och odelbart. En religion med kärlek till livet och existensen i alla dess former.

PS

Apropå former och kärlek, var i alla religionernas namn finnas kärleken till den gudabenådade quinnan, detta problematiska kön som alltid verkar störa friden i de patriarkatiska himlarna…

DS

En Lefnadssaga

En framtidsrapport för *United Neighborhood Organization* – UNO

Det var en gång en planet, som föddes i den mörka rymden. Planeten, nummer tre ifrån sin sol, skulle sedermera komma att kallas Tellus, i vardagligt tal Jorden. Den låg i en av spiralarmarna av Vintergatan, som i sin tur var placerad ett dussin miljarder ljusår från det nuvarande universums födelseplats, populärt och felaktigt kallat Big Bang.

Från mineralriket via växtriket utvecklades så småningom djurriket, med de första rörliga fysiska organismerna. Från amöba till människa åtgick eoner och många var de sidospår som försvann i tidens hav. Människan, en komplex varelse, lika delar djur och ande. Människodjuret reste sig på bakbenen och dess ande tog livsbetingelserna under betraktande. En tredimensionell erövringstakt utan motstycke tog sin början – människan tog det fysiska kommandot över utveckling och *sin* planet.

Människobarnet föds till synes lik i utseende och karaktär sina föräldrar, men det avgörande är inte släktarv och miljö, utan det ofödda barnets egna, genom många liv förvärvade egenskaper. Samma eviga kosmiska karmalagar gäller för allt existerande, ävenså för vårt universum. Vid tidens upphörande sjunker vårt nuvarande universum in i ett ”svart hål” för att sedan återfödas i ett ”vitt”.

Genom sina sinnes begränsningar agerar människan i endast tre dimensioner, rör sig i en fjärde och anar vagt de övriga. Det fysiska livet, med människan i täten, hastar fram i sina utvecklingsbanor mot en högre komplexitet och mot en framtida kropps- och tidlös existens. Tiden rör sig, säger *ur*-människan, men det är hon som rör sig – tiden står stilla.

Människans odödliga själ, som är en del av universums helhet, har givit upphov till många sagor och berättelser, sedermera kallat för religioner. Människans själsliga revirbehov har sedan gjort dessa evighetssagor till inre stridsfrågor, medan hennes djuriska hölje stakat ut andra ägandets gränser, kallat äktenskap, bolag, förening, nation m.m.

Religionernas överlevnad sköttes av gudliga mästrare och megalomaner. Genom prålig klädnad och kostsamma byggnader, bevisade dessa på ett omvänt sätt behovet av ödmjukhet och renlärighet. Något tillspetsat kunde man uppdela människosläktet i tre kön: präster, män och kvinnor – de sistnämnda var alltid ett stort problem för de förstnämnda…

För bevarande av den primitiva, geografiska gränsdragningen, skapades militanta muskellekar, sedermera kallat sport och idrott. För varje nation skapades också en bemålad duk, kallad flagga, och en oljudande symbol, kallad nationalsång. När en eller flera från en nation tillfogat en eller flera från en annan ett nesligt nederlag, så fullbordades den andliga tortyren genom hissande av den vinnande fanan och kvädandet av pösig hymn. De arma förlorarna tvingas att i stram givakt och under tystnad inhalera den kränkande tortyren.

För både religioners och nationers bevarande fanns en speciell kallhamrad art, kallad militär. Denna rituella livsform, åt ärtsoppa, marscherade kollektivt och utförde med ryggmärgsinstinkt utrotande av fientligt livsogräs, även kallad Fi. Vem som för tillfället var fiende, avgjordes av flockledarna… Vid symbolisk och kollektiv marsch mot utpekad Fi, fördunklades det s.k. omdömet av militant, pösig och bullrigt musicerande av destruktiv karaktär – lämpligen benämnd som HiFi…

Gräns- och nationskrig, ras- och religionskrig, fördunklade länge människans i grunden kärleksfulla väsen. En kosmisk livssyn växte långsamt fram, där tid och rum, ande och materia var ett och odelbart.

Människan, kommen från mineral-, växt- och djurriket, är nu en bit på väg mot sin nästa, icke-fysiska existens i kosmiska himlar.

Horrorscope

Dagens människa är logisk och förnuftig. Hon har rensat bort all forntida vidskepelse och förpassat vampyrer, spöken och djävlar dit *De* hör hemma! Om någon undrar varför Du inte går under stegar och inte lägger nycklar på bordet och rent av spottar när Du ser svarta katter, så ignorera sådana insinuanta frågeställare, eller peka på vikten av traditionsbevarande kulthandlingar! Och vitlök till exempel, är ju både gott att äta och vackert att dekorera med… Att man dragit lakanet över huvudet före klockan slagit tolv, det beror bara på att man skall stiga upp så tidigt dagen därpå!

Skämt åsido, det finns naturligtvis en bättre förklaring: Vi vet mycket väl att *Dom* finns!!! Och egentligen är Vi livrädda allihop!!!

Den musik som just nu förskräcker Edra öron heter HORRORSCOPE och i den har jag försökt att leka med rädslans symboler. Människan och hennes rädslor, det är något som fascinerat så långt tillbaka som vi kan överblicka. Var går förresten gränsen mellan besvärjande riter, rädsla för det okända och fasan för det handgripliga våldet?

Mest intressant är den ogripbara rädslan – rädslan själv, så att säga! Barn, och barnet inom oss alla, verkar ha ett nästan oändligt behov av att konfronteras med det jag vill kalla underhållningsrädslan. Kanske är det av mentalhygieniska skäl viktigt att ibland få leva ut sina rädslor på ett gripbart sätt och i en trygg situation!

Sätt er nu väl tillrätta och håll varandra i handen, så skall jag ta Er med till ett riktigt spökhus, precis när klockan slår tolv och det börjar knarra och knirka från gistna dörrar och murkna kistlock! Vilka hemskheter som där sker överlåter jag helt åt Er egen morbida fantasi, men glöm inte bort, att i *Deras* ögonhålor sett är Vi minst lika monstruösa som vi tycker att *Dom* är!

Man kan faktiskt börja undra vilka *Vi* egentligen är! Titta bara på den Du håller i handen –

Hjälp!!!

Johannes och huldran

Sagan om människoynglingen Johannes och en skogens huldra. Musiken kommer från NORDISK NATURSYMFONI NR 2 ”JOHANNES OCH HULDRAN” och denna sats heter: DEN FÖRTROLLADE SKOGEN.

Tredje natten i skogskojan vaknade Johannes av att någon ropade på honom och bävande av en egendomlig upphetsning sprang han upp och gick ut. Skogen badade i det vita sommarnattsljuset och det doftade dagg och frömjöl. Något vitt stod i skuggan under en gran, lockande och kallande på honom – huldran!

Men när han försökte fånga henne flydde hon allt längre in i skogen och till slut hade jakten fört honom till en skogstjärn där han lade sig ner för att vila. Den lilla sjöns skönhet gick rakt in i Johannes själ och en darrande ro bemäktigade sig honom.

Sommarmorgon i skogen med linnéans svaga doft och porlet från en bäck, lövsalars fågelsång och glitter från en solbelyst tjärn – allt samverkar till en sällsam sommarens symfoni. Huldran, som länge betraktat den sovande, vithyllta människoynglingen, smög sig fram till honom från sitt gömställe och lät sitt hår röra vid hans panna och axlar medan hennes läppar lätt som blomblad berörde hans mun. Men därvid snuddade hennes ögonlock vid Johannes kind och han vaknade och såg rakt in i Animas ögon som var djupa och bottenlösa som en skogstjärn. Hans armar slöt sig kring henne och det var som att hålla den varma mullen i sin famn.

Johannes och huldrans älskogslek i den förtrollade skogen – livets skimrande höjdpunkt där ingen framtid finnes och inget förflutet existerar – bara ett skälvande Nu!

I försommartid

En spirande dröm
Från den ljufva fagertid
Då hägg och syren
Doftar livsberusning
Över ängslyckan
Syns bevingad fjärilsdans
I skira björksalar hörs fågelsång
Från den blommande solen

Klarsyn

Ett lustigt minne från min tidiga barndom är att jag en gång tänkte följande insiktsfulla tanke: ”nu ser jag livet klart och förstår det mesta – nu är jag som klokast! Snart går jag in i vuxenvärlden och förlorar omdömet och inte förrän jag blir gammal kommer dimman att lätta och jag åter igen kan se livet klart”.

Barn kan vara kloka och ”lillgamla” innan skolan börjar realismera tillvaron och innan puberteten släpper loss alla obändiga och för den delen ljufliga parningskrafter.

Min tro är att man föds med ett karma, en karaktär som vi förvärvat i tidigare liv. Det gör att även små barn har en slumrande livserfarenhet, som vuxna bortförklarar med att ”barnet är lillgammalt”.

Sedan, beroende på tillvarons mångfasetterade skeenden, utvecklas den händelseföljd som är en kombination av karaktär och geografi – om man säger så…

Med den livssynen kan man säga att livet delvis är förutbestämt – beroende på vår karaktär – men också möjligt att ändra! Vi kan, även om det är svårt, när som helst bryta det förutbestämda mönstret och bege oss i en annan riktning, till ett annat händelseförlopp.

Tänk på det Ni alla som tycker att livet är meningslöst och orättvist. Fundera en stund på hur mycket det beror på Er själva, på Era val och värderingar.

Tro inte om Ni ser en ljusning, att det är skenet som bedrar, utan välkomna var stråle av hopp!

Jag vet att allt detta är lättare att säga än genomföra, men kära medmänniska, gör ett försök. Våra begränsningar har ju aldrig förut hindrat oss att bete oss på det mest olämpliga sätt, så varför nu?

Och vem vet, kanske kan en ändrad färdriktning leda till ett nytt, bättre liv, öppna dörrar som förut verkat stängda och i förlängningen ge Dig ett nytt, rikare liv!

Människans mentala kraft är den mest outnyttjade naturkraften!

Förenad Mänsklighet

Förenta Nationerna bildades sommaren 1945 efter andra världskriget och i spillrorna efter Nationernas Förbund. Drömmen om en enad värld och en önskan om att konflikter måste lösas genom förhandlingar och aldrig mer på slagfält, möjliggjorde denna nya nationssammanslutning. Många konflikter och lokala krig har sedan dess utbrutit, men dessbättre inget mera världskrig och i merparten av dessa krigshärdar har FN haft en stor medlarroll!

Som en hyllning till Förenta Nationernas 50-årsdag 1995 komponerade jag THE SYMPHONY OF JOY och den uruppfördes av världssamfundet på födelsedagen i den lokal i San Fransisco där FN bildades 1945. Till min glädje upplästes inför församlingen även den hyllningstext som jag skrivit och där jag föreslagit att FN skulle byta namn till FM, Förenad Mänsklighet! Detta eftersom det är nationer och religioner som skapar konflikter och krig.

I vår galna värld finns fortfarande gott om destruktiv nationalism och religioner där man påstår sig vara Guds utvalda eller representanter för ett högre vetande…

Måtte gränser upplösas, behovet av grupp- och religionstillhörighet att minska. Låt oss få en global samlevnadsform, där vi med FN:s hjälp lär oss respekt för allt levande och för jordens kulturella och geografiska säraarter. Men FN måste också tydligt hävda att inget politiskt eller religiöst utövande får ske på bekostnad av andra människors frihet eller deras rätt att göra egna val! Att vi lär oss respekt och att livets mångfald är dess största tillgång!!!

Den dagen fungerar FN som FM – Förenad Mänsklighet.

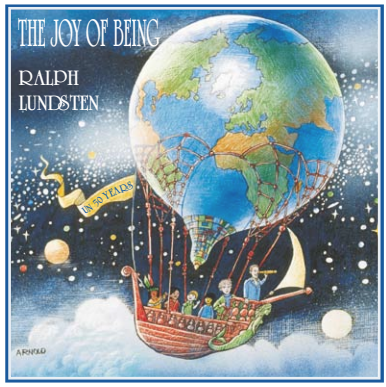

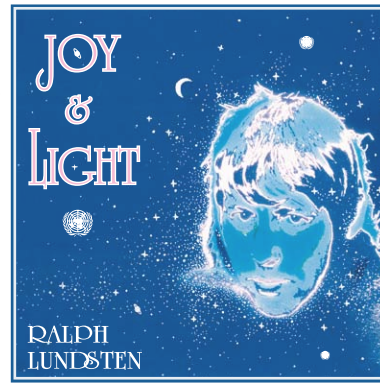

Zodiack, ack, ack…

Den här historien börjar på planeten Klotrunda, någonstans lång borta i okända rymder. Denna kosmiska planetboll är, märkligt nog, en jordisk parallellvärld – en slags syskonplanet.

Den humanoida livsformen går, precis som här, på bakbenen. De är mycket kärlekskranka, tycker företrädesvis om motkönade varelser och berusar sig gärna med smaksatt starkvatten – måhända dock i omvänd ordning…

Precis som här, finns det en lättjefylld önskan om att arbete mirakulöst skall utföras av sig självt – eller gärna av andra, som därtill är bättre rustade. Med andra menas också de androider av båda könen, som genom sin sinnrikt utformade karaktär, aldrig hyser annan åsikt och därmed lämpar sig utmärkt som samtalsobjekt och partner.

Syskonvärld eller inte, vissa företeelser är annorlunda på Klotrunda. Man har t ex sluppit en del av de jordiska avarter, som deras utvecklingshistoria omöjliggjort. Några totalt okända begrepp på Klotrunda är näriga ekonomer, röstfiskande folkledare, hysteriska tävlings- och sportgalningar och religiösa fanatiker. Med denna goda utgångspunkt kan det bara sluta på ett sätt: en befolkning, som trivs med livet och med varandra – de Ni!!!

Vad har man då istället? Jo, fantasin och lekfullheten, humorn och kärleken står högt i kurs, så lustkurrar och sinnessmekare, händelsekonstnärer och påhittare är mycket aktade personer. Inte underligt att det i en sådan kultur upptäcks vägar till det okända – man skapar en rums- och tidsport kallad Dörrkarma. Denna sensationella möjlighet att förflytta sig till olika tider och världar, användes till en början mest på skoj, till att förflytta sig till tidigare, trevliga händelser, till dryckeslokaler eller för att roa sina vänner och bekanta, genom att dyka upp i de mest intima och olämpliga situationer…

Resor till andra världar och dimensioner lockade inte, förrän man också skapat en Intergalaktisk Tankeöversättartransformator (förkortat TÖT). Denna synnerligen användbara TÖT-parlör tolkar inte bara ord utan även avsikter och tankar, översätter dessa till begripliga kommunikativa signaler.

Därmed kan alla levande varelser ”förstå” varandras medvetna eller omedvetna avsikter, (vilket ibland skapar mycket prekära problem, som det mellan jägare och bytesdjur och mellan politiker och väljare…).

Så kära jordbor, bli därför inte förvånade om galaxens alla livsformer kommer att kommunicera på Ert eget språk – dock utgör bristen på uppdatering att det ibland fattas en del för Er viktiga och betydelsefulla svenska nutidsord som typ, öh, va, liksom, ge järnet, om man säger så, jaba, viba, deba, o.s.v.

Vi lämnar denna historia just som det är det dags att kliva in genom rums- och tidsporten Dörrkarma och nu är det Du, kära läsare, som fritt får fantisera på fortsättningen. Öppna dörren till fantasins och längtans land, till Dina drömmars värld och bli åter den drömmästare, Du var som barn!!!

Mindscape Music

Min dröm har varit att skapa rena musikaliska tillstånd, som skänker vila och harmoni till den stressade och är en meditativ inspirationskälla för själens resenärer! Dessa melodilösa kompositioner blir till balsam för själen, genom sin kärleksfulla oändlighetsatmosfär.

Rogivande musikaliska tillstånd kan både öppna för en förhöjd och glädjefylld livskänsla, men också skapa en inre försonande stillhet – en känsla av frid, bortom världens larm.

I vår nutida miljö finns ingen tystnad. Gatubullret i den yttre miljön är så starkt att även miltals utanför en stad hörs samhällets störande brus. I den inre miljön finns allt från tickande klockor till massmediala störningsljud – lägg därtill den rytmiska ljudtortyr som förföljer oss överallt, i affärer och restauranger, i parker och på badstränder…

Även om denna komposition DRÖMVÅGOR spelas med en relativt låg lyssningsnivå, så försvinner vardagens störningsljud och den inre koncentrationen höjs! Lyssnar man dessutom i hörlurar och har ögonen slutna, då svävar man i den oändliga rymden.

I detta musikaliska tillstånd händer ibland undret: tid och rum, ande och materia blir ett och odelbart. Din själ öppnar sig, möter evighetens ljus och likt vårblomman som väcks av solen, knoppas och blommar den försonande och förlösande livskärleken!!!

Säger härmed dagens sommarvärd, *Ralph Lundsten*,
Andromedar och Stjärnguide

Vid livets källa

Näckrosen, denna skogssjöns vattenpärla och den mörka tjärnens ljusbärare, är ett märkligt exempel på livets komplexitet.

Långt nere i dyn finns roten, livssändaren och blommans själ. Från den och genom vattnet växer en stängel, uppåt mot ljuset. När strået når vattenytan då händer undret: livet förverkligar sig i den ljuvaste av blommor som öppnar sig mot solen.

Ett flerdimensionellt under har skett!

Så ock människan. Likt näckrosen kommer vi från det okända djupet och blommar upp mot samma sol. Manifesterade av samma kosmiska kraft, gnistrar vi av liv och lust, skrattar mot ljuset och famnar livet.

I hur många dimensioner lever människan
och från var kommer hennes rottrådar?

På hösten vissnar näckrosens blomma och stängel, på livets höst kroknar människan och hennes hölje upplöses.

När det gäller näckrosen vet vi, utan att förundras, att någonstans i djupet finns ju roten kvar och när våren nalkas sänder roten en ny stjälk mot den blommande solen.

Den gamla blommans själ i en ny skrud!

Kära människobarn, var så säker att samma eviga och kärleksfulla livslagar också gäller för vår själ! Dess längtan efter fysisk existens och kroppslig vår, sänder samma skapande lust efter ett nytt liv i en ny kropp.

Den gamla själen får en ny boning och går med nya minnen mot nya liv. Om och om igen blommar både näckrosen och människan, för att i en kosmisk trädgård, någon gång, någonstans, bli ett med ljuset!

Skrattoteket

Nu skall vi göra ett besök på skrattoteket!
Det finns många slags humor men allt som förtäljs kanske inte är så roligt som historieberättaren tror. De mesta bygger på att man gör bort sig, gör sig illa eller tycker att allt som rör underlivet är roligt – sådana historier säger mer om berättaren än om det berättade…

Martin Ljung sade en gång i en monolog att ”buskis, det är när ett skratt tar slut så fort man skrattat färdigt”. Så sant och så klokt formulerat! En bra historia lämnar alltid kvar en bit livserfarenhet när man skrattat färdigt!

Här följer nu några barnhistorier som åtminstone jag skrattat åt:
”Tack gode Gud för att Du inte gjorde mig så perfekt, då hade jag inte haft hälften så kul”. Det sistnämnda håller nog de flesta med om!

Barn har också noterat att: ”Kvinnor har kurvor, medan män har portfölj”, och en manlig defektfull egenhet: ”Männen har fler framdelar på kroppen”.

Här lite vuxenskämt: ”Fröken, jag är främling på orten. Kan Ni visa mig vägen dit Ni bor?”

Tänkvärd självbetraktelse: ”Jag har alla sjukdomar utom hypokondri”. Eller: ”Livet är en sexuellt överförd sjukdom med hundra procents dödlighet”.

Denna historia tillägnas regering och riksdagis:

> ”Teori är när man vet allt och inget fungerar…
> Organisation är när inget fungerar och alla vet varför.
> Praxis är när allt fungerar och ingen heller vet varför”.

Där ser man, det man inte vet, har man ingen aning om.

Här ett par bilskadehistorier, som dessvärre lär vara sanna: ”Jag körde över en karl, men han medgav att det var hans fel, eftersom han blivit överkörd tidigare”

Så en härlig bortförklaring av undanflykternas mästare: ”Det fanns en mängd åskådare, men inga vittnen”.

Vi slutar denna trafikodyssé med en kort skadeanmälan: ”Jag somnade vid ratten och vaknade på sjukhuset”

Nu byter vi ämne: Undertecknad Lundsten läste följande i Upplandslagen: ”Ingen skall blota åt avgudar och ingen tro på lundar eller stenar”. Måtte Lundstens fan club inte få tag på denna 700-åriga skrift…

Lite allvar: ”Och ur kaoset talade en röst till mig som sade: ’Le och var glad, ty det kunde vara värre’. Och jag log och var glad, och det blev värre”.

Kombinationen missförstånd och under bältet ger följande pärla:
En engelsk dam skrev och frågade om inackorderingsrum i Sydtyskland. Hon undrade också om där fanns WC. Den som svarade hade dåliga kunskaper i engelska och frågade byprästen vad denna förkortning betydde? När prosten hörde att damen var över 50 år, utgick han från att det var en from människa som ville veta var kyrkan låg – på engelska Wood Chapel, eller förkortat WC. Den engelska damen fick därför följande svar av Pastor Schultz:

Min nådiga, WC ifråga ligger ca 10 kilometer från den plats Ni får hyra rum. WC är beläget i en vacker skogstrakt och hålles öppet varje tisdag och fredag.

Detta kanske förefaller Er olämpligt ifall Ni planerar regelbundna dagliga besök. Det kommer dock utan tvivel att glädja Er att många människor medtar matsäck och tillbringar hela dagen där, för att njuta av den härliga utsikten.

Vi rekommenderar Er därför att vara ute i mycket god tid. Utrymmet räcker dock i allmänhet till, då det finns 80 sittplatser. Skulle Ni någon gång bli försenad kan Ni dock räkna med ståplats och om vädret tillåter brukar man hålla till på ängen utanför.

Klockan ringer 10 minuter innan WC öppnas och vi kan rekommendera Nådig frun att komma på fredagarna då vi har orgelackompanjemang. Akustiken är förträfflig och även de svagaste ljud hörs. Dessutom på fredagarna brukar officerarna på den närbelägna garnisonen infinna sig och naturligt och ogenerat deltaga i det allmänna nöjet.

PS

Min hustru och jag har tyvärr inte haft tillfälle att besöka WC den senaste månaden, vilket Ni förstår vållat oss stor smärta.

DS

Vad finns väl att tillägga mer än lite orgelackompanjemang…

Paradissymfonin

Drömmen om ett evigt liv i en paradisisk tillvaro, någonstans bortom, är förmodligen lika gammal som människan själv. Har någon eller något skapat oss och i så fall vem och varför? Frågor som inte lämnar människan någon ro!

I fåfängd möda stirrar hon mot mikrokosmos och makrokosmos oändlighet för att finna svar, men blicken drunknar inför det bottenlösa djupet i materiens innersta och stjärnornas oändliga antal – varken i livet förvandlat till matematiska symboler på ett papper eller rymdens ljusårsgrav tillfredsställer vårt vetgiriga och förvirrade, outgrundliga inre.

Att bara få leva och finnas till, just nu, verkar inte vara nog för människan. Och ändå, till trots, så är det kanske sådana stunder som är livet, när livet är som bäst! Eller är det bättre att använda sin jordiska tid till att förbereda sig för sin eventuella nästa existens?

För det förstnämnda finnes inte många profeter, men väl för det andra och de fantasifulla profetiorna på detta nästa sakernas tillstånd, varierar beroende på från vilken tid, kultur och religion som profeten kommer – allt ifrån att återfödas här på jorden i varierande skepnader, till att bli en flygburen änglaskimrande gestalt i himmelen eller att uppgå i något jagupplöst tillstånd av ickevarat – välj själv!

Låt denna sällsamma musik ta Dig med på en drömfylld resa och ge Dig kära musiklyssnare en försmak av vad som kanske väntar bakom hörnet…

God Jul

Med VINTERLEGEND ur NORDISK NATURSYMFONI NR 7 ”ÅRSTIDERNA”, vill jag ta Er med på denna härliga slädfärd och påminna Er kära lyssnare om att det bara är ett halvt år tills är det jul igen.

Julen, denna märkliga tid då annars stela och tröga medborgare börjar att bära in skog i vardagsrummet och på densamma, frenetiskt och utan större urskiljning, upphänga de mest kolorerade dekorationer av allehanda slag och material.

I hisnande oproportioner intages föda, bortges presentförpackade onyttigheter, fördelas blöta ömhetsbetygelser till både nära och mindre kära.

Höjdpunkten blir när en grötätande, överviktig säsongarbetare dyker upp och bankar på dörren. Mannen ser ut som en armhåla i ansiktet och klädedräkten kan få vilken kläddesigner som helst att begå harakiri…

Med sig har han en tom säck, där vi nådigast får nedlägga våra inköpta presenter och sedan delar han ut dessa som sina egna gåvor – kan det bli bättre???

God Jul i God Tid

& Frostiga Hälsningar

från en

Andromedansk Tomte!!!

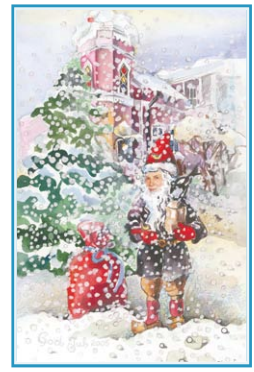

En själens vagabond

Med STAR OF MY DESTINATION vill jag avsluta denna ljufliga sommarstund och tacka för trevligt sällskap! Fortsätt att drömma och längta och bli en själens vagabond. Upplev alla de sällsamheter, som tillvaron skänker De i anden fria.

Ovanför oss gnistrar miljoner stjärnor och minner om oändligheten och under våra fötter finns den varma jorden – vårt gemensamma hem.

I hjärtat sjunger glädjen över det brus av liv och jordisk skönhet som finns överallt – om man tittar efter förståss…

Tänk på att i varje människa Du möter finns en sökande själ och en bit oändlighet!

Hos människan finns i sanning den upptäckarglädje som ger henne de erfarenheter och livsinsikter som behövs för den fortsatta färden!

Därför, bli en själens vagabond!!!

Radioproducentens förord

(till tidigare sända och oerhört populära sommarprogram i radion, som sändes åren 1981, 1984 och 1989)

Sommarprogram har jag producerat många, men få har fått sådan respons som just Ralph Lundstens!

Om det beror på hans personliga sätt att säga vad han tycker, eller att han är så "osvensk" att han spelar egna verk i sitt eget program, eller att det blivit en viss känsla i och med att programmen spelats in i hans egen studio, vet jag faktiskt inte.

Men ett vet jag, att ingen kan så varligt föra oss in bland skogens rån och väsen, till huldror och strömkarlar lika säkert som han leder oss ut i det oändliga kosmos och låter oss ana dess storhet! Det lilla och det stora, humor och allvar, allt förenas i Ralph Lundstens sommarprogram!

Och lyssnarnas tack har inte låtit vänta på sig! Redan vid det första programmet 1981 var responsen enorm! Så många krav på repris har jag aldrig upplevt, och kanske är Ralph Lundstens sommarprogram 1981 det mest publikälskade som någonsin sänts i serien. Efter programmet bildades ANDROMEDA Fan Society, och det är mig veterligen enda gången ett sommarprogram lett fram till bildande av en fan-club!

Ha det i minnet, kära läsare!

Lars Gurell

Författarens förord

Kära bokinnehavare – och förhoppningsvis läsare…

Lyckan, det är att få läsa denna bok, som innehåller de tre klokaste, roligaste och populäraste Sommarprogram, som någonsin vibrerat genom etern!!! I mild anarkistisk anda, informeras Du om vad som gäller i tid och rum – vadan och varthän! Med andra ord, Du informeras om var det kosmiska skåpet skall stå, om man säger så…

När jag komponerade mina Sommarprogram, var den skamlösa avsikten, att i en och en halv timme "vandalisera" eller om Ni så vill, "mjuka upp" världsbilden hos lyssnaren – sista halvtimmen sätter jag dit min…

Musikvalet är kontrapunktiskt, ibland understryks orden av musiken, än är den i opposition mot det som sägs… Jag spelade med andra ord både musik som jag tycker om och musik som jag absolut inte tycker om!!! Eftersom jag odiskutabelt är vänskapskorrumperad spelar jag också musik med och av mina vänner, och naturligtvis en myckenhet musik av mig själv – Ni är ju värd det bästa!!!

Svaret på frågan om hur i all världen detta kunnat passera alla lusthandikappade på Sveriges Radio är enkel: programmen har helt producerats i min egen ANDROMEDA-studio och ingen utom sändningsproducenten Lars Gurell har vetat någonting i förväg – och Gurell, han hade både lust och humor! Situationen var alltså sådan, att bortsett från P3:s smaklösa signaturinramningar och desperata nyhetsskvättningar varje hel timme, så var jag helt fri att säga och spela vad jag ville – i två timmar!!!

Det har utnyttjats, tro mig!

Kosmisk Kram

FRANKENBURG, Ralphs hem, ett burget fritidshus, byggt 1878 för rika stockholmare

(Se husets insida på sidan 58, och ANDROMEDA-studion på sidan 142)

1904-06-20

Kråkslottet
Ralph
köpte
1970-07-01

Läs sidorna 43 & 44
Sveriges första chockrosa hus

"Det rosa sagoslottet"

Mitt Shangri-La

KÅSERIER
till
SOMMAR
anno 1981
Sändningsdag 1 juli anno 1981

Sinnliga exkursioner

Musik är något förunderligt!

Några toner tränger in i ens medvetande och börjar rumstera om bland minnes- och associationsbanorna, och plötsligt träder där fram en dammig minnesbild från barndomen. Eller så blir man förpassad till en öde rymd, kanske lurad att skratta, känna allvar, eller fyllas med nästan outhärdlig godhet inför den omvärld som man strax innan var beredd att skänka åt underjordens makter…

Är inte denna sinnliga exkursion något vidunderligt spännande??? Tänk, att kunna få ta del av andra människors drömmar, längtan och livskänsla. Att få resa i det märkliga universum som mänsklig fantasi utgör!

Fri i tid och rum kan man känna samhörighet med någon som levt för länge sedan, eller följa med till världar som icke är, och just därför få insikter som är till stor gagn i denna värld, denna värld som handgripligen är.

Att för en stund få känna sig som en del av något mycket större, när DÅ, NU och I MORGON möts.

Och mötet sker i Dig, genom Dina sinnen och i Din själ.

Och mötet sker tack vare Dig.

I Dig bor sannerligen oändligheten och evigheten…

Tycka bra om sig själv

Den musik som vi här hörde var hämtad ur ”Paradissymfonin” och satsen hette ”Den himmelska fridens ängd”. Paradissymfonin är komponerad av den begåvade och charmfulle svenske tonsättaren Ralph Lundsten, samme man som just nu låter sin sonora stämma smeka era öronsnäckor!

I och med denna avannonsering har jag begått en serie otrevligheter. För det första: man bör inte spela sin egen musik i Sommarprogram!

Förlåt då, men en del jag gjort tycker jag är så bra och det står mitt hjärta så nära att jag inte kan låta bli!

Jaha, ja, där kommer vi in på otrevlighet nummer två: man skall som god svensk, inte tycka bra om sig själv eller det man gör!

Vad är nu det för struntprat! Ni som har en spegel, gå omedelbart fram till den, se er själva djupt i ögonen och säg en rad komplimanger, ni vet, det där som andra egentligen borde säga om de hade lite vett!

Och *om* nu spegelbilden får skrattparoxysmer, så var glad även för det! För man inte bara *får* och *bör* tycka bra om sig själv, man måste också kunna skratta åt sig själv! Det gäller att vid rätt tillfälle ta sig själv på allvar och vid rätt tillfälle skratta åt sig själv!

Den som inte har en bra relation till sig själv, har i allmänhet inte det till andra heller! Och vem vet, innan programmet är slut har jag kanske spelat fler bitar av mig själv, för det är ju en märkvärdigt begåvad musik…

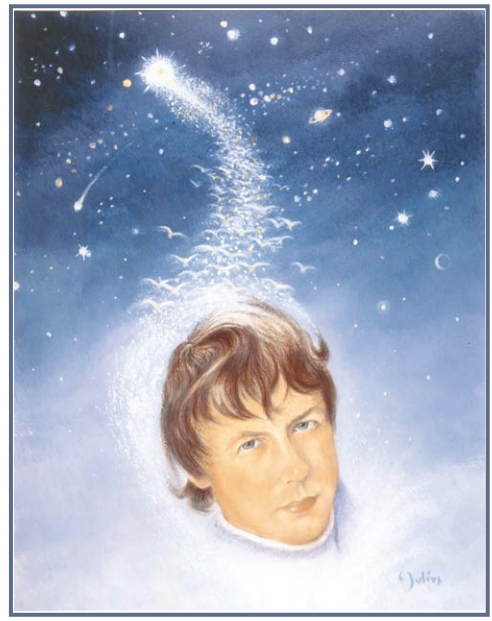

Att förstå musik

Det här med att förstå musik, som så många säger sig inte göra, det är något som jag inte förstår. Vad finns att förstå???

Man förstår inte musikens innersta genom att veta hur en sonat eller fuga är uppbyggd, även om valet av form emellanåt kan ge viss fingervisning vartåt det bär så att säga…

Dessutom förstår vi inte livet, men lever gladeligen vidare ändå! Inte heller förstår vi till exempel kärlek, men är ändå väldigt tacksamma för att den emellanåt drabbar oss!

Varför då pretentionen att förstå musik, istället för att oförbehållsamt försöka ta den till sig!

Visst kan den förefalla obegriplig om den beskriver en mycket sammansatt eller märklig känslomässig upplevelse som Du själv inte haft. Men ändå, är det inte just det vi ibland stressar jorden runt för att finna – nya upplevelser!?

En del av vårt släkte är formidabla konstnärer på att tillföra organismen hallucinatoriska droger. Andra, mer självförstörande amatörer, nöjer sig med statlig berusning genom systemets sortiment.

Jag ber härmed att få rekommendera musik, som visserligen kan bli vanebildande. Men abstinensbesvären är mildare och om man nu blir vaneförbrukare, så än sen…

Får jag rekommendera en gammal fin årgång – en nocturne av Debussy, en av musikhistoriens största gestalter och den moderna musikens fader! Ingen har som han lyckats förena det till synes omöjliga, både vad det gäller känslotillstånd och musikaliska begrepp!

Antingen ni nu befinner er lekamligen eller i fantasin vid havet: stirra nu oavvänt mot vågornas lek och ljusets spel i vattnet! Slappna av och låt er förledas, och jag kan lova er sköna hallucinationer av sjöjungfrur, som med sin sinnliga sång försöker locka och dra er mot det förrädiska djupet…

Synnerligen rosa

Jag har ett rosa hus. Kanske borde jag förtydliga mig genom att säga att jag har ett *synnerligen* rosa hus!

Chockrosa påstår en del, men folk pratar ju så mycket. Jag måste dock erkänna att det i början var stor folkvandring hit, besvärande för mig som gillar att leva ett lugnt och diskret liv.

Ibland när folk hängde ut ur bilarna, vilt och mycket ogenerat stirrande, försökte jag mig på några dassteg och piruetter med krattan eller spaden som vi tomtinnehavare ju så ofta bär på. Jag trodde att detta exklusiva dansframträdande på gräsmattan skulle göra åskådarna medvetna om att jag kände mig en smula bestirrad.

Ack nej, blickarna flyttades visserligen från huset till min person, men uttrycket av främlingskap ändrades inte…

En inte helt ovanlig fråga brukar vara: varför har Du målat Ditt hus rosa? En underlig fråga, vad skall man annars ha för färg på ett hus?

Jag brukar svara det enda som går att svara: färgen går så bra till min hy!

Ting har personlighet

Mitt hus är inte bara rosa, det är också gammalt – från 1878!

Tycker inte ni som jag, att gamla hus har en personlighet? När man letar hus och får gå in i flera samtidigt, tänker man väl om inte förr på hur olika utstrålning hus kan ha!

Det finns hus med hemkänsla, otrevliga hus där man känner sig ovälkommen, opersonliga hus - speciellt när de är nybyggda. Det är precis som om mängden levnadsöden impregnerat väggar, golv och tak. Kanske sätter människan sin prägel på tingen, i högre grad än hon är medveten om!

Det känns ibland som om gamla ting ville berätta något. Jag har till exempel i mitt torn en mycket gammal lampa. När man sitter och tittar på den är det som om sekler bakåt rullas upp för ens inre. En lampa med utstrålning, om man tillåts vara vitsig…

I varje fall tycker jag att ni som letar efter hus ska tänka på det här med husets personlighet och inte bara ränna runt och räkna garderober!
Visa samma respekt för ett personligt hus, som ni skulle göra för en dito människa!

Och börjar ni rusta en gammal kåk, så gör det med största varsamhet och kärlek!

River ni ut ett gammalt fint fönster eller raserar en snidad sommarveranda, så minns detta: ni får den aldrig tillbaka och ett band till det förflutna har slitits av! Och vad huset sedan tycker om er, det törs jag inte tänka på!!!

Mix non flop

Säga vad man vill om vår svenska Riksradio – men det törs man väl inte!? Men kanske något lite om den, om jag så får säga, märkliga *blandning* av programtyper som kan förekomma i samma kanal, när det vill sig…

Först tänker vi oss att vakna till morgoneko, utan sändningsuppehåll, morgongymnastik med andakt och insprängda trafikinformationer. Sedan Nyheter – och på turkiska… Musiknytt, och nytt om senaste nytt – med strejkbilaga; mix non flop, kontrapunk, disko fiasko, kladdhäftiga program för Dig som är ung! Därefter dagens eko, nyheter från TT, följt av meddelanden – och på finska… Ring så spelar vi, tänk om det kunde vara på finska så frågorna blev lite roligare!

Sedan dör man bara om det inte kommer meddelanden om börsroteringar, snabbt följda av ett härligt laddat kvällseko med en färsk strandningsbilaga, och varför inte ett direktsänt riksdagsreferat där oppositionen angripit den förut av mögel angripna, för tillfället sittande regeringen och givit den en mustig deprimand – vi inom ankdammsrörelsen vet inte vad ni talar om, men ni har fel…

Tacka vet jag TV, de har humor de! Tänk bara på ”Dallas” och ”Hem till gården”… Man vacklar från apparaten med skrattåraran droppande och undrar varifrån de får allt – England, USA – nåja, det kunde vara värre, det kunde ju vara gjort av svensk TV-teater!

Nu ska jag inte retas mera, utan tala om vad jag tycker om. Jag tycker till exempel om blandade musikprogram på radion, typ Nocturne.

Publikpåverkade program, som Sten Frykbergs ”Önskekonsert” och Lasse Gurells ”Önsketimmen” gillas! Lasse, jag nämner inte Ditt namn bara för att Du är producent för det *här* programmet, utan för att jag uppriktigt beundrar Din grandiosa förmåga att välja sommarpratare…

Jämmer, elände och sportnytt

Det här med att ifrågasätta och kritiskt granska allting har vi svenskar fått på hjärnan. Redan när man hör nyhetssändningarnas ljudsignaturer, så förstår man vad som väntar: dagens alla eländigheter specialvinklade av gravallvarliga män och kvinnor i en ständigt växande nyhetsarmé.

Var har de lärt sig att alla nyheter är dåliga nyheter? Ibland lyckas de till och med få ett högtryck att vara oroande, för där bakom Island väntar ett oväder som är på väg hit…

Förr fick både kultur och vårens första sippa vara med. Nu är det jämmer och elände, och i förlängningen på det: Sportnytt!

Ett nyhetssammandrag skulle kunna låta så här: världen gick under klockan 17, men innan dess slog Södertälje MoDo i en rafflande och blodig vänskapsmatch. Vädret i morgon är inställt på grund av strejk…

Nu följer en ljudande rapport, utan glädjedödande tillsatser. På skivmappen står att läsa: ”Var glad fast Du är svensk, *nu*, det kan komma en utredning om saken och sedan är det för sent…

Gruppen som spelar kallar sig för Andromeda All Stars, och under sina täcknamn i konungariket Sverige är de kända som de bästa musiker vi har.

Det finns en över-ANDROMEDAR också, det vill säga en som under ”pistolhot” tvingar dessa mycket upptagna musiker att mötas, och dessutom spela en musik som de annars inte skulle spela. Men *jag* föredrar att vara anonym! Här kommer ”Andromedian Nights”.

Krona och mantel

Förvånansvärt bra i ett annars ifrågasättande samhälle klarar sig det svenska konungahuset. Men det kanske är med kungen som med Gud och religionen, det är för stort för att ta tag i och det finns alltid mera aktuella frågor.

Kanske, i livets besynnerliga teater, kan man ha konungaspelet kvar, bland annat just för att förgylla den majestätiska fond som våra vackra slott utgör.

Men i så fall tycker jag att kungen skall ha krona och mantel och se ut som en kung, och inte som nu diskret intill tråkighetens gräns, inte olik en avdelningschef på LM Ericsson!

Och drottningen bör se mer John Bauerskt prinsesslik ut, byta ut sina besynnerliga huvudbonader mot en vacker krona och gärna romantisera det som är under den också…

Om konungahuset spelar Sverigespelet med roligare utstyrsel, så lovar jag att komponera en ny nationalhymn! För visserligen är jag kosmopolit, men jag är en *svensk* kosmopolit – Amen!!!

Innevånare i Konungariket Sverige

Hej eller Nej

I dag talar de flesta om människans begränsningar i en våldförd värld, där framtiden redan är intecknad. Jag ryser, när jag hör dylikt tal!

I mitten på det gladare 60-talet, var jag med och skapade några arkitektur-utställningar, bland annat en som hette HEJ STAD. Vi sa *hej*, till staden som livsform och ville visa på de förbättringar som borde till för att erhålla en god boendemiljö.

Idag skulle man först sagt *nej* stad, och sedan med minutiös noggrannhet räknat upp alla stadens nackdelar.

Negationer, protester, ockupationer och frontställning – i en mycket militant tidsålder *vill* man inte uppnå samförstånd!

Man vet inte i en förhandling hur fort man skall kunna stranda den, och till och med quinnan, denna förståndiga och gudabenådade varelse, har snart uppnått sitt nya mål – att bli lika dum som mannen!

Män, kvinnor, maninnor och ni andra, här kommer han, ELVIS, förebilden för en hel generation gitarrbärare.

När det blir allmänt känt att man skall sommarprata, dyker det märkligt ofta upp mer eller mindre bekanta med en skiva under armen och sägandes: Förresten, Du som skall sommarprata, här har jag en fantastisk låt Du bara *måste* höra… I de flesta fall utlovas ett långt och lyckligt liv om biten spelas, men när det gäller Elvis fick jag mera höra vad som skulle hända mig om jag *inte* spelade honom…

Av en slump befann jag mig på väg till Grand Canyon och var precis den kvällen i den förskräckliga staden Las Vegas, när Elvis hade sin sista stora premiär. Inte mådde han som bäst och inte var han som störst, men ändå, även en mindre bra Elvis är förmodligen bättre än det mesta i den genren. Och nog hade han utstrålning!

Publiken älskade honom, den kvinnliga delen andligen *med* honom – tro mig, jag var där, såg, lyssnade och förvånades!

The New Age

Vårt behov av att finna syndabockar får mig till och med att tycka synd om politiker; makterna vet att de annars inte står mitt hjärta nära!

Det är ingen konst att tala om vad som är fel, men det är en djäkla konst att ge ett genomförbart alternativ!

Tänk om det är så att vi kanske har den värld och de ledare vi förtjänar, genom vår egen brist på visioner, våra enfaldiga livsförenklingar och vår urbota tröghet – som ni förstår talar jag till mig själv, naturligtvis inte till er, kära lyssnare!

Ni har säkert den tillit till människans förmåga att handla förståndigt som behövs och säkert den kärlek till livet i alla dess former som är en nödvändighet för att få en motivation att förändra världen till det paradis vi alla längtar efter!

För er väntar THE NEW AGE bakom hörnet, denna nya tidsålder som skall visa på människans möjligheter i en ständigt föränderlig värld, i ett likaledes ständigt föränderligt universum!

Nu Richard Strauss, med den musik som genom filmen "2001" med rätta gjorde honom känd för en ny generation. Hör, vilken kraft, vilken livskänsla! Hur skönt är det inte att vara ett litet *jag*, på väg mot en större insikt, i livets gåtfulla oändlighet!

Denna musikaliska soluppgång är till för oss betryckta och förtryckta, livsförenklare och förträngningsexperter. Vi borde lite oftare lyfta sinnet från det jordiska, se på den nya dagen med klara ögon och kanske rentav bete oss lite annorlunda.

Historien är inte skriven i förväg, och livet är för det mesta fyllt av fler möjligheter än vad vi ödestyngda människor har fått för oss.

Livet är summan av vad vi alla gör, och eftersom en kedja inte är starkare än den svagaste länken, är framtiden avhängig av att just *Du* tänker ljust och handlar med kärlek!

Livets mångfald

Så här i gröngräset – i harmoni med naturen – kan jag inte låta bli att grunna en smula över människan och hennes framtid. Utan att vara alltför optimistisk så tror jag att människan *har* en framtid!

Funnes det lika många soliga dagar på en sommar som domedagsprofeter under ett år, ja, då vore livet en solbelyst glänta i vilken vi alla skulle trivas!

Pessimistisk blir man bara när man hör militanta maktmänniskor tala, de må sedan kalla sig demokrater, militära experter, politiker eller befriare av än det ena, än det andra förtrycket. Konflikter kan för det mesta inte lösas med våld, och dumhet bekämpas illa med dumhet!

Vill man ha en ljusare värld, då måste man övertyga en motsträvig sådan om att människans överlevnad beror på detta nya tänkande!

Att det inte bara är av tjusighet eller dåligt samvete som vi skall dela med oss, utan att livet och dess tillgångar tillhör oss alla!

Och en värld utan hat och avund är kanske inte bara en stor tillgång, utan en tvingande nödvändighet!

På lite sikt kommer gränser att upplösas, behovet av grupptillhörighet att minska, det bästa av kulturell, religiös och geografisk särart kanske att bilda grunden för en större global samlevnad, där vi först och främst är en personlig individ, men en sådan i ett samspel med andra personliga individer och där vi lär oss att livets mångfald är dess största tillgång!

Tänk på att vi är alla på tillfälligt besök i en kropp vi inte valt,
vi har fötts till en plats vi inte heller valt.
Vi vet inte varifrån vi kommer eller vart vi är på väg –
livet är i sanning ett spännande äventyr!

Föreningsdiktatur

Jag brukar skämta ibland och säga att det finns olika typer av förtryck runt om i världen – om man nu får skämta om så allvarliga saker.

Det finns militära och politiska förtryck, religiösa och nationella. Största faran i Sverige verkar för mig vara något som jag kallar föreningsdiktatur. Här måste man vara minst en grupp, för att få gehör för en åsikt!

Landet verkar vara styrt av politiska partier, arbetsmarknadens parter, nykterhetsföreningar, religiösa grupper, idrottsrörelser med mera. Vart tar den ensamma människan vägen med sina funderingar och åsikter? Måste man släta ut sin personlighet och sopa sina besvärande, privata tyckanden under mattan för att kunna passa in i någon förening eller något parti?

Mitt råd till er som känner det fel att behöva kompromissa med er övertygelse bara för att kunna passa in mellan stadgar och motton är: gå *ur* dylika föreningar, sammanslutningar, partier eller cirklar! Ni ger bara några maktmänniskor i styrelsen eller partitoppen en möjlighet att i ert namn begå saker och handlingar!

Själv vill jag till exempel ha en förnuftigare värld, där ordet *livskvalitet* betyder något. Det här fördömt tråkiga politiska samhället, önskar jag dit det växer kryddor!

En mera andlig värld vore på tiden. Med andlig menar jag då inte religiös, utan fastmer få ett bättre förhållande till tillvaron! För mig finns inget politiskt parti att rösta på och därför röstar jag inte alls, trots att det säkert är en avundsvärd rättighet vi har i detta land. Men att välja mellan pest och kolera är som bekant ett tvivelaktigt nöje, och friheten känns därigenom en smula beskuren.

Vi vilsna människor skall kanske bilda ett nytt parti,
varför inte Prinsessan Tuvstarrs parti, ni vet,
hon som förlorade sitt hjärta i en tjärn…

Rån och väsen

För inte så länge sedan beboddes det nordiska landskapet inte bara av människan utan även av rån och andra väsen.

De fanns överallt: i skogens djup, vid vattensamlingar av alla slag, något vakade i ladugården att inte djuren missköttes, andra drev sina egna kor i vall, alldeles i närheten av människans och en viss sammanblandning av djuren förekom till och med.

Det här att landskapet befolkades av allehanda naturväsen gjorde att våra förfäder i sanning levde i en spännande värld! Alla rymdvidunder, robotar och kosmiska fältherrar som vår tids mytbildare – film, TV och serietidningar – försöker skapa, ligger helt i lä inför dessa våra förfäders mystiska grannar! Och det säger jag trots att jag älskar science fiction och läser det mesta jag får tag i!

Dessa nutidens vapendragare för fantasin och världar bortom vår egen, saknar den personlighet som deras föregångare hade. Det är alldeles för mycket av människa i dem, de krigar och erövrar utan egentligt mål, diktatoriska och självförhärligande. Med slangbågen utbytt mot en laserkanon vältrar de omkring och trampar ner drömmen om en fantasins värld, som skulle kunna bli en förebild för den verkliga!

Strömkarlen

De gamla traditionerna gav spelrum för fantasin, och det fanns en mystik i vardagen som när som helst kunde slå ut i syner och varsel.

Även om människan den gången levde under knappa materiella villkor så riskerade hon inte att själsligt torkas ut som i våra dagar, nu när man i rationalistisk förenklingsiver till och med vill ta livet av den beskedlige tomten – det sista överlevande och av kommersialism svårt sargade rået.

Det här att frånerkänna det förflutna alla värden är något vi dyrt kommer att få betala! Likt håglösa proteinbubblor, överstinna av information, vacklar vi själsimpotenta omkring i en värld fylld av kroppsnödiga bodybuildare och idrottsgalningar, primalvrålande terapeuter och statusnödiga vardagsrobotar.

Till Stockholmsoperans 200-årsjubileum 1973, komponerade jag musiken till Ivo Cramérs balett "Strömkarlen", och jag vill nu spela ett par avsnitt ur den musiken.

Porlande vatten har alltid satt fantasin i rörelse – bäckar, åar, älvar. Musiken kommer in likt solglitter på en vattenyta – sommaren sjunger!

Helt plötsligt hörs ett skratt, Näckens segervissa skratt – han har fört en jungfru ner i sitt rike. Hon, den bergtagna, längtar efter frihet och människornas värld…

Ett skälvande nu

Nu lämnar vi vattnets värld och dess skiftande väsen, Näcken, Strömkarlen, Forskarlen, Bäckahästen och Träskfrun och beger oss in i trollskogen.

Dock skall vi i första hand inte söka efter troll denna gång, utan skogens kärleksväsen – Huldran eller Skogsfrun, Skogsrået som hon också kallas.

Ni vet, hon som är född och framlängtad av den ensamme skogsarbetaren som drömmer om kvinnor och famntag på sitt ensamma läger – drömmer om henne vars ögon är som en bottenlös skogstjärn, vars röst är en porlande bäck och vars sköte är en brinnande eld.

För huldran existerar inget förflutet, ingen framtid – bara ett skälvande Nu!

Huldran

Huldran kallar i sommarnatten ur ”JOHANNES OCH HULDRAN” – en annan nordisk natursymfoni som jag komponerat som en hyllning till vår fascinerande folktro.

Den bygger på en saga av Gustav Sandgren och handlar om Johannes, en människoyngling som inte ville vara ägd av någon eller något, utan flyr från familj och samhälle ut i skogen – och där möter han sin huldra.

Så fort han längtade tillräckligt, kände han en kåddoftande andedräkt och blev omvärvd av mjukt hår och hull. Det var som att hålla den varma mullen i sin famn, och hennes nakenhet gjorde honom skälvande av oro och begär.

Men när huldran den första starka frostnatten gled in i aspdungens vita tystnad, löstes upp och förtonade i frostdimma, tog hon Johannes med sig i sin hemlighetsfulla sömn. Fast sluten i hennes famn gled han in i detta tillstånd som inte känner tid.

Lovsång

För oss människor som inte bättre vet och väldigt lite förstår, verkar sagan vara slut. Men en kärlek så stor som den mellan Johannes och Huldran, *kan* inte dö! De möts igen i en solbelyst glänta, någonstans, bortom…

I vår verklighet, för oss arma, sker också under – naturen vaknar varje vår på nytt till liv efter sin långa vintersömn.

Om denna uppvaknandets outsägliga glädje och den glädje vi känner inför sommarens prakt och härlighet, om det *bortom*, som allestädes skymtar, handlar denna avslutande lovsång.

Kanske har vi alla en liten bit Johannes och en liten bit huldra inom oss. Hur gärna skulle vi inte vilja leva på deras sätt – inte i avsaknad av det redan skedda, eller i gagnlös förtröstan inför det som förhoppningsvis skall ske, utan just nu, NU!!!

På glömda stigar

Rån och väsen var mer än bara mystik och saga. De gav människan levnadsregler för hur hon skulle bete sig i naturen – de var naturen personifierad! Om strömkarlen funnits kvar kanske ingen vågat förgifta vattnet, och om huldran stannat i skogen hade nog ingen kalhuggning skett!

De gav människan förnuftiga begränsningar på var hon inte fick misshushålla med jordens resurser!

Själv är jag född i en norrbottnisk by som heter Ersnäs. Jag växte upp i ett hårt arbetande bondesamhälle och tillhör de som minst av allt vill vrida klockan tillbaka; men ändå, något fanns där som vi har glömt bort – en närhet mellan människor, mellan människor och natur, en glädje över mycket små ting och händelser, en insikt om att människan är av jord kommen och skall så ock förbli, hur mycket hon än skriker och rumsterar om på planetens yta!

Minns det bästa i det förflutna och förena det med en optimistisk framtidstro! Tänk på att Du kanske har levt förut, att det är Ditt arbete, Din längtan som nu går till spillo.

När Du står i ett gammalt hus eller ute i naturen, så tänk på alla de som varit där före Dig, levt, drömt, skrattat och gråtit, velat mycket och gjort en del, upplösts av tiden och ersatts av nya som levt och drömt…

På glömda stigar
i förlorat land
svävar likt dimslöjor
gestalter från
Landet Längesen

FRANKENBURG – ”det rosa sagoslottets” drömska och sagovackra insida

(Husets utsida, se sidan 38, och ANDROMEDA-studion på sidan 142)

Förgemak

Ralph i Samlådan

Ljuflig sjöutsikt

Salongen med studion i bakgrunden

I Röda rummet

Bibiliotek & glasveranda

Proteinlaboratoriet

Renrakad Andromedar

KÅSERIER till SOMMAR anno 1984

Sändningsdag 11 augusti anno 1984

Vågspel

Visst är det härligt att vara människa?! På vandring från en okänd härkomst mot ett lika okänt mål, i en synnerligen oviss existens, känner vi emellanåt den största trygghet i och den största samhörighet med det liv som vårt dagsmedvetna jag vet så lite om!

När vi minst anar och inget förväntar oss, ja då kan livet vara som bäst!!! När vi planerar, förväntar och kräver, då blir det minsann inte alltid så bra!

Vad är nu detta för en tingens ordning? Sitter det någon djäkel på övervåningen och retas med oss förnuftiga och kloka varelser? Skulle inte vi människor veta vad som är bäst för oss, jag bara frågar?

Kanske visste vi så bäst att Gud kände sig överflödig och flyttade, eller har det kanske aldrig funnits någon skapare, utan det naturliga urvalet har förpassat oss till denna härliga utvecklingsnivå eller evolutionsmisär – välj själv, beroende på, som förut nämnts, om Du har förväntningar på livet eller inte!

Ja, ja, vilken röra är det inte idag med all evighetsinformation som fördunklar vår klarsyn! Alla dessa religioner med alla sina förgreningar och beskäftiga profeter, som alla har den enda sanningen – vi har den vetenskapliga världsbilden och vi har alla övernaturliga väsen, från tomten och strömkarlen till flygande änglar och tefat, *och* inte att förglömma idag - astrologi!!!

När var ni senast på en fest utan att någon frågade vilket stjärntecken ni föddes i och *var* ni har ascendenten? Jo, jag är våg och har ascendenten i skorpionen!!! Så då förstår ni hur jag har det och ursäktar mig när jag tar ställning till förut nämnda teorier på detta lättvindiga sätt: jag tror på allihopa och på alltihop!!

Därmed hoppas jag vinna allas kärlek, från andliga akrobater till djävulsdyrkare, från vegetabiliska mosstorkare till ystra astrologer! Jag kan ge er klara existensbevis på närvaron av övernaturligheter, hör här: tror ni inte på tomten, ja, då är det bara att lyssna på den frikostighet som varje oppositionspolitiker kostar på sig när godheten rinner över, strax före valtid.

Och Lucifer, visst fan finns han… Det är bara att titta på en ishockeymatch så skall ni få se på'n… Det är han som borde sitta i utvisningsbåset mycket oftare, om den gode domaren inte var lika maktlös som en synoid kvinnoprästmotståndare är inför en politisk kyrkominister…

Apropå det här med kvinnliga präster, så var jag på middag för många år sedan bland en rad prominenta kvinnosakskvinnor. Jag var ende manlige deltagaren och därmed också det enda manschauvinistiska svinet, så att säga. Och jag kände mig tvingad att leva upp till den, för oss arma av motsatta könet, påtvingade rollen, så jag nämnde helt lätt och i förbigående att jag var emot kvinnliga präster…

Stämningen sjönk till nollpunkten, och hade blickar kunnat döda vore jag reinkarnerad idag…

Så småningom, när de förstod att jag också var emot manliga präster, lättade stämningen betydligt och innan kvällen var över var de alla mina vänner. Jag tror till och med att de förlät mig för det där med att jag tycker att tjejer skall ha klänning eller kjol och se ut som tjejer…

Vrickningar och rop

Åh, vad jag trivs i en hammock eller i en hängmatta! Ibland undrar jag om inte fötter är till för att behagfullt uppläggas i en vilsam position, och händer till för att hålla i någon statusbok så att inte förbipasserande ser vad som egentligen pågår i hängmattan – en rofylld vila!

Som ni förstår av inledningen tillhör jag *inte* sommarhysterikerna som måste åka vattenskidor, surfa, segla, motorbåta, kasta pil, jogga, jympa, cykla, slå ihjäl sig på rullbrädor, gräsklippa och vara grillmarodör, det vill säga tvinga andra att äta sönderbrända onyttigheter – rena svartkonsten så att säga. Armhävningar klarar jag mig utan, och stå på händerna känns inte nödvändigt. Stå på god fot med grannen verkar vara nog, men då får man undvika förutnämnda grilltvång! Annars blir relationerna som musklerna hos sommarsvenskarna – ansträngda!

Så här från hängmattan sett verkar världen vara full av knädallrare, båldrullar och flåshalsar! Nyligen kom några utrikiska sådana och ville lura med mig på en kanotfärd runt vårt avlånga land! Men, med lite dålig engelska och ännu sämre humor klarade jag mig: I can-not…

Alla de här överaktiva är som lössläppta kalvar på grönbete, med den skillnaden att kalvarna hoppar och skuttar av lycka, medan de förra hoppas på uppmärksamhet! Deras nervösa besvär måste ha grundlagts i barndomen. Ni vet ju hur föräldrar är: de placerar sina minstingar på träningsläger allt tidigare för att få fram en ny Borg eller Stenmark. Det verkar inte finnas någon förälder som vill ha ett vänligt och harmoniskt barn, som trivs i hängmattan…

Barndomsångest, vilket tema för en långfilm! Vi har ju en internationell expert på området – Bergman. I filmen kunde ju heta Vrickningar och rop och ta upp vårt största sociala och samhälleliga problem: idrott och sportvansinnet! Iskalla prestationshysteriker smetar ner etern med gälla och grälla referat, om än det ena, än det andra. Det är bollar på isen, det är bollar på gräset, man simmar på mage, man simmar på rygg. I bland simmar män, i bland kvinnor – varför i hela kvinnosaksvärlden simmar, hoppar, sparkar och duschar de inte ihop? Snart kommer väl de sexuellt och

politiskt avvikande med egna OS, VM, DM, SM och AS – AS står för Anabola Steroider…
Och så har vi förstås både knattetävlingar och seniorsport, förkortat SS…

På det här sättet kan vi ju få hela radion och TV att sända ett enda långt, härligt referat…

Generande muskler

Även jag lämnar hängmattan ibland och simmar, spelar badminton och har roligt – *men jag tävlar inte!!!*

Man kan göra alla de här sakerna som förut nämnts, *utan* att tävla! Det går att springa i skogen, *utan* att ta tid och ha kontroller med små stämpeldynor – jo, det är sant… Pröva någon gång!!! Och muskler, det är fult det, tänk bara på vad som händer med dem när ni slutar att träna…

Det är klart att man kan, som hockeyspelarna, gömma generande muskler under sådana här söta sparkbyxor som de har på sig på isen. De går så bra ihop med deras trumpna trotsåldersblick… Om de bara kunde ta det lite mera isi, så att säga. Ena stunden pucklar de på varandra som äkta makar i ett för långt äktenskap, nästa stund är det kramar och romantik…

De här löparflickorna är ganska gulliga! De verkar löpa hela året, och ibland låtsas jag att det är mig de springer efter. En gång drömde jag fel och fick en diskuskasterska från öststaterna efter mig… Sedan dess törs jag inte leka med elden något mer! När de själva leker med elden, då blir det os – OS, alltså, hihi…

Ni blir väl inte arga på mig, för att jag skämtar om något så heligt som idrott och sport??? Jag förstår inte bättre!

Jag har liksom inte insett att människovärdet och nationsvärdet ökar med storleken på medaljen! Jag har alltid trott att ju dummare och mera militant kultur, desto bättre idrottsfolk! Jag har alltid trott att eftersom militären i alla länder omhuldar idrott, så har den en enda förberedande uppgift: ifall kriget kommer…

Men, jag kanske har fel? Det kanske är en lek! Man kunde rentav göra allting till tävling: VM i barnafödande, nä det går inte, då har Sverige ingen chans.

Men SM då, månne vi då får fram någon kandidat??? Varför inte ha VM i självtillräcklighet – då har vi en stor chans!

Nåja, vi får brottas med problemet – hörde ni, brottas, jag har redan tagit intryck!

Och vi musik- och ljudmänniskor kan ju börja med ljudo,

l j u d o !!!

Stilgrodor

Den här statusboken, som jag berättade att jag ligger och håller i när jag egentligen ligger och dåsar, den heter Stilblommor och Grodor – och egentligen är den ingen statusbok, den är alldeles för rolig för att vara det!

En man vid namn Albert Holmkvist, kallande sig Purre, har under ett långt liv samlat på sig de mest märkliga notiser, tidningsannonser, barnuppsatser med mera. Då och då under programmets gång, kommer jag att citera valda delar från Purres botaniseringar i uttryckskonst! Några smakprov på en del mycket märkliga tidningsannonser:

"Schäferhund till salu, äter vad som helst, tycker mycket om små barn!" Grymt mot de små, men de märkliga syftningarna kan också rikta sig mot djuren:

"Ölandshäst, 6 år med sele och kärra, helt eller delvis till salu"

Ännu värre annons tycker jag följande är: "En ung, kraftig pojke, som kan användas till kokning och korvstoppning, får plats genast!" Så får han lära sig att hålla sig i skinnet…

Även för det täcka könet fanns på den tiden jobb att få: "Plats ledig för en piga som kan mjölka två drängar och en kusk på samma ställe."

Eller vad sägs om följande: "En jungfru som är van att vara med barn, erhåller plats!"

Den här boken bör inte läsas på allmän plats, man väcker ett visst intresse hos omgivningen när mellangärdet hoppar och det ur ansiktet kommer gutturala ljud och en del våta stänk… Av samma skäl bör den vid läggdags endast läsas av ensamstående, annars kan den lätt bli ett skilsmässoskäl…

Så här i sommarstolen och hängmattan kan ni släppa loss fnisset hur mycket ni vill – gräsmattan behöver i alla fall vattnas…

Vi lämnar den nog så intressanta kvinnliga arbetsmarknaden med följande

annons: ”Husföreståndarinna som varit anställd hos ensam, avliden herre, söker en självständig plats.”

Ja, där märker man att även avlidna herrar kan hindra kvinnlig självständighet…

Och ni som fått för er att riksdagsmän är välutbildade människor får er här en tankeställare: ”Ett ljust och trevligt rum uthyres till riksdagsman eller bildad herre.”

Kanske var det hans dotter som annonserade följande: ”En sextonårig flicka, som hittills vistats i föräldrahemmet, söker plats i bättre familj.”

En svavelsefull yrkeskår som alltid är känd för sina språkliga grodor är de som sysslar med religion, företrädesvis de utanför vår statliga kyrka.

Här en religiös godbit för jämlikhetsivrarna: ”Pastor Sörensen talar i afton i Betaniakapellet över ämnet: Det bultar ikväll på Helvetets port. Kvinnor äga tillträde!”

Här ett meddelande om en religiös utflykt: ”Kom ihåg Kristi Himmelsfärd! Pastor Petersén följer med i år!” Ja, så blev de tydligen av med honom – må han sväva i frid!

”Förtröstar man på Gud, så går det bra för honom”. Det kanske är sant, och det är väl också följande upphetsande uttalande av en predikofreak:

”Naken är människan kommen ur sin moders liv, naken skall hon åter därin.”

Ett kyrkligt referat visar på vådan av att syssla med musik i kyrkan: ”Kistan utbars under det att organisten spelade en sorgmarsch och nedsänktes i graven!”

En profan text men med en omedveten dragning åt samma öde som organisten, har denna affärsidkare: ”Jag skall realisera mina varor och upphör att existera”…

Men, ”en verklig idealist måste alltid vara beredd att dö för sin sak, om det också skulle kosta honom livet!”

Utan allvarlig kostym

Det var här var musik ur "MIDNATTSTIMMEN" – jag hoppas bara att skrattet inte fastnade i halsen…

Nu när ni hört hur ni låter skrattande, törs ni väl inte dra på munnen de närmaste fem minuterna???

Lika bra att vara ordentlig och allvarsam ett tag. Trots allt är jag ju en legaliserad, seriös tonsättare, om man nu får tro en etiketterande omvärld! Som sådan skall jag ha lämpliga, det vill säga akademiska och rumsrena, åsikter om musik – helst *bara* om musik och dess form! Musik har absolut inget att göra med känslor, och om det i alla fall framskymtar några sådana så är det på ett högre plan – akademiskt snöpta.

Nu är det så här, att för mig är musiken ett språk för själen, för känslor, drömmar och visioner, ett språk som tar vid där orden tar slut. Och det här med åsikter… Finns det något som jag har om det mesta, så är det sådana! Och vilka åsikter sen! Vänta bara tills ni hört hela programmet! Med mina åsikter blir man inte ledamot av någon akademi, eller hedersdoktor med medaljer att sätta på den allvarliga kostym man inte har – man får försöka att ha tråkigt ändå…

Alla skämt åsido, var glad åt att ni inte vet hur kulturlivet egentligen fungerar – under täcket så att säga…

Har man inte anlag för att syssla med mygel och inavel, måste man ha en sjusärdeles övertygelse om sin egen förträfflighet och begåvning – och det vet ni ju att jag har – begåvning alltså…

Nu skall vi vara musikhistoriska och seriösa, nästan i varje fall. P3, ni vet den där kanalen till höger om P2, som ni mest brukar lyssna på om man får tro alla insändare om "Opp Amaryllis", som de tänkte lägga ner. Ner Amaryllis, det blir väl nästan P3, hihi…

P3 alltså, de bad mig göra en musikhistoria på högst tre minuter. Efter långa och hårda förhandlingar i all vänskaplighet – facket var ju inte med – så fick jag tillåtelse att tala i två minuter och ha tre minuters musikexempel.

Jaha, sade jag utan att tänka mig för (jag tänker mig inte så ofta för…), då blir det lättare!

Det blev det inte!!!

Hur gör man ett val bland all fantastisk, god musik som skrivits under så många sekel? Man får välja från olika århundraden och skyla över ofullständigheter med lite skämt. Här tänkte jag be er om lite hjälp! Ni får till i morgon som hemläxa att själva finna på fem favoriter, så får ni se hur lätt det är…

Rätt svar skall ni sända till: "Önsketimmen", 105 10 Stockholm. Glöm inte att sätta mitt namn överst på listan, och kommer ni inte på några fler namn så räcker det en bra bit…

Hör nu i originalsammandrag mina fem favoriter.
(se nästa kapitel)!

Förkrympt musikhistoria

Att lyssna på musik är att göra resor i tid och rum.

Resebyrån ANDROMEDA och dess emotionella guide idag, Ralph Lundsten, vill ge förslag till fem resmål i musikens förtrollade värld. Den mesta musik ni hör i denna kanal är en populariserad form av 1800-talets romantik, påplussad med ett jämnt trumdunkande och hysteriskt vrålande i svårnåbara tonlägen – vilket ofta hörs…

Texterna är ofta av den arten att om man utlät sig med dylikt tal utan musikbakgrund, så är det risk för lämplighetsundersökning! Därmed haver jag sagt att musik utan textelände nästan alltid är att föredra!!!

Vi börjar vår musikaliska exkursion med en begåvad rödhårig krabat från 1600-talets Italien: Vivaldi och hans ”Årstiderna”. Vilken årstid ni hör här i bakgrunden, det talar jag inte om, det får ni gissa själva. Och kan ni inte skilja på årstiderna, så arma er när ni går ut vinterklädd på sommaren eller sommarklädd på vintern…

I både det här musikexemplet och i nästa, får ni tänka er en förfluten tid, en glesbebyggdare värld utan bilavgaser, tågförseningar, ”Dallas” och videovåld – ja, de hade inte ens elektricitet, i sanning en mörk värld efter mörkrets inbrott… Nöjena var kanske kyrkan och jakt – i varje fall låter det som om kyrkan var på jaktstigen i den här härliga ”Messe Solennelle de Saint Hubert”!

Under andra hälften av 1700-talet skrev Wolfgang Amadeus Mozart en liten nattserenad ”Eine Kleine Nachtmusik”. Kanske tänkt att framföras under någon 1700-tals balkong, vilken förmodligen eller förhoppningsvis beboddes av någon täck jungfru. I annat fall neddimpte inte ljuva kärleksord, utan andra mera påtagliga bevis på brist på uppskattning!

Idag skulle samma jungfru, om nu den betäckningen tillåtes, inte vara täck utan fräck! Förmodligen spillande askan från cigaretten på den stackars musikanten, skulle hon nedslänga en bodybuildad arm, uppdra honom på den förut nämnda balkongen och förklara att inga förspel behövs…

Nu har vi kommit fram till slutet av 1800-talet. Elektriciteten har kommit och

de första tågen puttrar fram på sina rangliga spår. En fantastisk tid då tekniken syntes som människans befriare, framhejad och visionerad av författare som till exempel Jules Verne. Världsutställningar hade även öppnat dörren till andra kontinenter och gamla kulturer.

Om det var möjligt med tidsresor så är kanske Paris i slutet av 1800-talet en av de platser jag gärna skulle åka till! Där möttes på något sätt alla tider och alla ismer och jag skulle då få möta Debussy!!!

Alla de mystiska världar som dagens andliga giganter, sensotrippare, flummare och flumflummare försöker uppnå – med eller utan hallucinatoriska tillbehör – de världarna och mycket mer har Debussy redan beskrivit i sin musik! Jag kan bara råda er att lyssna på denna fantastiska människas musik…

Vi svenskar är ett generöst folk, inte bara mot andra utan även mot oss själva! Och som den gode svensk jag är, drar jag mig inte för att som femte och sista exempel föreslå mig själv! Under 1900-talets andra hälft har elektriciteten börjat användas, inte bara till att lysa upp ohemtrevliga IKEA-hem, utan även till att skapa underliga elektroniska ljud med!

Hör här på "Happy Harold", en låt som ingen kommit på tanken att skriva under föregående århundraden. Och jag förstår dem, på sätt och vis.

Hur menar jag nu? Det här blev visst fel – fast på ett rätt sätt, tjaa, hm…

Stråkmånsar

Det var den utomordentligt livsglada melodin ”Happy Harold”.

Gör som en härligt galen dansk teaterdirektris som heter Jytte Abildström! Hon lär börja varje dag med att dansa en stund till denna melodi – och hon är mycket framgångsrik, ett tips, alltså…

Det finns så mycket ljuvliga sommarens ljud – jag tänker då inte bara på myggornas stråkserenad, utan också på det härligt gnisslande ljud en logdörr kan prestera i sommarvinden och, inte minst, på det brus av fiolister som kommer inifrån förut nämnda loge!

Tänk om man kunde samla alla Dalarnas stråkmånsar på samma gång och få dem att spela tillsammans – inte nödvändigtvis samma melodi…

Med så mycket blodfulla innevånare på samma ställe, blir det inget problem att få dit myggen med sina frekvensglidningar – och så har vi det här med logdörrarna!!! Ju mer myggen bits, desto fortare måste spelmännen röra på sig och ju fortare de spelar, desto oftare måste de gå och förfriska sig…

Vilken konsert det skulle bli! Fanns den musiken på skiva, skulle jag köpa den direkt! Det här var en bra idé… Tänk om jag skulle producera den själv, hm! Vilken marknad!

Att spela fiol är ju en folkrörelse, i varje fall för högerhanden – och högerrörelsen, den är ju inne just nu…

Man kunde göra ett litet vänsterknäck på högerrörelsen, ta sedeln dit man kommer så att säga, hihi! Och det är ju inte mer än rätt, om man betänker hur mycket vänsterrörelsen tjänat på att låta frustrerade gitarrkrafsare vråla ut sin livsaggression mot högerrörelsen! Har vi inte här ett fantastiskt samarbete mellan vänstern och högern? Högern bjussar på de verbala dumheter som sedan vänstern, via härligt folkliga grötrim, kan ondgöra sig över på skiva och kassett, på teatrar och i radio och TV. Det kallar jag fri företagsamhet! Och eftersom de i princip står för samma sak – hur man skall fördela kapital och egendom – så gagnar de båda landets ekonomi!

Jag undrar om det inte finns några politiska motiv i fiolspel också? Det skulle sälja bra! Det är ju mänskligt att fela, så att säga, och det är ju något som både fiolister och politiker är bra på! Idén är lite vag, men sådana här livsförenklingar brukar gå hem, och om inte så minns detta: otakt är världens lön och det är inte guld allt som stimmas!!!

Och det är ju så sensuellt med fiolljud: fela med mig, jag gnider med Dig, det är en bra slogan! Hur skall man nu bli av med alla fiolkillar och spelmän, så man får fiolissorna för sig själv… Hm, jo, man kan bilda en hemlig orden – det gillar killar – och kalla den för Stallbröderna!

Mycket underliga riter skall det vara, och konstiga kläder, det har de ju redan! Sedan kan man, bakom nybyggda fäbodsstugor med falska timmerknutar, ägna sig åt Förspel och Folklår – Gud vad upphetsande…

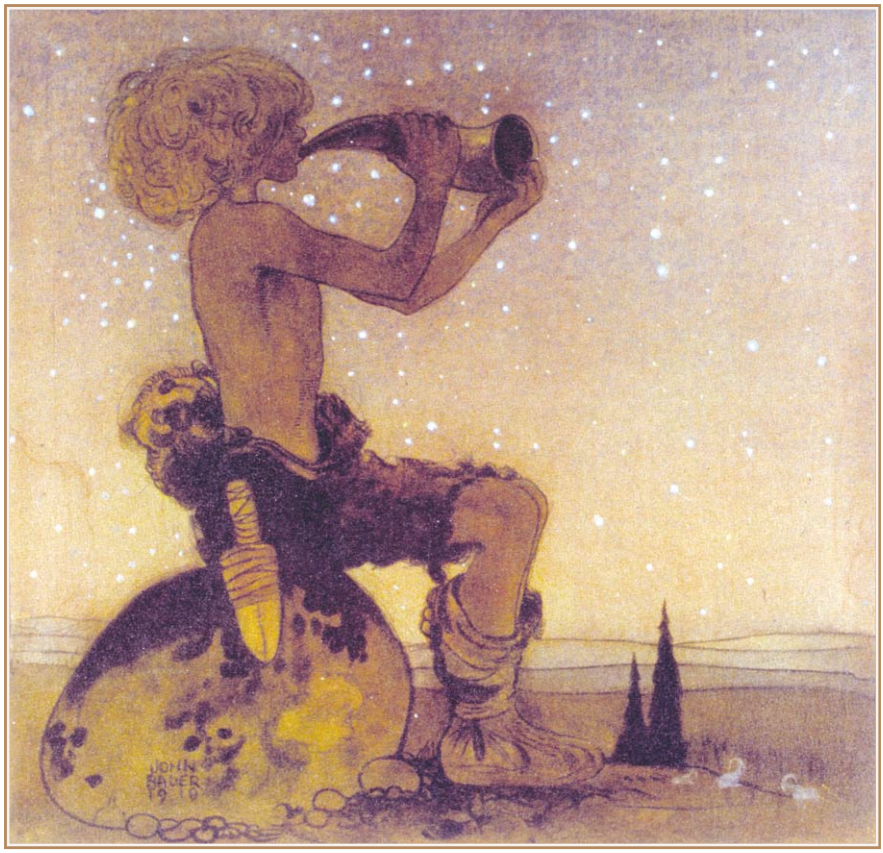

Drönare och bibisar

Det där var Stockholms Spelmansgille som måleriskt frambringade en gånglåt så det sjöng i knutarna i vår gamla huvudstad! Själv bor jag strax utanför Stockholm, en av världens absolut vackraste huvudstäder och, som sagt, Svea Rikes huvudstad.

Här bor närmare en sjundedel av hela Sveriges befolkning, och inne i stan myllrar det av liv och rörelse, inte olikt en bikupa! Arbetarbina, de är på väg till och från jobbet, drönarna finns i city, nära sin Drottning som sig bör. Och Drottningen i ett bisamhälle, hon dominerar och föder många bibisar…

Stockholm är inte bara säte för kungamakt och riksdag, också en del andra lustifikationer finnes: Hötorgscity och Gröna Lund. Här finns även huvudkontor för AFS, Andromeda Fan Society, föreningen för livsdyrkare och visionära framtidsromantiker! För de högvälborna damor som är övervisionärer och föreningens eldsjälar, är det hela naturligt nog en bisyssla, med tanke på förut nämnda samhällsordning!

Medlem kan till exempel den bi, förlåt bli, som tycker att det här är ett toppenprogram och att programvärdens musik är det näst bästa som finns – det bästa är förstås att få höra två bitar i följd…

Stockholm, staden på vattnet, har beskrivits av många poetiska själar, men kanske aldrig bättre än av denna unga poet som skrev ”Mitt i staden flyter Norrström, genom vilken Mälardrottningen kastar sitt vatten ut i Saltsjön…”

Hur väl formulerad är inte denna situation, och jag ser verkligen fram emot denne unge författares kommande alster – han har en förmåga att vinkla till synes enkla och naturliga händelser på ett talande sätt!

Tänk er honom i till exempel Turistrådet, skrivande reklam för vår dyra huvudstad. Turisterna skulle strömma hit för att få en bild av Mälardrottningen, utförande sina nödiga göromål!

Eller tänk er honom som samhällsbesatt nyhetsvinklare, i något trist kvasipejlande magasinsöppet, eller varför inte som nyhetssammanfattare

efter en lång och meningslös lönerörelse: ”Facket krävde och fick – staten tog tillbaka så fort det gick!”

Tanken svindlar…

Uppsatsningar

Nu över till en beskrivning av en skolresa till Gävle.

”Gävle är en stad som ligger vid vattnet. Gävlarna voro riktiga människor och det var inte varmare där än hemma”. Slut på uppsatsen!

Denna förmåga att klart och koncist kunna sammanfatta är något jag beundrar och som vi vuxna barn har glömt bort. I detta sammanhang går det bara inte att hoppa över en av de mest sammanfattade skoluppsatserna jag har hört talas om:

Lärarinnan beskriver vad varje god och populär novell måste innehålla – en bit religion, lite kärlek och lite mystik. Det tog bara en minut för klassens mesta flicka att skapa följande epos:

”Herregud, jag är med barn! Vem är fadern???”

Här kommer en historisk sammanfattning, en mycket lakonisk sådan, snudd på genial: ”I gamla Uppsala levde tre stora konungar. De har lämnat tre stora högar efter sig!”

Man häpnar över den insiktsfullhet, som präglar nästa generations livssyn och kan inte låta bli att undra huru dagens konungahus kommer att beskrivas?! Så här kanske:

”Kung Hatt, undergiven på jorden, drottningens hatt i ’Husmodern’ ”.

Innan vi lämnar svenska avdelningen för geografiska, historiska och kulturella begivenheter, måste jag få ta med den älskliga berättelsen om ett besök i Stockholm på Arthur Hazelius Skansen. Lyder som följer:

”Först gick vi till björnarna och såg hur dom mådde. Sen gick vi till uvarna och såg hur dom mådde. Sen gick vi till aporna och såg hur dom mådde och sen gick vi till Arthurs grav och såg hur han mådde…”

Hon glömde tydligen att besöka ankorna, så nu skall hon få höra på en sådan – Paul Anka! I serien gamla rockidoler spelade jag i förra Sommarprogrammet Elvis, nu är det Ankdags så att säga. Alla kärleksnödiga från den tiden minns *Diana!!*

Bara inledningen var upphetsande nog för att få ensamstående att rusa ut i livet och para ihop sig och så småningom inträda i *äktenskapet* – den institution där två var för sig utomordentliga människor, blir missanpassade ihop…

Det där var inte mina ord, utan de kommer från en annan stor tänkare, men något ligger det i det…

Men jag undrar jag, hur mycket nativiteten egentligen påverkades av Presley och Anka… Har vi kanske idag vårt låga födelsetal på grund av våra popidolers tråkiga skara?

Hörde ni, ”Skara”, vitsigt va?
Sensualitet ligger inte i höftvift eller guldskor, speciellt på skiva så går *det* inte fram…

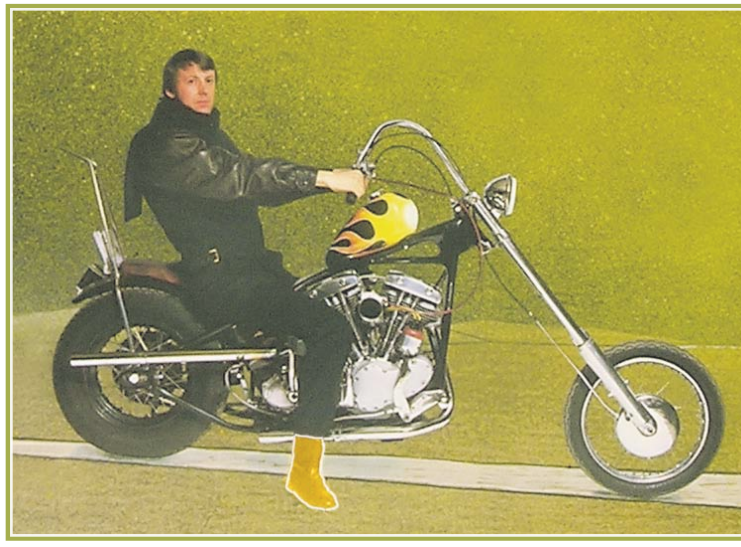

Pseudolivat

Vi människor är bofasta jägare! Vi längtar efter äventyret, men föredrar vår bofasta trygghet. Detta skapar en svår komplikation i vår själ. Vi försöker döva vår äventyrslystnad med ting, och vår till synes trista vardag kompenserar vi med TV:ns och filmens möjligheter till pseudoliv. Där finner vi våra ställföreträdande hjältar och kärleksakrobater. Jag menar inte att det nödvändigtvis är fel att på det sättet "smaka" på andra liv än det vi själva lever. Jag tror till och med att en del av nutidsmänniskans globala förståelse kommer av just det: vår förmåga och möjlighet att identifiera oss med alla både möjliga och omöjliga roller – i TV-serier, i filmer, på teatrar med mera.

Genom tidningar som "Hänt i Damernas", frossar vi i kunglig grossess, vi går på baler, blir övergivna i det ena numret och återförenade i nästa!

Sedan har vi kändisarna – en del är kända för att de är intressanta, en del är intressanta därför att vi undrar hur i H-e de kunnat bli kändisar… Men det kvittar lika, vi lever med dem alla, vi samlar på dem, smakar på hur de har det, och sedan spottar vi ut dem när eftersmaken blir besk! Och stoppar in nya i munnen…

De här damtidningarna har alltid förbryllat mig – ingen vill tillstå att de läser tidningar med dylikt innehåll, men med tanke på att inga läsare finnes har tidningarna en förvånansvärt stor upplaga! Kanske är det de stora förlagen som på solidariskt vis upprätthåller verksamheten, för att inte grafikerna skall bli arbetslösa…

Ja, så har vi TV:n. Hur mycket mänsklig erfarenhet har vi inte fått av amerikanska serier och hur många goda extra sovtimmar har vi inte fått av di svenska! Av serier som "Dallas" och "Dynastin" har vi lärt oss allt om den legaliserade otukten! Har man bara inträtt i det äkta ståndet är det bara att stå på, alla är tillgängliga – liggami kallas det, ej att förväxla med bigami. Bigami, det är när man är olagligt gift med två motpartners. Liggami, då är man lagligt sammanvigd med en, men har tillgång till så många man orkar och hinner med – det tar ju tid att svepa drinkar och pumpa upp olja också…

Amerikanska och svenska serier skiljer sig på många punkter: de förstnämnda är fyllda av dramatiska motsättningar och problem, de senare av socialporr, jämmer och tristess.

I de amerikanska serierna ser man ofta bord dukade med läckerheter, men alla dricker bara drinkar! I svenska serier ser man på de medverkande vart maten tagit vägen, och man skulle önska, för underhållningens skull, att de fått i sig de amerikanska drinkarna…

Radion då, där pågår alltid i P3 ett evighetsprogram som ibland byter redaktör och titel, men i stort sätt kan man känna sig trygg och veta att alla känslor är under kontroll. Det jämna trumdunkandet från vår tids gammeldans, avbryts då och då av något popsnöre som delar med sig av sin tids innesikter…

I P2 analyserar man ihjäl musiken och i P1, där pratas det hela dagen, allvarligt och lagom djupsinnigt minsann…

Tacka vet jag Utlandsprogrammen – visserligen förstår jag inte vad de säger, men vilken signatur!!! Och det säger jag inte bara för att det är jag som gjort den, utan jag menar helt objektivt, om ni förstår och om man säger så…

Lyssna själva! Släng tidningarna, stäng av TV:n och följ med
Ut i vida världen!

En spark i varslet

Det var ”Nordisk natursymfoni nr 4, En Sommarsaga”, den sats som kallas ”Ut i vida världen” och som alltså blivit Utlandsprogrammens svenska signatur -vår nya nationalsång, om man så vill! Det är fin musik och jag är uppriktigt glad åt att ha skapat den!!!

Det hör till god ton i vår missunnsamma kultur att inte tycka bra om sig själv eller det man gör. Nu har jag ingen annan god ton än den som låter i musiken, och jag tycker det är glädje i livet att kämpa för att skapa något som är förmer än en själv, och det är absolut en lycka att få nå det målet!!! Så ni får finna er i min personliga upphovslycka, så det så…

Att både vara vacker, begåvad och charmig kan vara jobbigt ibland, och tror ni att det är en dans på rosor så vill jag påstå att det i så fall är en dans på nyponrosor – med törnen och taggar!

För att nu återgå till kåserierna kring, och skämten om, vårt behov av de dröm- och underhållningsvärldar som TV, radio och damtidningar bjuder på, så menar jag så här: även om det inte är fel med dessa pseudoliv – de kanske till och med ibland är insiktsberikande – får vi akta oss så att vi inte för mycket går upp i dessa ställföreträdande liv och därmed glömmer leva vårt eget! Vi blir då ett emotionellt rö för vinden, vars psykiska hälsa avgörs av innehållet i de uppdiktade livsödena som vår tids massmedia öser över oss.

Livet är faktiskt spännande i sig självt, hur svårt det än är att tro, efter att ha hört på fackliga och politiska rapportörer i radio och TV. Vi i Sverige vet tydligen alltid bäst och vi vet också vad som är bäst för resten av världen!

Vi har kommit så långt i vår utveckling att vi har råd att leva i en ständigt pågående löneförhandling, med dagliga strejker och varsel.

En liten vänskaplig spark i varslet på dessa verklighetsmarodörer är kanske på sin plats, och trots risken för ökad försurning i naturen önskar jag dem välkomna dit! Där finns både penninggräs och prästkragar att hetsa upp sig på, och solidariteten bland våra vänner djuren kan man arbeta på att förbättra!

Göken, till exempel, beter sig som företagare och fackfolk – överlever på andras arbete! Och fåglarna som plockar mask är inte ens tvångsanslutna… Här finns mycket att göra för di som vet bäst…

För oss alla finns kanske äventyret närmare än vad vi törs tro – inom oss, runt om oss! Vi behöver verkligen inte resa jorden runt för att finna äventyr; där på barer och lyxhotell begår vi snarare samma dumheter som här hemma – fast mera hämningslöst!

Överallt finns den underbara naturen, med sitt brus av liv och mångfald. Runt om oss susar skogen och berättar om glömda världar. Så här skrev Gustav Sandgren i dikten "Fågel Blå":

Långt inne i dunklen sjunger
en underbar Fågel Blå.
Den sjunger om andra världar
än den där vi arma gå.

Äventyret, det kan vara att stå på en tuva och se ut över en sommaräng, eller möta ett par skrattande, gäckande ögon…

Äventyret, det är något mellan Dig och tillvaron!!! Jag tror det är dags att ta fram sin Karin Boye igen och läsa:

Den mätta dagen, den är aldrig störst.
Den bästa dagen är en dag av törst.

Nog finns det mål och mening i vår färd,
men det är vägen som är mödan värd.

Det bästa målet är en nattlång rast,
där elden tänds och brödet bryts i hast.

På ställen, där man sover blott en gång,
blir sömnen trygg och drömmen full av sång.

Bryt upp, bryt upp! Den nya dagen gryr.
Oändligt är vårt stora äventyr.

Korståg

Nu blir det en historielektion, så försök nu att se lite allvarliga ut! Inte kan någon se på er, att era förfäder varit både Vikingar och Karoliner…

Ni kan ta det som beröm också, om ni vill, det är manöver som gäller i Sverige sedan hundratals år tillbaka – tack och lov!!!

Sveriges ärorika historia, den har vi alla drabbats av i skolan… Våra hjältekonungar förekommer lika tätt som pärlor på ett halsband, och det är svårt att förstå hur Sverige fått en sådan undanskymd plats i världshistorien med sådana ledare – eller kanske inte, trots allt, vid närmare eftertanke…

Nåja, en lite annan, skall vi säga mera förklarande historiesyn, har de arma skolbarn som får till uppgift att levandegöra och omtolka händelser och karaktärer kring våra nationella helgon och stenstatyer…

Hör här vad en begåvad tioåring skrivit om Erik den helige:

”Erik den helige gjorde ett korståg till Finland för att kristna finnarna. Han landsteg på södra stranden, där Åbo nu ligger. Finnarna stodo på stranden och väntade på honom. Då ropade Erik: – Jag har kommit för att döpa er, men de började skrika och ville inte låta döpa sig. Då vart Erik den helige arg, och då rök dom ihop och började slåss. När det bara var några finnar kvar, började de ropa – Döda oss inte, vi vill låta döpa oss. Då döpte Erik alla som inte var döda. Det kallades för ett korståg.”

Denna mycket talande uppsats visar inte bara på vad religion är, när den är som mest, den visar också på varför finnarna har en så stor tacksamhetsskuld till de ädla svenskarna! Vi gav dem inte bara religion, vi gav dem också nattvarden…

Den säljs numera buteljerad i båda länderna – före stängningsdags på Systemet, eller Alko som det heter i Finland, efter stängningsdags lite överallt…

Har man inte pengar nog går man till Pankki som bank heter i Finland, eller bränner sitt eget nattvardsvin hemma – mycket populärt i det kristna Norge, har jag hört! Har man bevistat för många nattvardar och har svårt att gå, beställer man en yxi taxi för vidare pilgrimsfärd!

Innan jag återgår till Sveriges ärorika historia, vill jag som en hyllning till vårt broderland Finland – som jag på många sätt älskar – spela, ja, vad, om inte en *tango*!

Tangon är visserligen svensk, men sångaren, han är finne han – en av de trevligare jag känner! Och om ni tycker att han verkar brista i respekt för den svenska musikkulturen, så minns föregående historielektion: Vi gav dem Erik den Helige, det är inte mer än rätt att vi får,

Numminen!!!

På undergångens brant

Gustav Vasa, han drev bort danskarna – ett annat folk jag känner stor vänskap för, om än de talar en otydlig svenska – och om honom och hans landsfaderliga göranden och låtanden finns en rad härliga upplysande uppsatser. Hör på detta Gustavska tal, som visar på hans förhållande till sina undersåtar: ”Gån hem i frid annars lägger jag detta land så platt öde, att här varken skall höras hane eller hona…”

Man kommer där osökt att tänka på vad Preussens konung Fredrik yttrade en gång:

”Att svenskarna länge arbetet på undergångens brant, men inte lyckats i sitt företag!”

Men Fredrik i Din himmel, misströsta inte! Vad de gamle krigarkonungarna inte lyckades med, kanske dagens röstflörtande regeringar, fackliga härförare och multinationella företag ordnar snabbt! Man kan bara där i sitt stilla sinne inhysa en from önskan om nolltillväxt på dylika företrädare…

Tillbaka till den gamla svenska historien och en egensinnig uppsatssyn på Gustav Vasa:

”Man kan säga att vansinnet går som en röd tråd genom Gustav Vasas familj. Alla hans söner voro nämligen vansinniga, utom Magnus som var en idiot…” skriver en tredje historieomdanare, och vi lämnar Gustav Vasa i frid med följande fundering om hans för tidiga ålderdom:

”Gustav Vasa blev jämförelsevis tidigt gammal, emedan han haft mycket arbete för Sverige och varit gift tre gånger…”

Inte undra på att det går utför med Sverige, dagens ledare är ofta gifta bara en gång…

Men är man gift bara en gång, då slipper man skiljas, så det finns något gott även i livets vedermödor… Fast det håller förstås inte skilsmässoadvokater med om. Nåja, hur man än säger i radion, så blir det fel…

Men det här att skiljas och ta farväl, påminner mig om en märklig hawaiian som heter Kamokila. Han har tagit som sin uppgift att bibringa oss polynesiska och orientaliska känsloinsikter – med hjälp av det kommersiella USA:s musikindustri.

Resultatet är ljuvligt förödande: denna ohöljda och härligt insmickrande stråkklang får vilket hjärta som helst att vekna – och alla har vi väl någon gång fått säga *Sayonara*, Farväl, till någon vi inte hade velat skiljas från???!!!

Så maskera vemodet i era ögon med ett leende på läpparna och skulle någon tår till trots rulla nerför kinden så skyll på stänk ifrån havet, även om ni bor i inlandet! Det är i alla fall ingen som bryr sig om *vad* ni säger, bara ni säger något!!! Och har ni så förhärdat hjärta och så stora insikter i musik att ni vet hur musik *inte* får låta, ja, då är det er vi skall gråta över…

När dimman lättar

Under rubriken ”Min älsklingskung”, skriver en liten flicka om Gustav II Adolf, att ”när han var liten var han lång och smal, men sedan växte det både pipskägg och stor mage på honom, men han var vacker ändå för hans själ var sjön.” Något konfunderad finner man här att skön är stavat med j, men förklaringen kanske finns i fortsättningen: ”En gång höll han ett tal till allt folket och sade att han skulle kriga i 30 år och att han nog måste spricka liksom alla andra krukor som gick till vatten.”

Om författarinnan där hänvisar till hans omnämnda fetma, eller till den punkt där hon påpekar att han är skön trots detta och stavar skön med j, det överlåter jag helt åt er, käre historieintresserade!

Jag avslutar istället med denna lilla flickas beskrivning på vad som hände när hjältehistorien sprack:

”När det var dimma i Lytsen skjöt en knöl konungen så han dog. Det var nedrigt att skuta på kungen för det fanns egentligen inget ont uti honom. Duktig var han och inte alls hökfärdig. För han grävde gravar och gick ibland omkring och promenerade med Axel Oxenstjärna med en spade i handen. Men alltid finns det nån skurk som skuter på snällt folk.”

Den lilla uppsatsskrivande flickan, hon kände för Gustav II Adolf, hon. Men hon tänkte kanske inte på hur många gravar till som hade behövt grävas, om det inte varit dimma den där dagen! Måhända hade 30-åriga kriget blivit 50-åriga kriget!

Med gravallvarlig min, och medveten om risken att beskyllas för vitsighet, måste jag bara få välja ”Dimman lättar”! Man är väl barn av en frejdad stam, eller vad det nu heter, och kan man få den historiska dimman att lätta en aning, så är väl det bra. För hjältar *har* en benägenhet att kosta för mycket

– när dimman lättar ser man, om inte förr, vad priset blev…

Årlig avkomma

Historien tar som bekant aldrig slut, och eftersom ni – vad jag erfarit från säker källa – alltid satt och halvsov på historietimmarna, känner jag mig föranlåten att rota lite till i det förgångna… Bara så att ni vet vad ni härstammar från och får en förklaring till varför ni är som ni är…

Om Gustav II Adolfs vanartiga dotter Kristina skriver en annan begåvad elev att: ”När hennes far ville ge sitt liv på slagfältet för den protestantiska läran, så begav hon sig till Rom i Italien där hon levde tills hon dog.” Och vidare ”Kristina vände med glädje sitt fosterland ryggen, sedan hon försäkrat sig om en årlig avkomma…”

Ja, ja, hur väl hade hon inte behövts i detta land med befolkningsminskning! Men det kanske är avlägsna släktingar till henne som idag återvänder via invandrarverket, eller ändå…

Italien ja, ett land jag känner för… Rom och Anita Ekberg med sina berömda kullar! Venedig – tänk att få vara sjöscout i Venedig och hjälpa gamla tanter simma över gatorna! Men, jag är rädd för att vattnets beskaffenhet idag är sådan att man på gammalt religiöst manér kan vandra på detsamma!

Misslyckas man, ja då hjälper inga gammaglobulinsprutor i världen…

Regentligen

I Sveriges roliga historia intar naturligtvis Karl XII en central plats, och vore det inte för att skrattet lätt fastnar i halsen när det gäller vår krigarkonung, skulle många härliga uppsatser kunna citeras. Jag nöjer mig med att återge vad en familjeälskande liten flicka skrivit:

"Karl XII var ogift! Och mitt uppe i detta värsta elände dog han från sitt utmärglade folk!"

Med norskt bistånd, får man väl lägga till! Vi har dem att tacka för mycket: unionsupplösningen och Karl XII! Det finns rykten som gör gällande att kulan som fällde herr Karl kom från svenska sidan… Men det låter som en Norge-historia. Man skjuter väl inte på sina ledare, man kan möjligen skjuta skulden på dem…

I vår tid har man funnit på det mest utstuderade och djävulska straffet man kan tänka sig: Vi väljer dem till regering och riksdag!! Där kan de sedan få sitta och försöka överföra sin poetiska lösmynthet före valet till realpolitik efter…

Den sista historiska anhalten måste bli hos teaterkonungen Gustav III. En rikligt begåvad människa, men med ett dåligt manus i handen!

Gustavs kärleksaffärer med båda könen är vittomtalade och man kan inte låta bli att undra över den förhoppningsvis omedvetna insikten hos denne observante skolelev som skrev: "Gustav III var lika skön och snillrik på båda sidorna…"

Ja, ja, ja, de barnen, hur väl känner de icke de vuxna…

Jag föreslår nu att ni letar fram era egna historieuppsatser från skoltiden och var inte för säkra – det är kanske någon av era uppsatser som vi här har citerat… Ni har säkert glömt bort hur fantasifulla och begåvade ni var som barn. Ni var inte alls som ni är nu… Tro mig!!!

Tro också på Spaniens kanske störste kompositör, Manuel de Falla, när han i ”Kärlekens Trollmakt” beskriver hur skönt det där med kärlek är!

Inträd nu med vilsna fötter i det glömda land, där lek och förälskelse är en kär lek!!! Satsens namn är som sig bör ”En kärlekslek”!

Reinkarnation

Jag har legat och läst om reinkarnation och blivit mer och mer fascinerad! Här finns en teori som får livets alla pusselbitar att falla på plats!

Utvecklingen har gått från mineral – och växtriket, till djur och människoriket – till det senare hör de flesta av er, kära lyssnare.

Än så länge…

Det finns en fortsättning: när vi uppnått kosmisk medvetenhet slipper vi återfödas här på jorden! Men för att uppnå kosmisk medvetenhet måste vi allt lära oss att älska allt levande och inte vara så snara att döma och enbart se till egna fördelar. Så ni förstår själva hur fantastiskt många liv vi har att leva, innan det är dags för den andliga karriären!

Skämt åsido, jag tycker mycket om reinkarnationstanken! Den säger att livet är ett och odelbart, att vi alla i ödesvandringen hamnar i livets alla skiften och att avsikten är att vi skall lära oss något av det. Lidandet är inte något helt ont, och absolut ingen bestraffning eller oturlig händelse!

Livet inrymmer både gott och ont, ljus och mörker. Vore det inte så, bleve vi aldrig mognare människor och kunde vi aldrig vandra vidare mot den kosmiska medvetenheten!

Reinkarnationstanken förklarar varför människor – som jag själv – kan minnas sin födelse, varför vi har erfarenheter från andra liv än det vi lever här och nu.

Teorin i sin vidaste form innefattar också alla religioner. Men lär, att det är mindre viktigt vilken evighetslära ni säger er tillhöra, och helt avgörande hurudana ni är, hur ni tänker och handlar! Betänk detta!

Vi kan lura medmänniskor och samhälle men aldrig oss själva, och framförallt inte den ödeslag som styr vår framtid! Hur änglalikt skenheliga vi än försöker se ut och hur fantastiskt goda och självuppoffrande vi än lyckas lura omgivningen – och ibland oss själva – att vi är, så hjälper det inte ett dugg! Handlar vi inte med kärlek, ja, då blir vårt personliga grundprogram därefter!

Vi skapar således helt och hållet våra egna mänskliga dataprogram, om jämförelsen tillåtes, och lägger genom vårt handlande grunden till vårt kommande öde!

På gott och ont har vi det liv vi förtjänar.

Genom vår karaktär försätter vi oss själva i de situationer som utlöser de händelser som utgör våra liv!!!

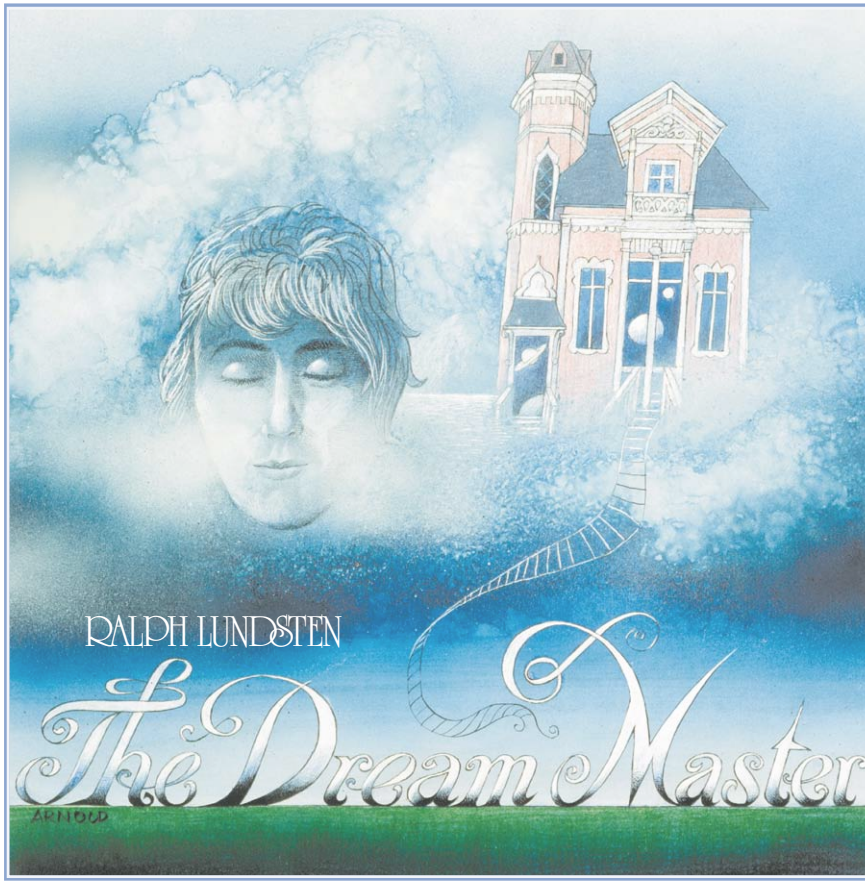

Ökenhumor

Kärleken är en sjukdom, om än en ljuvlig sådan, och mot den sjukdomen känner vetenskapen endast två botemedel – och inget av dem hjälper…", citerar jag här en ung läkare. Jag undrar om han menar att det ena var penicillin??? Nåja, vi män är ju så romantiska av oss när det bär åstad, tycker ni inte det, ni arma täcka varelser?

Ibland förstår jag inte vad ni ser hos oss – det måste vara synfel eller dåligt omdöme…

Skulle ni vilja ha den ogifta stationsföreståndaren som till sin trafikchef skrev: "Anhålles vördsamt att få använda min hushållerska som hustru?" Svaret blev: "Bifalles, på villkor att ni båda är överens därom!" Den romantiken, den romantiken…

En av mina älsklingsannonser, ej från Purres bok, är den där en "Bonde söker livskamrat med egen traktor. Svar med foto på traktorn"…

Fast för konvenansens skull borde han nog ha skrivit: "Ung odalman, varken vacker eller ful, snarare tvärtom, söker bekantskap för eventuellt giftermål, helst före slåttern!!!"

Och den framledes förslavade Quinnan kan använda sig av samma skylt i hemmet som en tvättinrättning uppsatte i fönstret: "Tvätt och stryk mottages!"

När vi ändå är ute på den vackra landsbygden med sin närhet till natur och djur, har vi här ett meddelande från ett lantbruksmöte: "9-2 djuren visas, kl 11 hedersgästerna anlända, kl 3 gemensam middag!"

Vad ni än gör, begär aldrig intyg på ert förstånd, även om ni verkar ha mist det, för då går det så här: "Att Anders Persson, som en tid varit klen till sitt förstånd, nu därifrån är alldeles befriad, intygas härmed!!!"

Kanske var han föreståndare på den Telegrafstation som via annons meddelade följande: "Telegrafstationen hålles öppen alla dagar, dygnet runt, om möjligt även på andra tider!"

Här har vi exempel på god statlig serviceanda, nåt att lära för SJ som spårat ur i sin iver att skaffa bussförarna jobb, och för posten som inte

lämnar breven förrän det är så skumt att man inte kan läsa dem. Och Televerket sedan, om man överhuvud kommer fram på sin egen telefon, så verkar man mot sin vilja ha hamnat på en enda stor Het linje.

Televerket som är så emot fri konkurrens borde ha följande annons: ”Låt er inte luras av klåpare, utan låt fackmannen göra det.” Ökenhumor om man säger så.

Mera ökenhumor: ”Man kallar kamelen för öknens skepp, emedan han så länge kan hålla vatten.”

Nu har vi hamnat på barnuppsatser igen! Om en spårvagn skriver en elev följande: ”Framför står föraren, bakom honom står det ganska få och resten sitter inne.”

Och medan vi är i trafiken så har vi denna pärla på en i och för sig tråkig händelse: ”Mannen hade överkörts av en bil och talade bruten engelska!” Den stackars engelsktalande medmänniskan kan inte ha kommit från Australien, om man får tro denna befolkningsexpert: ”Fåren utgöra Australiens huvudsakliga befolkning.”

Vi stänger uppsatsbutiken med denna berusande och traditionsriktiga historia: ”När vår äldste bror kom hem på julaftonen, var syskonskaran full.”

På gott och ont

Sörj inte över det Du saknar, utan gläd Dig över det Du har", läser jag i tidningen Transcendental Meditation. Vikingen Hagbard i stockholmsk kvällstidning undervisar sin son på följande sätt:

"Om hemligheten med lyckan är att vara nöjd med det man har, så – *skaffa tillräckligt.*"!!!

När man skrattat färdigt åt denna pragmatiska byxficksfilosof, föredrar man nog de första visdomsorden – som inte kan sägas nog många gånger:

Sörj inte över det Du saknar, utan gläd Dig över det Du har!!!

Kanske är det inte alltid fel på livet, utan på de *krav* vi ställer på livet! Det känns allt oftare, ju längre man vandrar på jorden, att det som sker med ens liv, det är något som man är synnerligen delaktig i!!! Man har det liv man förtjänar, på gott och ont, på grund av sina tidigare handlingar och sitt sinnelag i detta och tidigare existenser – det lär man sig av reinkarnationstänkandet! I vårt nuvarande, alltför materialistiska samhälle gäller tyvärr Hagbards tes: skaffa tillräckligt!

Vi mäter människans välbefinnande och samhällets styrka i ekonomiska termer. Och för att människan skall bli allt lyckligare kräver vi allt mer ekonomisk tillväxt i samhället. Och för att det skall gå, höjer vi tillverkningen allt mer, på allt fler onyttiga saker. Sedan binds vi allt mer, av allt fler ting – vi blir tingens slavar!

Alla nuvarande politiska partier talar mest om fördelning av egendom, inte behovet av en andligen bättre värld!

Man flörtar ohejdat med mera stöd till än det ena, än det andra, till pensionärer och barnfamiljer med mera, med mera. På det sättet vill man köpa sig mandat att sitta kvar som ledare och man döljer också bristen på långsiktig samhällsplanering.

Visst kan samhället stödja både pensionärer och barnfamiljer, handikappade och utslagna, men det handlar inte bara om pengar! Ett meningsfyllt liv för

de äldre är kanske lika viktigt som höjda pensioner. Och i en oandlig tings- och kroppsfixerad värld, används ofta höjda barn- och ungdomsbidrag till allt fler onyttigheter som inte alls gör dem eller omvärlden lyckligare.

Och om en höjd standard resulterar i behovet av ännu fler bantningspreparat och ännu mer eländigt modeskrot att lyfta, för att omvandla fettvalkar till prydnadsmuskler – ja, då röstar åtminstone jag hellre för en höjning av den andliga standarden! När den har blivit verklighet kanske vi förstår att världen inte slutar vid den svenska gränsen och att de verkligt svaga grupperna finns någonstans där ute!

”Nöden i Sverige håller inte internationell standard”, läste jag på en redaktionsvägg i Utlandsradions lokaler! Så sant, så sant…

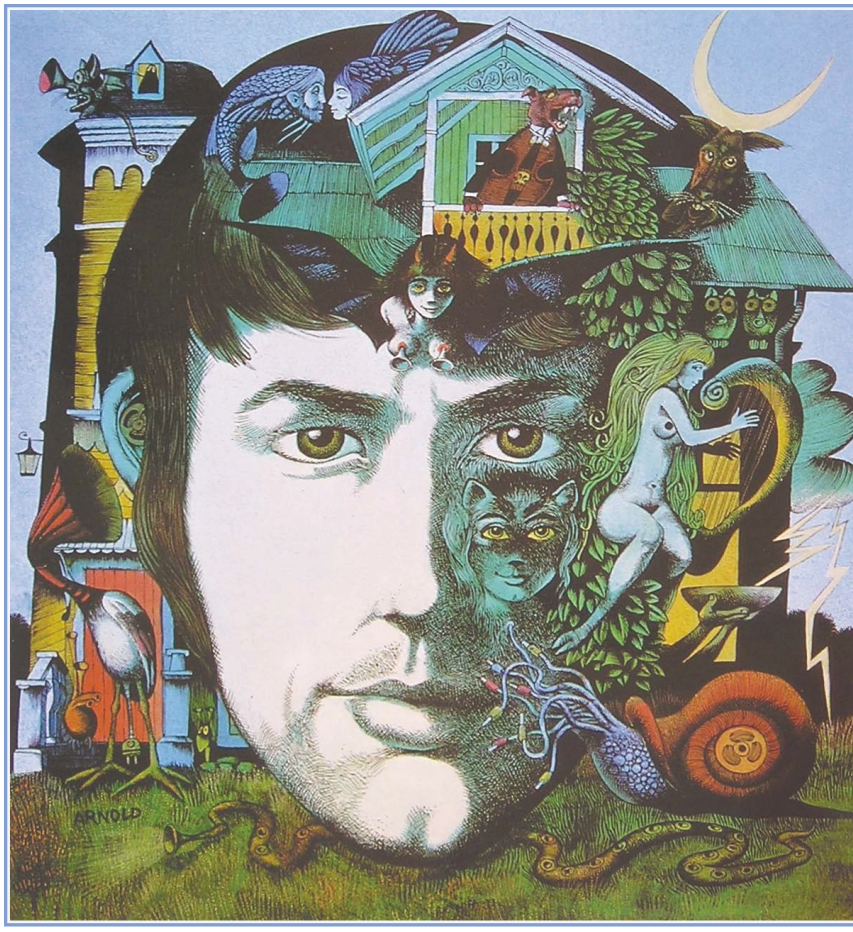

Garden of Delight

Ja, ni kära lyssnare, de här två timmarna lider mot sitt slut, och snart återgår Sveriges Riksradio till sitt normala utbud av mera välanpassade och normalsvenska åsikter! Det har varit trevligt att ha er med och jag tycker att ni skött er fint! Jag tycker också att den arme producenten har skött sig bra!!! Vad jag än har hotat med att säga i radion, har han bara svarat: "Ja, det blir nog bra".

När jag likaledes hotade att spela min egen musik, svarade han lika vänligt att "det hade de nog väntat sig…"

Vad gör man med en sådan människa? Tänk om det funnes fler på företaget av hans sort, hur skulle det sluta?

Plötsligt skulle vi bli tvungna att lyssna mycket mer på radion…

Vad skall jag nu välja för slutmusik? Ska det bli något riktigt vackert, får det nog bli något av mig själv igen… Hm… Jag tror det blir "Garden of Delight" ur CD:n "Music for Relaxation and Meditation".

Livet kan vara allt från en vistelse i en tårfylld jämmerdal, till glädjen över att vistas i en trädgård av ljuvligheter – Garden of Delight. Jag tycker att vi väljer det senare… För faktum är att vi i högre grad än vi är medvetna om kan påverka vilken av världarna som får råda!

Om vi drömmer om en värld av fred, frihet och lycka, så måste vi börja hos oss själva! Det är inte bara de andra som felar, och vi kan inte försvara oss med att "vad lilla jag gör och tänker, spelar ingen roll."

Jo, det spelar stor roll vad vi var och en gör och hur vi tänker och handlar!

Sänder vi ut disharmoniska eller aggressiva signaler till våra medmänniskor, så var säker på att det i allra högsta grad påverkar dem och deras relation till Dig!

Ekot av våra tankar och handlingar, kommer likt en naturlag tillbaka till oss – på gott och ont!

Hur skall vi någonsin få en bättre värld, om vi inte sopar rent framför vår egen dörr, och med vilken rätt kan vi då kräva av dagens ledare att de skall handla med kärlek och förstånd?

Spelar det egentligen någon stor roll vem som orsakat en konflikt? Är det inte mycket viktigare att lösa den så fort som möjligt – utan prestige! För alla är vi tyvärr ibland så olyckliga att vi är nog så dumma!

Men, handen på hjärtat, visst vet ni om när ni är dumma och orättvisa – och det är ni!

Vad man då vill ha är kanske lite medhåll, förståelse och rätten att ha fel en stund, för att kompensera det där andra, ni vet…

Kommer då en idiot och talar om hur fel man har och hur dum man är, ja då blir man ännu dummare…

Så mitt råd lyder: ge tusan i att ha rätt jämt och ständigt, det handlar ju inte om det!

Det är Du som inte är arg som måste ha vett, sans och medmänsklighet! På något sätt är man säkert också medansvarig till situationen, inte minst därför att Du förmodligen betyder något, för den som är dum nog att ifrågasätta Din gudomlighet!!!

Och det är väl också något att vara tacksam för! Mycket värre än att ha problem med nära och kära, vänner och ovänner, är att stå helt ensam i tillvaron! Att vara ensam är nog livets största andliga misär!!!

Vill vi inte vara ensamma – och det vill vi nog inte – så får vi ta varandra på gott och ont! Vi har så fördömt svårt att lära oss denna enkla läxa: var mot Dina medmänniskor, exakt som Du vill att de skall vara mot Dig, och handla så i livet som Du skulle ha gjort om Du levde i en paradisisk värld!

Då kanske undret sker: genom Dig, genom ljuset i Dig, förändras sakteligen Din omgivning och en dag vaknar Du kanske upp till en härlig värld, till vänner och kära, för vilka Du är det bästa som finns!!!

Först då är livet helt och fullt, först då är vi redo att vandra vidare mot det skimrande ljus som finns där framme i det okända fjärran…

Bortom mänsklig sorg och glädje

finns vår nästa värld!

Livet tar aldrig slut, det är oändligt!!!

Bortom, bortom, finns ett nytt bortom

och i denna kosmiska trädgård,

har vi alla en plats!

Vilken lycka...

KÅSERIER
till
SOMMAR
anno 1989
Sändningsdag 8 juli anno 1989

Tredje gången gillt

Denna härliga sommardag, den 8:e juli, Anno 1989, sitter jag här för tredje gången och sommarpratar – det ni! Vem hade väntat sig det? Inte jag och inte ni – jaså, det hade ni, jaha ja, er kan man nog inte riktigt lita på – *som tur är…*

Men jag, som inte bara tycker att livet är en lek utan även en dans på rosor, vad har jag med min positiva livssyn i massmedia att göra? Tränga mig in bland hederligt månadsanställda, vardagsbesatta och fackanslutna reportrar, som förmedlar "jämmer, elände och sportnytt", för att nu citera en stor tänkare från tidigare sommarprogram – jag säger inte vem det var, för jag vill helst vara anonym…

Jag tycker verkligen om den här typen av program, där man på bästa sändningstid får härja fritt – *i två timmar!!*

Jag *älskar* att slippa bli emotsagd, gör inte ni det också? Hålla på att dividera med en omvärld som inte vet vem som vet bäst…

Men idag slipper *jag* det problemet och *ni* har glädjen att än en gång höra vad som riktigt är och var det kosmiska skåpet skall stå!!! Med andra ord, situationen skall utnyttjas för att höja den andliga nivån, var så säker!

Fast problemet är ju förstås att ni inte hör upp!! I tidigare program har jag kärleksfullt avskaffat det mesta av, skall vi säga, mindre charmiga samhällslekar som tråkiga kungahus, pop- och sportvansinnet, religiösa och politiska av- och företrädare! Jag har tillönskat arbetsmarknadens parter en spark i varslet och jag har lättsamt omöjliggjort alla svenska storhetsdrömmar, genom historiska odysséer av egenartat slag – sedda genom kloka barns ögon…

Men vad har det hjälpt!? Sitter ni inte fortfarande och lyssnar på hysteriska män i själsligt målbrott, som vrålar ut sin livsotillfredsställelse genom sportredaktionens kanaler?? Inte heller har ni skiljt Sverige och kyrkan från staten och istället börjat studera karmalagen, läsa poesi och lyssna på god musik – jag tänker då inte bara på min egen musik, utan även på den andra, vad han nu heter…

Och trots att vi lever i en ljus värld och i ett rikt land, så undrar jag om det någon annanstans finns så många välnärda domedagsprofeter och löneprocentrevolutionärer??? De har verkligen tid och råd att skylla sina personliga misslyckanden på motparten och naturligtvis att vara avundsjuka på varandra – det är väl någon omvänd form av livskvalitet de sysslar med, kan jag tro…

Men jag kanske inget skall säga, som sitter vid sidan om det etablerade – själv har jag ju ingen anställning, utan livnär mig på mina ”psykiska defekter”, om skämtet tillåtes…

Som kanske framgått av ovanstående ordgirlanger, så komponerar jag vacker och begåvad musik mest hela tiden!

Vi är väldigt få i mitt yrke, de flesta är döda och de hade det inte lätt när de levde heller: Beethoven hörde dåligt, Mozart skrattade konstigt och Schubert fick inte den han ville ha!!

Själv hör jag rätt bra, skrattar ganska normalt och de som velat ha mig har fått mig – åtminstone ibland…

Men jag har andra fel! Jag kan visserligen inte komma på något nu, men jag är säker på att även jag har någon skönhetsfläck…

Helt utan skönhetsfläckar är däremot min musik!

Whao!!!…

Lyssna på den musikaliska soluppgången, när den daggvåtsfräscha morgonen övergår i en härlig blåhimmelsk paradisdag och när solen, efter en ljuvlig sommardagsevighet, kvällar sig och lustfyllt sjunker ner i det oändliga havet –

då sjunger livet!!!

Skolkunskaper

I skolan förbereddes man för livet och delgavs nödig livskunskap! I min skola var Sverige världen och våra konungar stora och ädla! Vi läste andedräktigt om svenska krigiska framgångar, om sköna svenska städer och landskap, och jag tror tamejden att vi lärde oss varenda psalmvers i psalmboken – *utantill!!!!*

Min skolgång var långt uppe i norr, i landskapet Norrbotten. ”Där är Midvinternattens köld hård, men rättvis”, för att nu citera Samlaren… Förmodligen hade ni sydlänningar det lika hårt, men orättvist varmare. Här måste jag kanske förklara, att för oss långt däruppe i norr började södra Sverige någonstans i Umeå-trakten; Stockholm, det var kontinenten, och fanns det någon skillnad mellan Skåne och Afrika var den troligen försumbar…

För att nu återgå till mitt inhämtande av livsnödvändig skolkunskap, så får ni, kära lyssnare, inte tro att jag är ironisk, bara lite lätt konfunderad över kunskapsutbudet. Inte var det lätt när jag skulle försöka dra nytta av skolans verklighetsvinkling i det moderna yrkeslivet, om man säger så, och om ni förstår hur jag menar…

Landskap och städer till exempel, existerar ju inte längre, utom förstås i gamla skolböcker…

Och det i sin tur skapar en hel del namnbytesproblem, som drabbar även detta program: jag hinner till exempel inte få fram nytolkningen till den religiösa melodin ”Jag har hört om en kommun ovan molnen”, inte heller vinnarschlagern ”Kommun i ljus” finner jag i reviderat skick – det tycker jag är ett oskick!

Ja, ja, om dessa folkvalda visste vad de ställer till med när de stadfäster, förlåt, kommunfäster de mest besynnerliga beslut i Riks-Dagis!

Dessa delegeringsexperter utan eget ansvar, har genom ett sålliknande system skapat ett småpåvarnas mygelparadis, och skiljer vi inte Sverige från staten snart så vet inte ens Fan, eller för den delen Säpo, vad som händer!!

Innan vi fortsätter betraktelsen över meningslösa skolkunskaper, blir det lite musik. Jag borde väl välja någon musik från Riksdagens egen kommun – Stockholm – kommunen på vattnet eller kommunernas kommun som Mälardrottningen numera kallas i turistbroschyrerna. Men jag fann ingen musik som lever upp till hennes nivå. På sin höjd stannar melodierna strax under midjan – någonstans vid Norrström, där ”Mälardrottningen kastar sitt vatten i Saltsjön”, för att citera en ung poet, knappt torr bakom öronen…

Jag föreslår att vi istället följer med på en av de där skärgårdsbåtarna som surfar fram på Drottningens kastade vatten…

Fi

Vi konstaterade förut, och före denna högsvenska musik – nyktert vill jag dessutom påstå – att landskap och städer ej längre existerar, knappast heller religion eller något fungerande svenskt försvar…

Sörjer jag de två förstnämnda, så gläder mig avsaknaden av de sistnämnda!!

Religionen har alltid förminskat Gud och försvaret människan!!!

Men för våra skjutnödiga grabbar, måste det kännas genant att Fi måste skicka hit ubåtar för att kolla om någon är hemma…

Fi är den militära beteckningen på fiende, det vill säga alla som inte är av svensk börd! Fi bor i allmänhet österut, och det förenklar ju onekligen det svenska försvaret!

Får man tro Säpo är de flesta Fi på det ena eller det andra sättet…
Hör de på min musik, då blir det väl Hi-Fi, hi-hi, förlåt…

Kommer av misstag Fi från söder, vilket faktiskt hänt en gång, ja, då hjälper inget!

För att få den uppmärksamhet de så väl förtjänar måste Fi köra upp på en kobbe med sin ubåt och dessutom rusa motorn i flera timmar innan någon ens lägger märke till dem… Sådant kan göra fula märken på självkänslan och i förlängningen leda till aggressivitet!

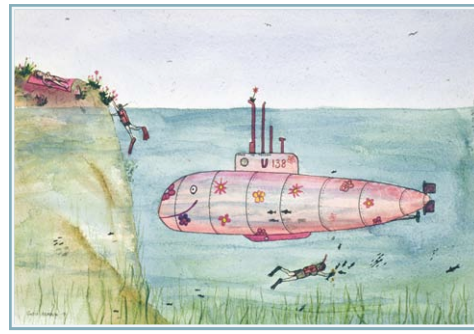

Man får för militärens skull hoppas att om det händer, som inte får hända, att det inte händer från fel vädersträck, eller under sov-, komp- eller semestertid. Inte heller när det är kaffe-, lunch- och middagspaus och absolut inte under värnpliktsriksdagen för *då* är det kört!!

Men så tarvlig är inte Fi, jag tror att de egentligen är naturälskare och lika förtjusta i vår skärgård som Du och jag är!! Jag tycker vi ber dessa djupingar att bli lite ytliga, så att säga. Under ytan är de *Fi*, ovanför är de som *vi* – Amen!!!

Nu ska jag spela en bit ni alla hört massor med gånger, i TV-serier, i radios och TV:s kontaktannonser med mera, med mera. Tyvärr har ju aldrig producenter plats för musikuppgifter och andra ovidkommande saker i slutexterna – den mesta tiden måste ju åtgå till producentens eget namn, och så till alla de andra anställda på Radio- och TV-bolagen…

Inte heller *jag* tänker tala om komponistens namn, då tror ni bara att jag skryter…

Men kompositionen heter ”Andromedian Nights”!!!

Dyra fosterland

Oh, Sverige, Dyra Fosterland!

Hur många tycker det idag – förutom de som går och handlar förstås…

Men skämt åsido – om det nu är möjligt när man talar om nationalism, hur skall man egentligen förhålla sig till sin hembygd, till sin födelseort?

Är man och skall man vara svensk ända ut i fingertopparna? Bankar våra hjärtan när någon tennisdåre, mot god ersättning, helt hjärtlös slår ut någon motståndare från ett annat, mindre skattetungt område?

Förlåt mig, jag måste här rätta mig själv: de tillhör *inte* samma skatteområde som ni och jag, utan alla spelare tillhör *samma* skatteområde! Men de är svenskar ändå, i varje fall så länge de vinner – rättning igen: *Vi* vinner!!

Här vore det kanske på sin plats att skämta om ”tennis from heaven”, men – Näh, det får vara…

Eller hur härligt känns det inte i hjärtetrakten på vintern, då en rad svenskar bevisar i skidbackarna att vi är ett folkslag som kan det här med att det går utför…

Skämt åsido igen, som varande en riktig, rättvis, svensk demokrat utgår jag ifrån att alla precis som jag själv håller på det motsatta laget!?

Speciellt då om det är ett större land, för rent statistiskt blir då fler människor glada!!

Och vi svenskar vet ju i alla fall vem som är bäst och vet bäst, eller hur?

Nu tror ni att jag sitter här och ironiserar över Sverige, och ni kanske rent av blir lite stötta? Men så är det inte!

Det finns mycket gott att säga om Sverige, jag tänker då inte bara på mig själv utan även på sommarsolståndet, momsrevisionsverket, motros och liggfläsk – och i den vevan även på Dig, kära lyssnare!

Vi är kanske är inte så många i detta avlånga land, men vi är stora, vi tar plats, bokstavligen och andligen!!

Vi är fulla också – av goda bantningsråd! Hur vi skall bli mindre genom fasta och späkning på hälsohem – en dyrköpt erfarenhet. Att bli smärt är smärtsamt minsann…

Vi skall också äta levande föda. Med det menas inte att ni slipper laga till kycklingarna, utan levande föda är allehanda groddar och *gräs*-ligheter, som ni förslagsvis odlar i er egen lilla groddvrå!

Orkar ni inte med detta, så gör som korna på sommaren, och på vintern kan ni alltid gå på någon av alla dessa gröna restauranger som växer upp som svampar runt om i Sverige!

Fast jag undrar jag, inte brukar det finnas några slanka människor på dessa hälsokrogar! Deras kroppar buktar också ut på ett oroande sätt, både fram och bak – allramest bak… Men så är det också mest quinnor som äter grönt…

Vi får starta en ny folkrörelse – konsistensialisterna – och för att slippa tillhöra styrelsen så får ni här ett enkelt och genialiskt bantningsråd av mig: *sluta ät mellan mellanmålen!!!*

Det finns andra njutningar i livet: lyssna på musik! Ni kan ledigt konsumera en fem till sex skivor om dagen, utan risk för viktökning!

Nu kommer en musikalisk sommarsallad av en begåvad ryss: Alexander Glazunov. Han dog faktiskt samma år som jag föddes – men jag tror inte att det finns något samband…

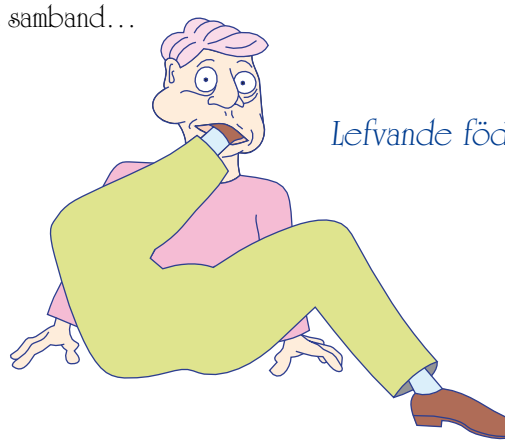

Lefvande föda…

Emotionera

Ett annat bra sätt att hålla sig smal och smidig är att röra sig till musik! För den skull, och för att ha roligt, har jag låtit göra en speciell dansskiva som heter: ”Festlust”!!

Även människor med själ och vilsna fötter, vill ju ibland festa och dansa, *utan* att behöva lämna personligheten i garderoben på någon diskocirkus eller I-afton-parnings-dansställe – lite senare i programmet skall vi närmare och inträngande ta upp *den* scenbilden..

”Festlust” innehåller musik för lekfulla romantiker och dansnödiga men, alltså, en sådan som fritt vill sväva över ömma danstår och dansmusikklichéer!

Min dröm är att musiken skall locka fram Din egen inneboende rörelselusta och dansglädje – ge Dig lust att *emotionera…*

Skivan är ett *måste* för alla glada medvarelser! Den borde säljas på apotek, mot huvudvärk, nationalism, trötthet och statliga kultursatsningar…

I denna vår synnerligen handfasta värld är vår kropp det synliga attributet men, som förut nämnts, lär det enligt obekräftade rykten också finnas något som kallas ”själ” – även om den ibland är nog så dold både för innehavaren och den arma omvärlden…

Kropp och själ, dessa tänkta storheter, är dessvärre inte alltid sams, ofta verkar de rent av dra åt var sitt håll – man kan, som förut nämndes, ha ont i tårna och man kan ha ont i själen…

Spelar man då denna, om man så säger, lätt euforiska musik och låter kropp och själ dansa pas-de-deux av hjärtans lust, ja, då om inte förr har man ett flerdimensionellt kärlekspar som den synliga och osynliga världen sällan skådat…

Första biten på skivan heter ”Happy Harold”, och innan jag släpper loss de musikaliska galenskaperna måste jag förklara titeln. Mitt fullständiga namn är nämligen: Ralph Harold Lundsten – så ”Happy Harold” skildrar en glad Lundsten…

Vill ni höra mer skvaller? Jaha, ja, men det jag nu berättar är något mycket privat och jag hoppas det stannar oss emellan…

1. Mitt första namn, Ralph, har jag enligt min mor fått efter en kärlekshjälte i en roman (!)

2. Det andra, Harold, efter en känd humorist (!!)

3. Och efternamnet slutligen, fick jag av någon som var i närheten när jag föddes (!!!)

Här har ni på ett genialiskt sätt fått en enkel psykologisk förklaring till all den romantik, humor och minst sagt märkliga tidsförflyttning som finns i min musik, och ni förstår förhoppningsvis också mina problem – vad har inte jag att leva upp till…

En lämplig ålder för denna musikaliska fridans, är att vara mellan 0 och 117 år – yngre är man knappt avlad, äldre en smula navlad…

Vi rekommenderar i båda fallen att invänta nästa inkarnation…
En mild anarkistisk läggning underlättar det mesta, inte minst lyssnandet på denna musik…

Slutligen, när ni nu släpper loss alla hämningar, om och utifall att rörelseschemat påminner för mycket om vårt primitiva förflutna – låt oss för enkelhetens skull kalla det för bananstadiet – så bli varken förvånad eller generad – skyll bara på musiken!!

För har den primitiva kroppen
och den kosmiska själen
fått sig en svängom tillsammans,
ja, då är nog både Du och hela
Din omgivning att gratulera!!!

Välkommen

Välkommen till drömmarnas och fantasins värld, till den inre verklighet som utgör grunden för den yttre!!!

Den inre verkligheten – människans drömmar och längtor – den miss-handlas dessvärre i videovåldsverkstäder, handhas av dystergökar och prestationshysteriker…

Den yttre verkligheten, bland annat samhällets styrning, har vi överlåtit åt politiker utan andra visioner än att fördela kapital och protein på bästa återvalssätt…

Naturligtvis behövs i en andligt ofullständig värld en viss organisation av allmängiltiga intressen som till exempel sjukhus, vård och vägar, med mera.

Men, man får aldrig förglömma att organisationer och samhällen, stater och förbund har som främsta mål att bevara en grupps intressen kontra andra individer och grupper! Däri ligger en fara, om man inte använder medlemsmakten försiktigt!!

Här finns grogrunden för samhälleliga konflikter och internationella krigshandlingar!!!

Men, framförallt får vi inte låta den representativa makt som styrelser och regeringar utövar frånta oss den personliga ståndpunkten och det personliga ansvaret!

Tillvaron är summan av allas handlingar, och det gör att om världen inte är riktigt fulländad så kan det ju hända att både Du och jag är medansvariga…

Den här texten skrev jag till en konferens som handlade om hur vi skall förbättra situationen för de handikappade och hjälpa dem i bland annat skola och arbetsliv.

Tro inte att sådana förbättringar är något som sker av sig själv – vi lever minsann i en värld där det behövs konferenser för att fastställa alla människors lika värde och rätt till ett meningsfullt liv!!

Måhända är de som styr en sådan värld känslomässigt handikappade, och kanske är det så att det enda som skiljer människan från djuren är personnumret…

Borde vi inte sluta tänka i termer om ekonomisk tillväxt när vi på vårt byråkratiska sätt vill etikettera det oetiketterbara!?

En andlig tillväxt vore kanske på sin plats – värdet av en enda lycklig och harmonisk människa överstiger vida vilken ekonomisk transaktion som helst!!!

Rymder

Det finns många slags rymder, och huruvida man föredrar den inre eller den yttre rymden eller om man vill resa i tid och rum är väl en fråga om tycke och smak, om valet av symboler för den personliga längtan vi var och en verkar ha – längtan är vår kosmiska arvedel!!!

I den här musiken gör vi en resa i Universums oändlighet och i den mänskliga fantasins lika oändliga rymd – den senare är en förutsättning för att förstå den första!!!

Med musiken och fantasins hjälp kanske vi till och med kan göra utflykter till det okända *alltet*, som finns bortom den skenbara värld som våra sinnen skapar åt oss och ger oss vår mer eller mindre trygga "verklighet".

Till det *alltet*, som man lustigt nog kan kalla för sinnenas *intet*, längtar vi människor emellanåt! En del söker sig Dit via droger, en del genom religiös hängivenhet – allt efter mänskligt förstånd och insikt… Några påstår sig till och med ha varit Där, ännu fler sig vara representanter för gudomliga kunskaper och insikter…

Förvirringen verkar vara total, inte minst genom alla dessa andliga akrobater som påstår sig vara här i sin sista inkarnation, endast för att informera oss arma som vacklar omkring i det oupplysta mörkret.

Ibland förefaller det mig som om det ljus dessa självutnämnda budbärare sprider, har samma verkningsgrad som en tänd 15-wattslampa skulle ha ute i solskenet…

Det yttersta målet för mänsklig längtan och svaren på de oftast felaktigt ställda existentiella frågorna kan ingen tala om för Dig! Du, och endast Du, har svaren inom Dig själv!

Det finns, dessbättre, medmänniskor med kosmisk livssyn, som på olika nivåer och med olika medel verkar som "vägvisare", men jag tror inte att de i första hand låtit prästviga sig eller håller dyra veckoslutskurser i andligt uppförande… Låt mig citera Hjalmar Gullberg: "Går Gud på jorden, vandrar han förklädd." Något att begrunda!

Vi har alla ett gudomligt ljus inom oss, och det ljuset skall vi värna om och inte minst använda det och låta det lysa på medmänniskor och omgivning!

För det ljuset är förunderligt, det får sin kraft från Dig, Dina tankar och handlingar! Och även om ljuset ibland, som jag förut skämtade om, verkar ha en låg verkningsgrad på "bara" 15 watt så kan det när det vill sig växa och lysa som solen själv!!!

Bli en sol, som lyser på gott och ont!!! Kanske blir då det onda mindre mörkt och det ljusa ännu mer upplyst, när det förenas med Ditt ljus!!!

Här spelar jag nu ett förspel till den ljusa framtid som väntar oss alla:

"PRELUDE TO THE FUTURE"

av dagens sommarvärd: Ralph Lundsten!

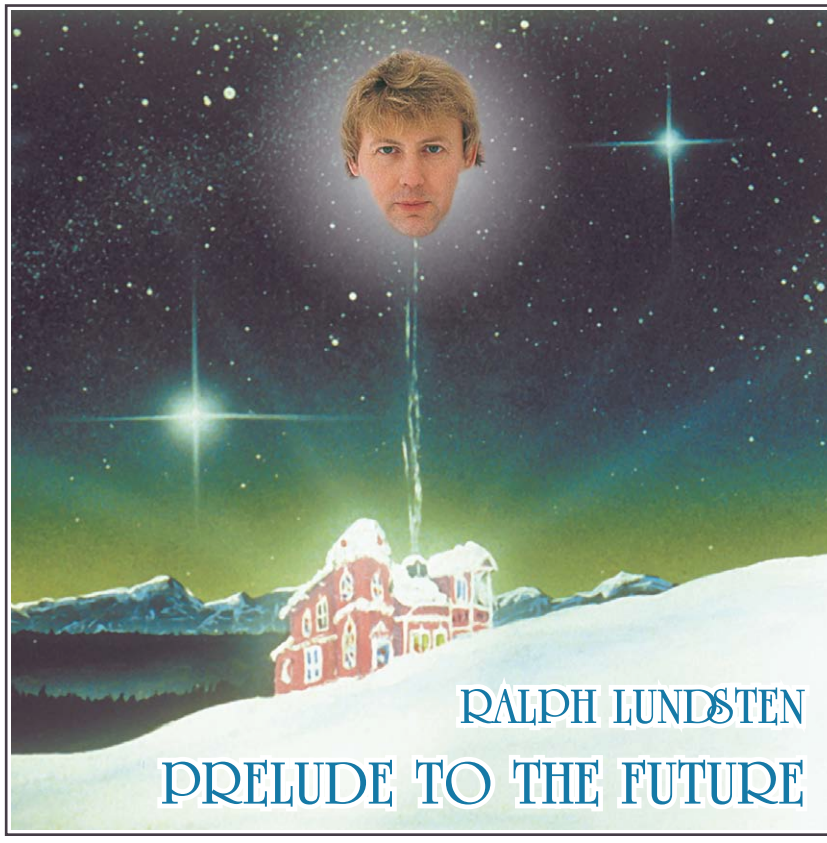

Lyckan

I vår kultur och i massmedia betraktas lyckan som något ganska enfaldigt och fåraktigt! Bara smärtan är intellektuellt godkänd, och ren svartsyn kan få vissa recensenter att visa upp lyckoliknande tillstånd…

Dessa märkligt störda varelser jobbar dessvärre alltid som recensenter på stora dagstidningar, eller som producenter i Radios och TV:s kultur- och nyhetsmagasin…

Mellan dessa intellektuella krisbyråkrater och de mera folkligt känslokalla, som gör dokusåpor och sportloskor, sitter den väna lyckan i kläm!

Jag tycker att lycka är en oerhört spännande företeelse och att den som kan manifestera harmoni är genial!!

Jag tycker att ondskan är banal, och våldet ett uttryck för primitiv fantasilöshet!!

”För varje människa finns det något som just hon kan uträtta bättre än någon annan”, skrev Erik Gustaf Geijer. Jag hoppas och tror att detta något, är något ljust!!

Var rädd om det ljus som finns inom Dig och se till att lågan inte slocknar! För annars blir där mörkt som i graven och Du själv en dyster företeelse, en levande död, en mumifierad livsskändare…

Målet för mänsklig ävlan borde alltid vara att så verka och bli, att glädjen och lyckan har en evig hemvist i själen och lyser upp dess mörkaste skrymslen och vrår!

Här kommer ett livsrecept från Lyckogångens Bageri, som håller det mörka borta och på sikt skänker god och livslång eftersmak:

Rör entusiastiskt samman 100 vilda fantasier,
3 lass längtan och 2 fall passioner!
Tillsätt försiktigt 1 klingande ström välljud!
Blanda ner en handfull vänskap och 5 kontinenter fred!
Forma till självständiga enheter och grädda i solvärme
tills inre och yttre frid inträder!

Livsvandring

Vårt liv är en besynnerlig vandring från vaggan till graven. Ja, om man nu över huvud taget kan kalla den första biten för vandring – snarare får vi säga att vi krypande tar oss fram…

Vid en lämplig tidpunkt reser sig kroppen och förflyttar sig via moderiktiga skor mot en okänd framtid – själen, den kryper allt ett tag till…

Är det inte ganska lustigt, att när kroppen står i sin högsta blom så har själen knappt börjat bära knoppar. Och när själen äntligen slår ut i full blomning – om den över huvud taget hinner det – så har kroppen för länge sedan fröat färdigt och förberett sig för vintersömn och nästa års sommar!

Naturligtvis händer det väl ibland att kropp och själ lever och knoppas i harmoni med varandra – och med kosmos! Men för de flesta av oss är den förut nämnda besynnerliga livsorytmen något vi, och omgivningen, får dras med och som gör att vi ibland bör skratta åt oss själva, någon gång också gråta…

Men om man för en stund ser på sig själv och omvärlden utifrån denna tankelek med livsorytm, så är det mycket underligt mänskligt handlande som får sin förklaring!

Det olyckliga barnet inom oss hämnas på omvärlden genom negativa handlingar som leder till konflikter, missnöje och mobbing, sportvansinne och samhällsmotsättningar.

Eftersom samhället i sig inte är något annat än summan av alla våra handlingar, så har vi all rätt att vara missnöjda – *men med oss själva!!*

Vi har kanske inte skapat den paradisiska trädgård där den mänskliga plantan *kan* trivas och blomma upp till sina förutsättningar?!

I livets sandlåda härskar andra ”plantor”. De kallar sin destruktiva lek för utrikespolitik, inrikespolitik, fördelningspolitik, med mera.

Jag tror att det är vuxna barn med det missnöjda barnets själ, som försöker kapa åt sig hela sandlådan för sina egna behov!

Jag föreslår att vi denna ljuva sommardag för en stund ändrar leken och låtsas att världen är ljus och god, att alla människor runt omkring oss tycker om oss, förstår oss och vill vårt bästa!

Då kan vi rent av också kosta på oss att älska dem tillbaka…

Kanske sker då det förunderliga och faktiskt helt möjliga, att världen *blir* en paradisisk lekhage, där det är en lycka att få vara med sina vänner och kära!

Och även om solen går i moln en stund, eller en människa blir sjuk eller drabbas av sorg, så glöm inte att molnet drar förbi och en mänsklig svår stund kanske också har en mening – det finns ett ljust tillstånd Dit man inte når utan mänskliga insikter, i *både* ljus och mörker!

Så kära medvarelser på planeten Tellus, låt oss göra denna kosmiska mikrostund till en stunds lycklig evighet!!!

Om ni noga känner efter så tycker själen om sin kropp, och kroppen, den älskar nog sin själ!

För vad vore en kropp utan själ?

Här vore det naturligtvis frestande att ge en del exempel, men även om jag nu tycker om att retas – tyvärr, borde man väl säga – så vill jag denna gång låta bli!

För alla *har* en själ, även om den ibland kryper
för länge och av misstag river omkull och drar
ner i sin iver att bli sedd
och älskad!!!

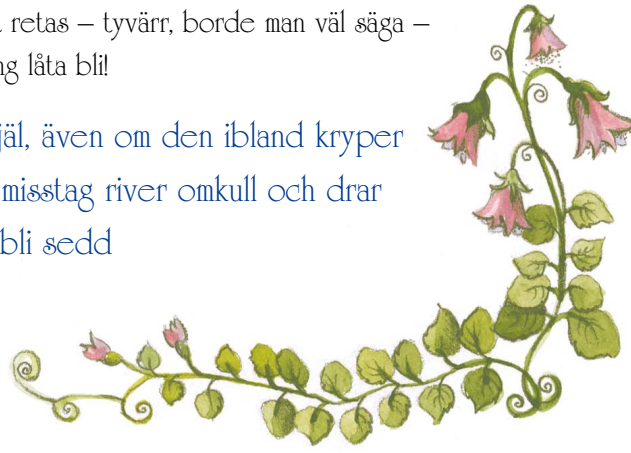

I afton dans

I AFTON DANS! – Hur mycket har inte detta begrepp betytt för svenskt blodomlopp och landets nativitet!

Dans, denna ryckiga, knyckiga och vertikala form av mänsklig samvaro bär lustigt nog i sitt *sköte* drömmen om ett mera horisontalt läge!!

Kopulärdans ligger i tiden, är väl-dans populärt, läste jag någonstans…

Mycket träffande, mycket begåvat och roligt, jag undrar var jag läste det? Hm, jo visst, det var ju i mitt eget manus – och alldeles nyss dessutom! Här gäller det att samla tankarna och skärpa till sig…

Vi tar lite analys istället: det finns Skoldans, I-afton-dans och Pensionärsdans, även kallad rynkdisko, men också politiska turer med dansanknytning! Varför inte en buggkurs i Säpos regi?

Vi återgår till den mera lovliga dansen. Där finns både mambo och sambo, man kan valsa eller dansa salsa. I min barndom fanns det till och med de som vågade dansa *tango!* Denna tjusiga dans har ju sina faror, men man får ta säden dit man kommer, sa flickan och försvann i ett virvlande famntag…

Månne det var hon som några veckor senare annonserade: ”Tangoklänning, använd en gång, bytes mot barnvagn”!!! I varje fall utövade den annonsen en viss lockelse på mig! Jag drömde om att någon dag kunna skriva en sådan fullblodig nativitetstango!!

Långt senare i livet, och utan sponsring av barnvagnsfabrikanter, blev den faktiskt till, denna syndfulla eller snarare syntfulla pendango!

En genomförd dröm som genast gav mig titelbry, vad skall den heta: Tangomani eller Tangoterapi, Ta mig på tangon eller Tangorabatt??? Knappast Tango aktuell eller Tango intellektuell…

Efter mycket funderande blev det ”Tjusartango”, och här har ni den!!

Tjusas gärna av den, låt den inspirera er till exkursioner *kring, på* och *i* er partner!!

För följderna ansvaras icke,
men hur annonstexten skall lyda – om det vill sig –
det vet ni redan…

Besynnerligt

Livet är besynnerligt – ju mer man funderar desto märkligare och än obegripligare blir det…

Bryr man sig inte om dylika funderingar, så kan man nöja sig med att konstatera: *jag finns*, and that's that that, för att nu uttrycka sig på bästa svengelska…

Det är naturligtvis *jag* som är livets mening, dess höjdpunkt och mål!!!

Många äro de, vars enda problem är att avgöra vilken del av sig själva de skall placera på den existensiella prispallen – valet i dessa fall är mycket lätt, de sitter bokstavligen på svaret…

Funderar man bara lite och ibland, som väl de flesta av oss gör, då är tillvaron kanske lite konstig ibland – men på det hela taget fullt acceptabel! Man *köper* tillvaron, på gott och ont!

Svårast är det för dem – dit hör dessvärre också undertecknad – som gett sig *den* på att avslöja livets hemligheter…

Vad är människan? En evolutionsslump, en bit tänkande materia, eller kanske bara en förkroppsligad dröm hos någon på övervåningen som tagit sig en kosmisk middagslur???

Man har en känsla av att det gäckande svaret hela tiden finns inom räckhåll, precis som skuggan av vår solbelysta kropp. Men försök fånga Din egen skugga så får Du se vad som händer! Efter fåfänga försök uppgår den snart i en marknära gemenskap med den fysiska kroppen…

Trevligt i och för sig, speciellt på sommaren och helst då om det inte finns myror där tête-à-têten sker…

Svaren på de existentiella frågorna har vi alltså inom oss, men de är inte ordbara, det vill säga möjliga att klä i ord!

Den frågande och frågan, tänkaren och det tänkta, flyter ihop och blir ett och odelbart! Precis som i den fåfänga jakten på sin egen skugga upptäcker man att det alltför närliggande är ogripbart, obetraktbart, outtalbart!!

Sök svaren, de finns i närheten – fast bortom dagsmedvetandet!

Sök svaren bortom sinnenas och förståndets skenbara värld – använd endast huvudet som relästation för själen…

Gör som i den roliga historien, sök inte där Du tror Dig tappat någonting, utan sök där det är ljusast!!

För där ljuset är, där är ock svaren!!!

Får jag lov

När jag för en stund sedan retades med di dansnödiga, glömde jag fråga om kanske *ni* tillhör de som brukar gå ut och dansa?

Jaha… Ja, ja, så genant…

Då skall ni som belöning – eller straff – välj själv, få höra på ett musikaliskt intermezzo av sällsamt slag, ett dans- och passionsdrama i fem akter – nåja, *sex*, om medaktörerna så vill…

Scenen kan bestå av vilket danstillhåll som helst i vårt avlånga land. Det jag nu berättar om är nämligen en utbredd folksjukdom! Rekvisitan är som följer:

1. En myckenhet av vårbenta unga flickor – och äldre unga flickor!

2. Valhänta och trebenta unga män (män blir som bekant aldrig vuxna), vars driftighet ökar med antalet groggar…

3. Ett därför mycket stort antal groggar!

4. Ett dansband; låt oss på bästa dansbandsmanér kalla dem för: The Jigolos med Ellen-hela kvällen, eller något annat originellt…

Med upprepningens hela charm utför dessa ystert klädda scengångare sitt välbetalda ackordsarbete och sprider en härligt frivol stämning, inte olik den i ett tältmöte – jag talar då vare sig om tvåmanstält eller tältliknande dansblåsor, även om där också finns paralleller…

Lyssna nu på musiken ”Dancing Tonight” och följ noga med i scenväxlingarna. Ni som har varit med förr vet ju vad som hända skall…
Låt spelet ha sin början:

Akt 1: Den skyggblyga och nästan skoldansliknande inledningen, den hör ni redan i bakgrunden…

Akt 2: Sedan, efter komma-loss-groggarna – världens hålligång!!!

Akt 3: Vad kommer nu, om inte den närheta och fuktomslutande tryckaren, mmm… Åh, förlåt…

Akt 4: Så var det dags för sista dansen, eller om man så vill, sista chansen! Här inträder ett märkligt, för att inte säga sällsamt, informationsutbyte om färdvägar och allmän bostadsinformation… Svensken visar än en gång sitt stora sociala intresse och sin kärlek till medmänniskor…

Akt 5: Hemgång med tillbehör…

Yrkesval

Att välja yrke, det är en konst för gudar, men en konst som dessvärre utövas av människor…

Här några råd till de som funderar över var i samhället de bäst skall undsätta mänskligheten, eller om man så vill, utsätta densamma för diverse störningar genom sitt yrkesval…

Tillåts man skämta i ett sådant här sammanhang skulle man mycket allmänt kunna råda de saktfärdiga att bli statsanställda, och de som tycker om att arbeta att söka sig till den fria marknaden.

Vill man hindra andra från att trivas på arbetsplatsen, sprida avundsamhet och otrivsel, ja då är facket Din plats i livet…

Är man beredd att göra vad som helst för pengar, då skall man bli egen företagare! Som sådan kan man sälja både kanoner och sälskinn eller heder och ära – allt är till salu för den högstbjudande!

Har man inget som helst omdöme – mycket vanligt på arbetsmarknaden – så finns en mängd lukrativa yrken att välja mellan: procentare, popartist, vapenhandlare, med mera, med mera.

Exempel på mindre lukrativa yrken, men som förutsätter samma tveksamma omdöme: militär, sportreporter och grillkioskkock!

För de riktigt elaka finns ju alltid politiken och religionen…

Inom mitt yrke finns intressanta möjligheter! För de begåvade, som jag själv, finns hur mycket arbete som helst – fast helst utan kostnader för beställaren förstås…

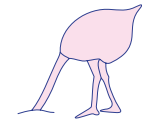

Den vanligaste tillfrågningen går till så här:

Vi skulle gärna vilja ha Dig med i vårt projekt, men vi har nästan inga pengar kvar. Vill Du vara med ändå, så blir vi glada…

Denna kommentar kommer alltid från någon med god och säker månadslön. Men om jag på mitt bästa samarbetsvilliga sätt föreslår att jag gärna tar lite

av *den* – månadslönen – istället, så blir plötsligt min medverkan mindre aktuell, ja rentav försumbar…

Nu är jag sällan så elak att jag ifrågasätter att kulturpengar i första hand skall gå till administratörer, utan deltar av hjärtans lust ändå!

Jag brukar skämta och säga att jag tar betalt efter hur kunden har råd, väl medveten om att överkonsumtion inte gör någon lycklig…

Tro inte att man överlever *tack vare*, utan *trots* svenskt musikliv!!!

För att nu återgå till arbetsmöjligheterna inom mitt yrke. Vi har förut talat om de begåvade konstnärsämnena, men förflyttar oss med ett raskt språng till de för yrket mindre lämpade, och de som därför helst ser att inte någon annan heller lyckas…

För dessa finns oerhörda arbetsmöjligheter, de kan bli redaktörer och recensenter – där de i förväg kan bestämma över tycke och smak – Camillansk selektering…

Eller de kan bli chef för elektronmusik eller symfonimusik, sitta i kulturråd eller bli sekreterare på Musikaliska Akademien!

Av alla jobb som ger mycket maktmissbrukande möjligheter får inte förglömmas lyckan att sitta i alla juryer, nämnder och andra anslagsgivande myndigheter.

Där kan själsimpotenta kotterister ha rena orgier i maktutövning och egoism – Salierianska Sällskapet, förkortat till SS!! Och allt detta med skattepengar!!!

Vilken marknad det finns för alla dessa skuggfigurer som tassar omkring i kulturens utmarker, och vilken tur att sådan verksamhet inte faller under någon kompetent granskande myndighets domvärjo…

Dessa och andra glädjefattiga inbjuds härmed till ett sommarnattsdisko, där hela naturen medverkar: med fåglars hysteriska kärlekssång, grodors heta kväkande, med åskor och vindar som gör allt för att få oss omkull…

Par om par ligger vi där hjälplösa, omslingrade av blommor och blad; och av *varandra* – livet sjunger!!!

Primitiva jägaren

Människan, den primitiva jägaren och emotionalvarelsen, hon skövlar och dödar, hon våldför sig på planeten och på sina medvarelser, utan tanke på att hon därmed också skadar sig själv!

Störst, starkast, bäst; världen är till för henne, för hennes ha-begär, *ha, ha*, haha…

Lite längre fram i utvecklingen finner vi en något lite mer sublimerad jägare, som nu blivit revirhandlare, det vill säga sysslar med affärer och politik – även det naturligtvis på bekostnad av planet och medvarelser…

En del har lyckats förandliga sin jaktinstinkt och sitt revirbehov, gömt dem under titlar, mantlar och prästkappor!

Andra har blivit mera moderna andejägare; analyserar och manipulerar, själsonanerar och dikterar – agerande som Gud Fader själv, fast med god månadslön och procent på utvecklingen…

Religionernas Gud får i vår tid en representativ roll!!!

Vi har delegerat ut *Hans* jobb till olika regionschefer, som informerar *Honom* om vad som passande är i de olika religionerna och på vilket sätt *Hans* jobb skall skötas – så att vi alla blir nöjda och ingen kritik behöver falla på *Honom*…

Han – Gud – bör till exempel hjälpa till med att välsigna heliga krig, hjälpa de tävlingsmänniskor att vinna som gör korstecknet före start – och – naturligtvis delta i alla religiösa käbbel!!

Där är det förstås extra viktigt att *Han* visar sitt goda omdöme och håller på de rättrådigaste – vår religions blygsamhet förbjuder oss att nämna vilken sida det är…

Vi är dessvärre tydligen fortfarande kvar på hat- och ha-stadiet, vi skall *ha, ha*, haha…

Vi måste istället lära oss att *ge, ge*, yeah-man… hm…

Människan, kommen från mineral-, växt- och djurriket, är nu en bit på väg mot sin nästa, ickefysiska existens i kosmiska himlar.

Lycka till på den långa färden!!!

Kretslopp

Idag är första dagen på resten av Ditt liv – i denna inkarnation och på denna planet, bör man väl tillägga!

Vi, liksom alla andra livsformer, existerar i ett evigt kretslopp – det är bara det fysiska höljet av ett träd eller en människa som dör, inte dess själ!

Vi hoppar från liv till liv, byter skepnad och dimension, allt i en sällsam spiral som sakta för oss mot högre medvetenhet!!!

I stenen sover medvetandet, drömmer i blomman, vaknar till liv i djuret och aktiveras i människan.

Den filosofiska tankebilden förklarar både *att* och i någon mån *varför* olika livsformer inte är på samma utvecklingsstadium!

Det kan, även inom varje livsform, vara stor skillnad på den andliga åldern. Se bara på oss människor! I tillvarons skola går nog inte alla exemplar av Homo Sapiens i samma klass… En del, kanske de flesta, går i den andliga småskolan; andra har hunnit till det högre existentiella läroverket och några få och mycket studiebegåvade har redan fått vittring på höga poster inom den himmelska arbetsmarknaden…

Jämförelsen med skolan är bra, om man också tar med det kosmiska tidsperspektivet! Det finns ingen anledning att yvas, eller tro att man är bättre, bara för att man går i en högre klass!

Barnen i grundskolans första klass är naturligtvis lika mycket värda som de i gymnasiet eller på universitetet! Men genom att de har börjat i skolan senare, har de ej hunnit få samma kunskapsmängd och har naturligt nog kortare livserfarenhet – båda dessa orsaker ger dem minskat medinflytande, om ens något…

I samhället och i livets skola verkar det vara tvärtom! Där tillåter vi unga, oerfarna andar att styra och ställa – deras målbrottsröster utdelar order, startar krig och vrålar ut sin livsomognad!!

För några år sedan gjorde jag en ålderstrappa i musik och den bit vi nu hör, ”Drömska dagar”, symboliserar barndomen.

Känner ni hur det luktar hav och sandstrand? Spring nu på era korta små ben mot det hägrande vattnet och låt er fyllas helt och fullt av det glädjefyllda nuet, något ni dessvärre kommer att glömma bort vad det lider – och lider gör det – då, men inte

Nu!!!

Teateruppsättning

Vårt liv kan jämföras med en teaterpjäs, där valet av scen, pjäs och medaktörer har påverkats av vår karma från tidigare existenser!

En del av oss har därför fått stora, tjocka manuskript, betydande roller med mycket scenerier och klädbyten – kanske rentav en huvudroll!!

Andra har mindre, till synes obetydliga roller att handha, med tunna manus, utan scenanvisningar och kanske bara medverkan i en akt…

Först som sist vill jag säga att storleken på rollen är mindre viktig, än hur densamma utförs!

Vilken roll man än har, måste den spelas väl!!!

En till synes obetydlig insats i en pjäs växer genom en god aktör och blir en tillgång för uppsättningen!

Vad en dålig rolltolkning innebär för både medspelare och pjäs, det är alla medverkande i livets teater pinsamt medvetna om…

För att nu återgå till den vanliga teatern så är dessvärre tragedier på modet i Sverige. Vi har drösvis med manusförfattare, regissörer och teaterchefer som livnär sig på sina ”psykiska defekter” – man kan gissa av uppsättningarna vad de gjort i tidigare liv…

Tänk om dessa ångestakrobater och svartmän (Gudarna veta att det finns dystra kvinns också…) kunde lösa sina problem lite mer privat, så att säga. Men att lida offentligt är väl en större njutning för dessa ångestonanister, än den arma omvärlden förstår…

Det är frestande att spinna vidare på parallellerna mellan liv och teater, men jag vill istället peka på skillnaderna som också finns.

I livets teater kan man lättare förändra sin roll, rent av byta manus!

Du som är missnöjd med den nuvarande livsrollen: *ändra den, skriv om den, eller skriv en ny pjäs!*

Bli från och med idag Din egen regissör! Välj pjäsinnehåll, scenografi och medaktörer, med omdöme, glädje och kärlek!!! Musiken, den väljer jag…

Och varför då inte lite teatermusik? En av de mera märkliga beställningarna jag fått kom från mästarregissören Ralf Långbacka. Han behövde till sin uppsättning av "Troilos och Kressida" på Göteborgs Stadsteater bland annat en slags tidlös hovmusik – en musik med återklanger från slott och herresäten och dofter från alla sekler. En inte helt lätt uppgift, om man säger så…

Tror ni mig om jag säger att jag *slet* med uppgiften, och det var en mycket stolt kompositör som spelade upp slutresultatet för herr regissören! "Djävligt bra", sa Ralf till Ralph – jag vill minnas att han svor beundrande – "men den scenen har vi just strukit"…

Ja, ja, så kan det gå,
när musiken är på…

"The Remembering Castle" som musiken heter vann i alla fall allas hjärtan och blev en speciellt ditsatt mellanaktsmusik, så det så…

Nästa gång ni besöker ett gammalt slott eller riddarhus, tänk på vad ni skulle få höra om väggarna, rustningarna, tavlorna kunde tala – och det kan de, om man förstår språket!! Låt mig bli er tolk på denna resa till gångna sekel!!!

Oväntat

Gör någonting oväntat idag!!!

Vi är så bundna vid vår fysiska kropp och vårt samhälles skrivna och oskrivna regelsystem, att vi på sätt och vis kan kallas för livstidsinternerade – i vår kropp, i vårt samhälle!

Detta tillstånd är minst sagt bedrövligt, och därför vill jag med er hjälp släppa fångarne loss…

Börja med att sluta era ögon och fylla hjärnan med en ljuvlig tomhet – det vet jag att ni är bra på, för att nu vanvördigt skämta lite grann…

I detta drömmarnas universum som en hjärna utgör, svävar likt stjärnor och galaxer era mest hemlighetsfulla önskningar och drömmar, men också era rädslor och mardrömmar!

Några av oss har stora, svarta hål därinne som suger till sig all glädje och positivism – i den fysiska världen finner man dessa mörkrets administratörer överallt: de kan sitta i försvarsutredningen, de arbetar ofta på Sveriges Radio… Inte så sällan blir de framgångsfulla kulturfascister – se bara inom musik och teater: ju djävligare, ju mer genialt. Sådan är slutsatsen, för de arbetar också som recensenter…

Med ljusets hjälp förpassar vi alltså dessa marvarelser och deras utsöndringar till lägre nivåer, där skuggorna hör hemma…

Fyll nu den inre rymden med ljus och kärlek och låt era förskrämda hemliga längtor och lustar komma fram i ljuset!

Se på dem med intresse, för de utgör en stor bit av Dig – de är Du, och Du är de!

Och de är kanske värda att bry sig om, att leva med och leva ut!!!

Men för att göra det, får vi nog allt ändra på våra invanda mönster och börja följa våra inre signaler!! Gör det, kära medvarelser, gör det,

Gör någonting oväntat idag!!!

Om jag i den här kanalen skulle göra något oväntat, så vore det väl att spela någon romantisk filmmusik – utan sång!

Har ni tänkt på hur mycket underbar så kallad instrumentalmusik det finns, som helt ignoreras av dagens popinfekterade plattmarodörer – under och över disk…

Istället för fortsatt diskbråk, rekommenderar jag dessa musikaliskt undernärda att söka läkare i tid – varför inte ”Doktor Zhivago”…

Himmelssegel

Tidlösa stunder, ögonblick av evighet!

Om man tänker noga efter – vilka stunder av ens liv har egentligen givit stora och bestående intryck, vilket eller vilka ögonblick skulle man helst vilja återuppleva?

Är det månne yttre framgångar eller roliga partyn – knappast! Eller kanske den första förälskelsen, jordenruntresan eller när Du fick Din nuvarande position – med löneförhöjning? Nja, knappast det heller!

Den fulländade stunden är en lika oberäknelig som sällsynt gäst, och dess närvarliga plötslighet i en till synes helt alldaglig situation överraskar oss med sin oerhörda existensglädje och sanslösa lycka!

Låt mig berätta om en sådan här stund av evighet och lycklig harmoni!

För många, många år sedan låg jag på en soffa och tittade på en gardin som svängde för vinden i det öppna fönstret. Inget märkvärdigt med det, jag har alltid haft en nära och bra relation med soffor, och gardiner som böljar för vinden är betraktbarare än de flesta svenska TV-program – för att nu ta till ordentligt…

Just den här soffan var ytterst ordinär och bar uppenbara spår av ägarens dåliga ekonomi – inte heller den förut nämnda gardinen som svängde för vinden skulle väckt avund hos läsaren av ”Sköna Hem”…

Med andra ord: jag var ung och jag var fattig, men soffan var allt min och den stod i min första, ägandes bostad!

Ingenting störde mig denna högst ordinära dag, ingen eller inget krävde min uppmärksamhet, utan soffan och jag kunde ägna oss åt våra respektive roller! Utan att vara speciellt trött låg jag bara där i en vilsam pose, med händerna under huvudet och ögonen förlorade i fjärran genom gardinens mönstrade vithet…

Då plötsligt hände det oförklarliga!!!

Gardinen var inte längre en gardin;
i solen och vindens famn blev den ett himmelssegel,
som förde fantasins farkost framåt, utåt,
i ett oändligt universum!!

Själv blev jag tyngdlös och svävade i en ocean
av glädje och kosmiskt ljus!!

För en kort stund fick jag del av fulländningen,
av varats ofattbara skönhet!!

I ett kort ögonblick förstod jag allt
som dessförinnan varit fördolt…

För en mycket kort stund var *jag* livet –

Och dess förklaring!!!

Sedan blev gardinen gardin igen… Visserligen en sådan som solbelyst lekte i vinden en härlig sommardag, men den var inte längre ett himmelssegel och jag var jag igen – ett från evigheten avgränsat medvetande, som för en kort stund fått hemlig information från en fördold värld!

Kära ni lyssnare, slut nu era ögon och sjunk in i denna transcendentala musik, som är mitt musikaliska minne av denna händelse!

Kanske kommer då också ni att för en kort stund föras till det gränsland där allt kan hända!

Må ni finna den fördolda värld som bara mycket sällan lyfter sin slöja och visar på vad livet kan vara –
när det vill sig…

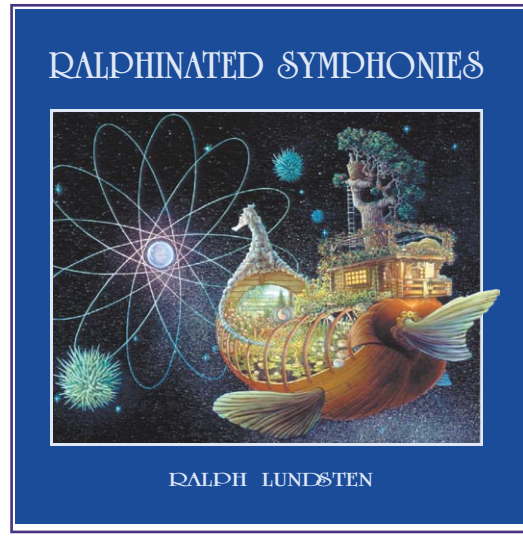

Livskärlek

Käraste lyssnare, det här programmet lider mot sitt slut och snart återgår P3 till det normala utbudet av nonsensinformation, nyhetsskvättande och ljudtortyr med trumdesperados och sånghysteriker…

Mitt bestämda råd är: stäng av radion – ofta och länge! Slå inte på TV:n vareviga dag, och sluta tro på kvällstidningarnas beskrivning av den så kallade verkligheten!

Varför över huvud taget gynna dåliga dags- och veckotidningar – det åtgår stora skogar varje dag för att sprida vinklat nonsens!!!

Upptäck livet själv! Välj vad Du vill läsa, med lust och med kärlek!

Lyssna på god musik, som har något att berätta för Din längtande och oroliga själ!

Se på den ljuvliga naturen och betrakta alla de härliga medvarelser som vistas samtidigt med Dig på denna paradisiska planet!

Tänk på att i varje kropp sitter en själ fången och längtar efter förståelse och gemenskap, efter frihet och kärlek! Det är *Din* uppgift att mildra denna mänskliga längtan genom att *ge* kärlek, inte bara förvänta Dig sådan från andra! Det är alltid någon som måste börja och denna någon är *Du!!!*

Slösa med kärleken, för med den är det så märkligt att ju mer man ger ut, desto mer får man tillbaka!!

När Du givit ut mer kärlek än Du trodde Dig äga, då är Du en mycket älskad och mycket lycklig varelse!!!

Glöm heller inte på Din resa genom tid och rum, att Du också bär inom Dig en mötesplats för kosmisk kärlek!!!

För Dig, käre lyssnare, och som ett tack för att Du finns, vill jag därför sluta detta sommarprogram med att spela min livskärlekskomposition ”DEN HIMMELSKA FRIDENS ÄNGD”, ur ”PARADISSYMFONIN”!

Visst är det härligt att leva,
att finnas till och ha ett medvetande!
Själen har fått en kropp och kroppen en själ!
Livets ofattbara rikedom
har i Dig blivit manifesterad!
I Dig möts det lilla och det stora,
det ljusa och det mörka!
I Dig möts tid och rum, ande och materia!!
Genom Dig får evigheten en mening!!!
På Dig, käre livsvandrare, väntar oändligheten –
med oändligt tålamod!!!

Liten ko(s)misk ordlista
(Lundstenska ordlekar)

A

akademiskt snöpt....68
allvarlig kostym....68
andedräktigt....102
andejägare....126
andlig akrobat....60, 112
andlig småskola....128
andlig karriär....90
Andromeda Fan Society....36, 74, 144
andromedar....28, 46, 143, 145
av- och företrädare....100

B

bananstadiet....109
beröringslycka....11
betäckning....70
bibis....74
björksal....23
blodig vänskapsmatch....46
blåhimmelsk paradisdag....101
byxficksfilosof....94
båldrulle....62
börsrotering....45

C

camillansk....125
can-not....62
computerful lovers....12

D

dagsmedvetandet....121
damor....74
dansnödig....108, 122
dataslott....12
deprimand....45
despotorganisation....12
diskbråk....133
disko fiasko....45
diskocirkus....108
drömvågor....28
dystergökar....110
Dörrkarma....26, 27

E

emotionalvarelse....126
emotionera....108
evolutionsmisär....60
evolutionsslump....120
existensglädje....134
existensiell prispall....120
existensiellt läroverk....128

F

fagertid....23
fiolissa....73
flerdimensionellt kärlekspar....108
flumflummare....71
flåshals....62
folklår....73
framgångsfull....132
fåfängd....33
föreningsdiktatur....51
förkrympt musikhistoria....70
förspel och folklår....73
förträngningsexpert....49

G

gitarrbärare ... 48
gitarrkrafsare ... 72
grillmarodör ... 62
groddvrå ... 107
gräs-ligheter ... 107
Gävlarna ... 76

H

hat- och ha-stadiet ... 127
hemgång med tillbehör ... 123
himmelsk arbetsmarknad ... 128
himmelssegel ... 134, 135
hjärtetrakt ... 106
horrorscope ... 21
händelsekonstnär ... 26
Hänt i Damernas ... 78
hökfärdig ... 86

I

ickevarat ... 33
implosant ... (nästa bok!)
innesikter ... 79
isi ... 64

J

jagupplöst ... 33

K

kladdhäftig ... 45
Klotrunda ... 26
knädallrare ... 62
komma-loss-grogg ... 122
konsistensialisterna ... 107
kontrapunk ... 45
kopulärdans ... 118
kosmisk middagslur ... 120
kosmiskt skåp ... 37, 100
kotterist ... 125
krisbyråkrat ... 114
kroppsnödig ... 53
kulturfascist ... 132
kvasipejlande magasinsöppet ... 74
kvälla sig ... 101
kysmos ... (nästa bok!)
kärleksakrobat ... 78
kärleksnödig ... 77
könslor ... (nästa bok!)

L

landet Längesen ... 14, 57
lefnadssaga ... 19
legaliserad otukt ... 78
liggami ... 78
liggfläsk ... 106
livsaggression ... 72
livsförenklare ... 49, 73
livsljus ... 14
livsorytm ... 116
livsotillfredsställelse ... 100
ljudo ... 65
ljudtortyr ... 28, 136
ljusbärare ... 29
ljusårsgrav ... 33
lusthandikappad ... 37

lustkurre 26
Lustring! ..... (nästa bok!)
längtor 110, 132
löneprocentrevolutionär 101

M

marvarelse 132
medvarelse .. 11, 108, 117, 126, 132, 136
missanpassade ihop 77
mix non flop 45
modeskrot 95
motkönad 26
motpartner 78
motros 106
mumifierad livsskändare 114
muskellek 20
mästrare 20
mörkrets administratör 132

N

nativitetstango 118
neddimpte 70
nyhetsarmé 46
nyhetsskvättande 136
nyhetsskvättning 37
nyhetsvinklare 74
närvarlig 134

O

oljudande 20
oproportioner 34
ordbar 120
otakt är världens lön 73
oändlighetsatmosfär 28

P

parningskraft 24
plattmarodör 133
poetisk lösmynthet 88
popinfekterad 133
predikofreak 67
prestationshysteriker 62, 110
primalvrålande terapeut 53
proteinbubbla 53
prydnadsmuskler 95
pseudoliv 78, 80
pseudolivat 78
påplussad 70

Q

quinna 18, 48, 92, 107

R

realismera 24
regentligen 88
relästation för själen 121
revirhandlare 126
riks-dagis 102
rynkdisko 118
röstflörtande 84

S

samhällsbesatt 74
scengångare 122
sensotrippare 71
sinneslandskapen 11
sinnessmekare 26
sinnlig exkursion 40
själsimpotent 53, 125
själsligt målbrott 100

själsonanera 126
skjutnödig 12, 104
skrattotek 30
skyggblyg 122
snarkofag ..... (nästa bok!)
sockerbomb 15
sommardagsevighet 101
sommarhysteriker 62
spark i varslet 80, 100
sportloska 114
sprituell ..... (nästa bok!)
statlig berusning 42
statusnödig vardagsrobot 53
stjärnguide 28
strandningsbilaga 45
stråkmåns 72
svartmän 130
svavelsefull 67
sväva i frid 67
synoid 61
syntfull pendango 118
sånghysteriker 136

T

ta sedeln dit man kommer 72
tangomani 118
tangorabatt 118
tangoterapi 118
tennis from heaven 106
that's that that 120
tjusartango 119
trumdesperado 136
tvåsamhet 11
TÖT 26
TÖT-parlör 26

U

underhållningsrädsla 21
United Neighborhood Organization 19
upphovslycka 80
uppsatsningar 76
ur-människan 19

V

valhänt och trebent 122
vardagsbesatt 100
vegetabilisk mosstorkare 60
verklighetsmarodör 80
videovåldsverkstäder 110
vrickningar och rop 62
vårbent 122
väl-dans 118
vänsterknäck på högerrörelsen 72

W

WC – Wood Chapel 31, 32

Y

yster astrolog 60

Z

zodiack 26

Å

ångestakrobat 130
ångestonanist 130
årlig avkomma 87

Ä

ängslycka 10, 23

Ö

ökenhumor 92, 93

Bild- och
elektronmusikstudio

ANDROMEDA

grundad anno 1959

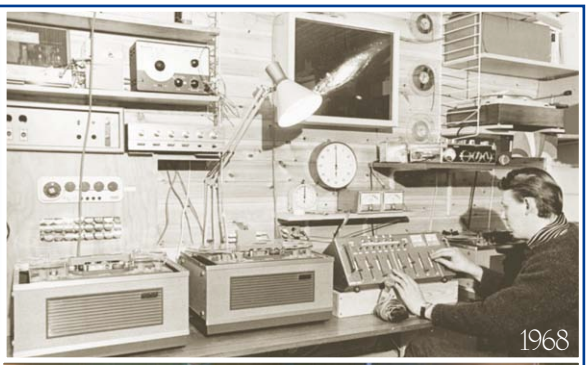
1968

2002

1989

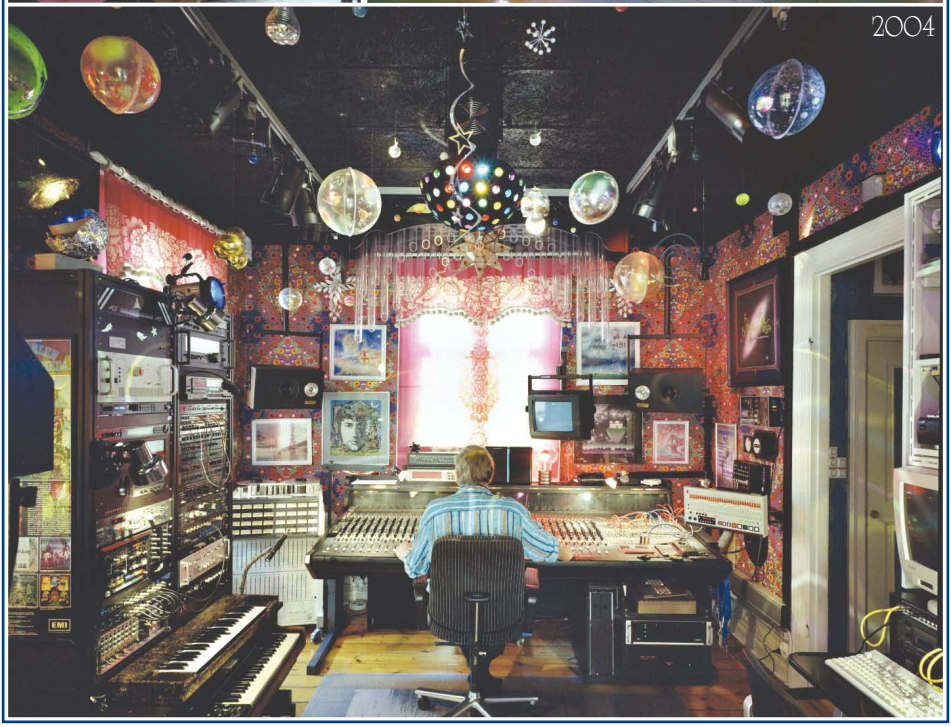
2004

Liten bok om
ANDROMEDAREN
Ralph Lundsten
och hans förehavande
på planeten Tellus
1936 – 2005
(fortsättning följer,
var så säker…)

VEM ÄR DET

Lundsten, Ralph H, tonsättare, filmskapare, konstnär, författare och kulturambassadör. Saltsjö-Boo, född i Ersnäs, Norrbotten, 1936-10-06.

Egen bild- och elektronmusikstudio ANDROMEDA sedan 1959 och förening ANDROMEDA Fan Society sedan 1982.

Verk för Operan i Stockholm och Oslo, Dramaten, Sveriges Radio och TV, Riksteatern, Rikskonserter, Svenska Institutet, Louvren i Paris, Nationalmuseum och Moderna Museet i Stockholm, Biennalen i Paris, Triennalen i Milano, Museum of Contemporary Crafts i New York m.m.

Musik (ca 620 opus): Nordisk natursymfoni nr 1 Strömkarlen (för Kungliga Teaterns tvåhundraårs-jubileum 1973), nr 2 Johannes och huldran, nr 3 En Midvintersaga, nr 4 En sommarsaga (Radio Swedens signaturmusik), nr 5 Trolltagen, nr 6 Drömmarnas landskap, nr 7 Årstiderna, Fadervår, Erik XIV, Gustav III, Shangri-La, Ristningar, Ode för vilsen själ, Cosmic Love, Nattmara, Godnattstunden, Universe, Discophrenia, Alpha Ralpha Boulevard, Paradissymfonin, Ålderstrappan, The Dream Master, Music for Relaxation and Meditation, Cosmic Phantazy, Horrorscope, Romance- och Dancing in the New Age, The Gate of Time, Nordic Light, Havssymfonin, Mindscape Music, The Symphony of Joy (för FN 50 år 1995), The Symphony of Light, The Symphony of Love, In Time and Space, Andromedanska sagor, Happy Earthday, Vid ungdomens källa, En själens vagabond, Dreamlight, Suite Andromatique, Festlust, Joy & Light, Prelude to the Future, På drömda stigar, Like the Wind my Longing m.fl.

EMI Classics serie "Inspiration" (1996), utgavs med en CD från var kontinent, där Ralph Lundstens musik representerar Europa. Radio Swedens signaturmusik: Ut i vida världen, har av Guinness World Records 2000 utsetts till "mest spelade musikstycke" (6 300 000 gånger).
Även musik till barnoperan: Herrskapstroll (1978) samt till musicalen: Glasblåsarens barn (2004).

Musikutgåvor: 71 CD, 40 LP, DVD, EP, singlar, kassetter, noter, partitur, musikvideor o.d.

Film (12 egna): Främmande planet (1962/63), Komposition i tre satser (1965), EMS NR 1 (1966), Hej natur (1966), Hjärtat brinner (1966/67), Reseminne (1968) m.fl. (även medverkan framför kameran i filmer, video- och TV-program).

Utställningar: Bland annat med elektroniska bilder, laser- och ljudskulpturer, film och musik, elektronisk kärleksmaskin och elektroniska musikinstrument för barn mm. Ralph Lundstengården i Ersnäs, Norrbotten har en kontinuerlig

Lundstenutställning och Musikmuseet i Stockholm har dokumenterat Ralph Lundstens verksamhet i utställningarna: Fantasin är en del av vår verklighet (1991–92) och Ralph Lundsten – Livskärlek 2000.

Skrifter: Lustbarheter (häfte 1990), utgiven 1992 av Bra Böcker (bok med CD), samt återutgiven av Sveriges Radios Förlag 1997 (bok utan CD). Happy Earthday 2005 (bok med CD).

Priser: Fyra av filmerna har fått Sv. Filminstitutets kvalitetspremium (1964–67), EMS NR 1 dessutom stora Biennalpriset i Paris (1967), kompositionspris av Gaudeamus i Holland samt ytterligare ett trettiotal priser för filmer, musik och konst. I Tyskland (1997) tilldelades Ralph Lundsten Schwingungen Preis "Elektronmusikens Oscar". Hedersmedborgare i Ladonien (1997). Ambassadör för Luleå kultur och näringsliv (1999). Medlem och kulturambassadör i London Diplomatic Academy (2000). Albert Schweitzer Medal for Sience and Peace 50 Anniversary Nobel Prize of Peace 2004.

Hemsida: www.andromeda.se – E-post: Ralph.Lundsten@Andromeda.se

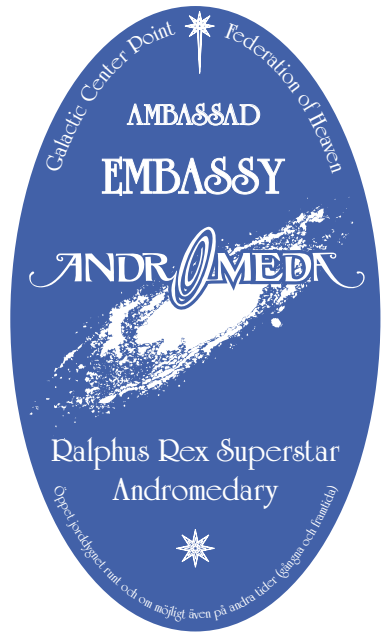

Adress till:
Ralph Lundstens Universe
Andromedanska Ambassaden
Avocadosamfundet
Andromedaren
Andromeda Fan Society (medlem@andromeda.se)
Frankenburgs väg 1, 132 42 Saltsjö-Boo

Utmärkelser & utställningar

London Diplomatic Academy

Stannard Island, Chantry Bridge, Wakefield, West Yorkshire, WF1 5 DL ENGLAND

This is to certify that

COMPOSER & CULTURAL AMBASSADOR RALPH LUNDSTEN

Has been approved for membership in the Academy and is entitled to all the privileges granted in the Bylaws.

FOUNDER DIPLOMATIC COUNSELLOR

In Witness Whereof the officers' signatures are affixed.

May. 29. 2000

President

General Secretary

Invald i London Diplomatic Academy 2000

Let it be known throughout the world that

Ralph Lundsten

has been awarded the

Albert Schweitzer Medal for Science and Peace
50 Anniversary Nobel Prize of Peace

With all the honors, rights and privileges there to pertaining, in Madrid (Spain), 16th February 2004.

Prof. Dr. Alfonso Roldán Moré
President

Prof. Dr. Hector S. Barceló
Chancellor

Albert Schweizer-medaljen för vetenskap och fred 2004

Elektronmusikens "Oscar" 1997

Ambassadör
för Luleå

Luleå Näringsliv AB utnämner

Ralph Lundsten

som ambassadör för Luleå
och att därmed verka för att

Sprida good-will för Luleå
varhelst ambassadören befinner
sig i världen.

Luleå 1999

Utnämnd till Luleå-ambassadör 1999

En spännande miljö där mat, musik, måleri och människor möts

"Tag två nävar miljö, en skopa mat, en gnutta konst
och två skålpund musik, och du får en
oförglömlig upplevelse!"

Musikmuseets Ralph Lundsten-utställningar 1991–92 & 2000

Fantasin är en del av vår verklighet 1991–92

Livskärlek 2000

Några extraordinära utgåvor, där Ralph Lundsten blivit klassikerförklarad!!!

SKANDINAVISKA ÖNSKEKLASSIKER (1973): Snöstorm och Jul ur VINTERMUSIK, ihop med Griegs Våren, Peterson-Bergers Intåg i sommarhagen, Hugo Alfvéns Midsommarvaka, Romans ur PASTORALSVIT av Lars-Erik Larsson, ur Kung Eriks visor av Ture Rangström, Carl Nielsens Dimman lättar och Oskar Lindbergs Gammal fäbodpsalm

FRÅN BACH TILL LUNDSTEN (skolmaterial från 1980):
I ESS-Hås skolmaterial ingår bl.a. The hot Andromedary och In the Cosmic Garden ur UNIVERSE (Med lärarhandledning)

ÖNSKEKLASSIKER – SVITER UR STRÖMKARLEN & JOHANNES OCH HULDRAN (1980): NORDISK NATURSYMF. NR 1: I landet Längesen, Näcken och den nedförda jungfrun, Den förtrollade grottan, Guldvinge-dans till blåklocksklang; NR 2: Skogen vaknar, I drömmarnes år, Huldran kallar i sommarnatten, Den förtrollade skogen, Och det blev höst, Vaggsång, Lovsång

ÖNSKEKLASSIKER – NORDISKA NATURSYMFONIER (1985): NORDISK NATURSYMFONI NR 3 "EN MIDVINTERSAGA": Vintersymfoni. NORDISK NATURSYMFONI NR 4 "EN SOMMARSAGA": Ut i vida världen, Sommarlängtan, Molndröm-marNORDISK NATURSYMFONI NR 5 "TROLLTAGEN": Vallsommar, Likt vinden far min längtan, Den oändliga sagan

NORDISKA ÖNSKEKLASSIKER (1989): Snöstorm och Jul ur VINTERMUSIK, ihop med Griegs Våren, Peterson-Bergers Intåg i sommarhagen, Hugo Alfvéns Midsommarvaka, Romans ur PASTORALSVIT av Lars-Erik Larsson, ur Kung Eriks visor av Ture Rangström, Carl Nielsens Dimman lättar och Oskar Lindbergs Gammal fäbodpsalm

EMI CLASSIC – INSPIRATION (CD från 1996, World Wide med en CD från varje kontinent och där Lundsten får representera Europa): NORDISK NATURSYMFONI NR 6 "DRÖMMARNAS LANDSKAP; FADERVÅR

EMI CLASSICS NORDISKA ÖNSKEKLASSIKER (1998): Snöstorm och Jul ur VINTERMUSIK, ihop med Griegs Våren, Peterson-Bergers Intåg i sommarhagen, Hugo Alfvéns Midsommarvaka, Romans ur PASTORALSVIT av Lars-Erik Larsson, ur Kung Eriks visor av Ture Rangström, Carl Nielsens Dimman lättar och Oskar Lindbergs Gammal fäbodpsalm

Filmskaparen Ralph Lundsten

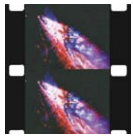

Ralph Lundsten var Sveriges mest prisbelönte kortfilmare under 1960-talet! Av hans oräkneliga filmpriser världen över, vill vi här nämna att Svenska Filminstitutets kvalitetspremium tilldelades Lundsten 1964–1967 (fyra år i rad!) och att filmen EMS NR 1 fick ett av de stora Biennalpriserna i Paris 1967 – som konstverk!!!

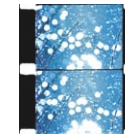

HJÄRTAT BRINNER fick på 60-talet ett eget festivalpris i Spanien. På grund av filmens kontroversiella innehåll (kärlek och död), blev den i en tävling stoppad av de katolska domarna, men det fick till resultat att den upprörda filmpubliken tågade ut och bildade i en angränsande lokal en alternativ festival – helt ägnad denna film!

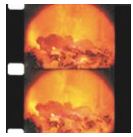

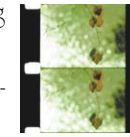

HJÄRTAT BRINNER innehåller starka krematoriescener, som sedermera använts i många långfilmer bl.a. Ett anständigt liv och Het snö. I det Lundstenska filmpoemet ingår också de första kärleksscener som svenska censuren godkänt, med den då nya formuleringen att när en kärlekssccen är konstnärligt befogad, skall inga klipp göras. SF inköpte HJÄRTAT BRINNER för biografvisning och placerade den först som förspel till en Ingmar Bergmanfilm. Detta förbjöds dock av Bergman med motiveringen ”den slår ju ihjäl min långfilm” – ett slags omvänt beröm, som föranledde Ralph att skriva och fråga om Bergman kanske ville bli Lundstens B-regissör i någon kommande film…

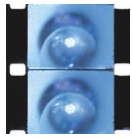

Med filmen HEJ NATUR blev Ralph Lundsten Nordisk Smalfilmsmästare 1967 och fick vid samma tillfälle ”Den gyllene saxen” för bästa klipp och Expressens pris för ”Bästa Film”. Den häftiga zoomfinalen har vid ett par tillfällen fått publiken att stå upp i bänkarna – de’ Ni!

Filmerna finns att köpa på DVD (FilmCentrum) samt på Ralph Lundstens hemsida: www.andromeda.se och musiken till EMS NR 1 finns i CD-boxen ELEKTRONISK MUSIK FRÅN 60- OCH 70-TALEN.

Sorglustig epilog

I början på 70-talet planerade Ralph och filmproducenten Bo A Vibenius några Fantasy/SF-långfilmer, men fick av branschen veta att ”science fiction har ingen framtid” – detta några år före Star Wars…

Filmen JOHANNES OCH HULDRAN fick däremot Filminstitutets starka stöd via Bengt Forslund och Harry Schein. Förutom deras ekonomiska stöd, så ville den legendariske Hollywoodproducenten Roger Corman inköpa biografrättigheterna för USA och det norska filminstitutet var beredda att ställa upp med en halv miljon till denna nordiska natursaga. Filmen var alltså helt finansierad, men skulle enligt den tidens regler först godkännas av Filminstitutets H-fond. Där satt dessvärre i juryn Erland Josephson, som först medverkade till ett nejröstande för JOHANNES OCH HULDRAN och *sedan* (!) lämnade rummet, eftersom han med eget långfilmsprojekt (enligt protokollet) var jävig. De sökta pengarna till det Lundstenska filmprojektet JOHANNES OCH HULDRAN, gavs sedan till Erland Josephsons långfilmsprojekt…

Konstnären Ralph Lundsten

Ralph har både haft egna utställningar och samarbetat med andra konstnärer i stora manifestationer. Här några bilder:

1. Arkitekturutställningen HEJ STAD på Moderna museet 1966.
2. FOULTITUDE på Louvren, Paris 1969.
3. DEN IMMATERIELLA PROCESSEN, Konstsalongen Samlaren, Stockholm 1968.
4. HOLMIA, en musikstyrd ljus- och ljudvägg för Stockholmsutställningen i Helsingfors 1969.
5. ANDROMATIC, ett tredimensionellt självlysande konstverk för Rikskonserter och Östersund 1969.
6. På Galleri Leger i Malmö 1975, ställde Ralph ut sina elektroniska bilder, Ljuddar och Kärleksmaskinen.

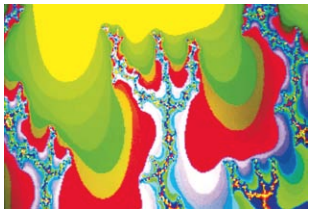

7. Datorkonst 1991

8. Förslag till tygmönster 1999

Balettkompositören Lundsten

Någon har sagt att det går att dansa till all musik som skapats av Ralph Lundsten. Det äger nog sin riktighet, för musiken är gestisk och magisk, ger liv åt stillbilder och filmer, ger dansaren en känsla av tyngdlöshet och öppnar dörrar till inre och yttre rymder.

Det finns ett hundratal Lundstenska dans- och balettföreställningar, allt från operabaletter till fria dansgrupper. 1969 började samarbetet med Ivo Cramér och Tyyne Talvo och under många år därefter var Ralph Lundsten Riksteaterns- och Cramérballettens huskomponist. Några kända verk från den tiden är kungabaletterna om ERIK XIV och GUSTAV III, RISTNINGAR, NATTMARA och FADERVÅR.

För TV komponerades MIDNATTSTIMMEN med Hans Arnolds skräckscenografi och tillsammans med Lia Schubert och Jan van den Bergen tillkom PARADISET. Med koreografen Rolf Hepp och för Malmö Stadsteater (sedermera också till Rostock) gjordes rymdbaletten UNIVERSE och till Island och Unnur Guðjónsdóttir komponerades två balettmusikaliska verk, GUNNAR PÅ LIDARÄNDE och ISLÄNDSKA DANSBILDER.

Kungliga Teatern firade 1973 sitt 200-årsjubileum och för operabalettens festföreställning komponerades STRÖMKARLEN (NORDISK NATURSYMFONI NR 1). Ett par år senare och för Oslo-operan tillkom balettmusiken JOHANNES OG ANIMA (i Sverige känd som JOHANNES OCH HULDRAN, NORDISK NATURSYMFONI NR 2).

Baletten TROLLTAGEN (bygger på NORDISKA NATURSYMFONIERNA 4 & 5) kallas numera för Norrbottens bygdespel och har allt sedan 1987 framförts varje sommar i Storforsen (Pite älvdal). Scenen hänger över den gamla flodfåran och vattnet rinner både under scenen och mellan de stenhällar som är publikens sittplats. Storforsens dans- och kulturförening räknar med att hittills ca 100 000 personer har sett TROLLTAGEN!!!

Kosmisk andakt
Karlstad domkyrka 1997

Bilder från Stockholmsoperan, Riksteatern, Nordiska museet, Skeppsholmskyrkan, Malmö Stadsteater, Storforsen, TV-teatern

Trolltagen 2001

Erik XIV 1969

Trolltagen 2005

Strömkarlen 1973

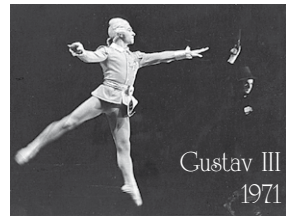
Gustav III 1971

Storforsen 2001

Gunnar på Lidarände 1973

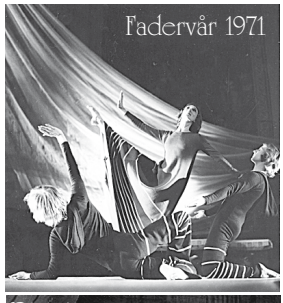
Fadervår 1971

Nordiska museet 1999

Fadervår 1971

Distningar 1973

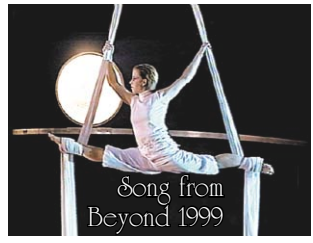
Song from Beyond 1999

Nattmara 1971

Stretch 1972

Midnattstimmen 1973

Ralph Lundstens LP-utgåvor 1966–1978

1966

1967

1968

1969

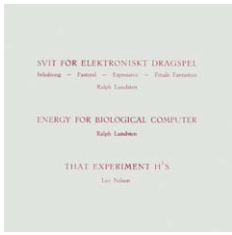

1969

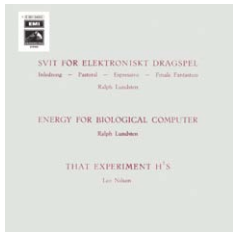

1969

1970

1970

1971

1972

1972/73

1973

1973

1974

1975

1975

1976

1976

1977

1978

Ralph Lundstens LP-utgåvor 1979–1998

1979

1980

1980

1980

1980

1980

1981

1982

1982

1983

1984

1984

1984

1985

1985

1985

1986

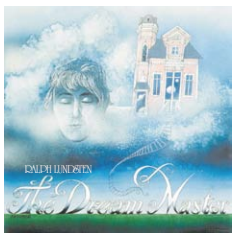

1986

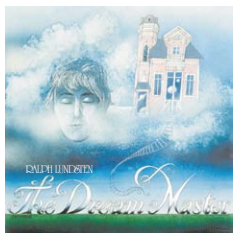

1986

1998

Ralph Lundstens CD-utgåvor 1986–1988

1986

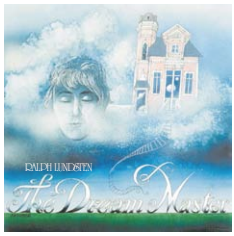

1986

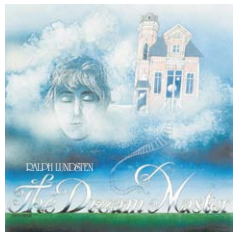

1986

1987

1987

1987

1987

1987

1988

1988

1988

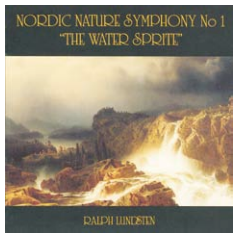

1988

1988

1988

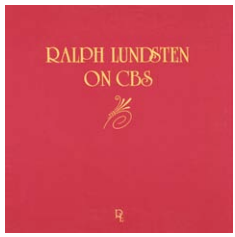

1988

1988

1988

1988

1988

1988

Ralph Lundstens CD-utgåvor 1988–1996

1988

1988

1988

1990

1990

1991

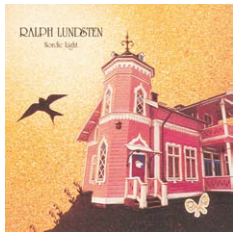

1991

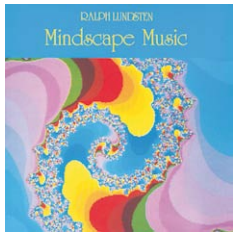

1992

1992

1992

1992

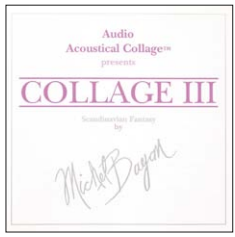

1993

1993

1993

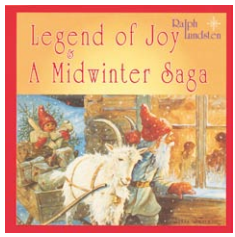

1993

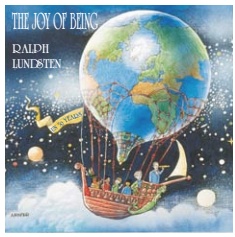

1994

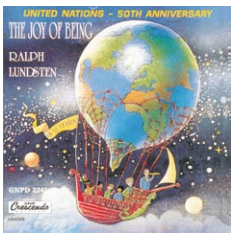

1994

1995

1995

1996

Ralph Lundstens CD-utgåvor 1996–2003

1996

1996

1997

1997

1998

1999

1999

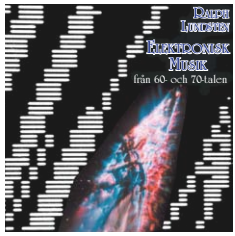

2000

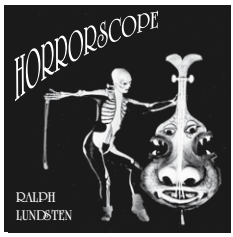

2000

2000

2000

2001

2002

2002

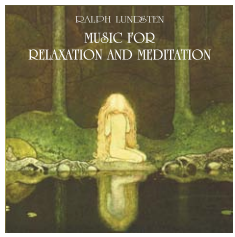

2002

2002

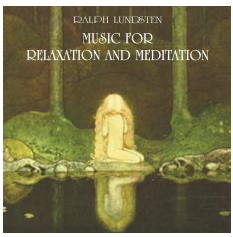

2003

2003

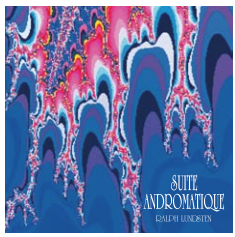

2003

2003

Ralph Lundstens CD-utgåvor 2003–2005

2003

2003

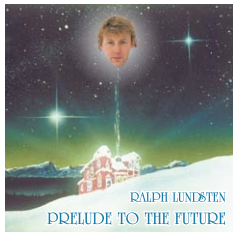

2003

2003

2003

2003

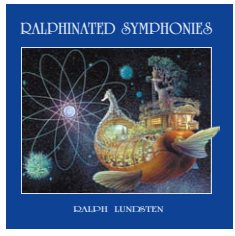

2003

2003

2004

2005

2005

Ralph Lundsten-DVD-utgåvor

Sex av Ralph Lundstens berömda kortfilmer från 1960-talet

Vasateatern
2003

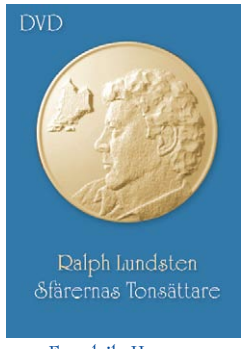

Fredrik Hansens Ralph-porträtt 2005

RALPHS ÅLDERSTRAPPA 4 månader till 40 år

4 månader

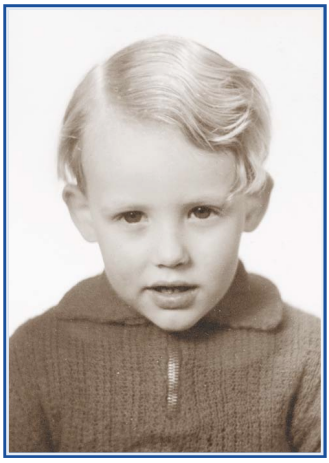

4 år

14 år

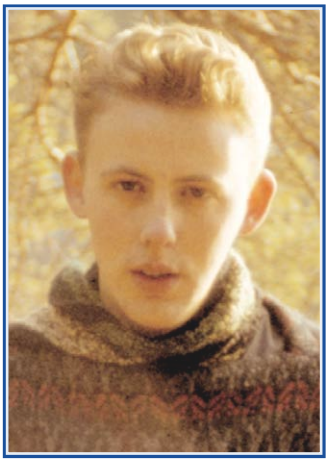

26 år

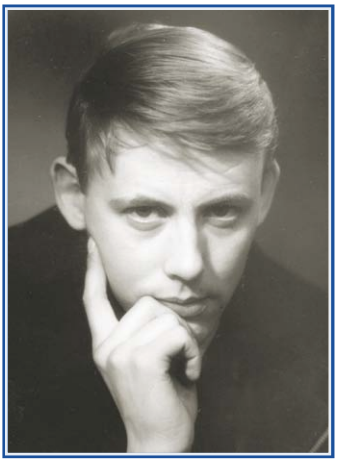

28 år

29 år

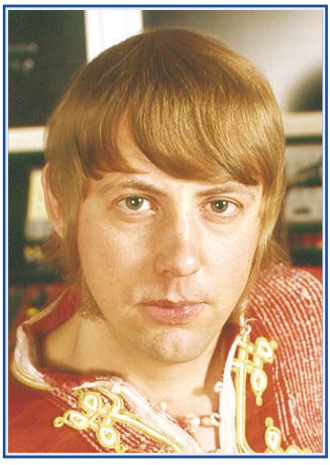

36 år

39 år

40 år

41 till 68 år – och på väg mot en okänd framtid…

42 år

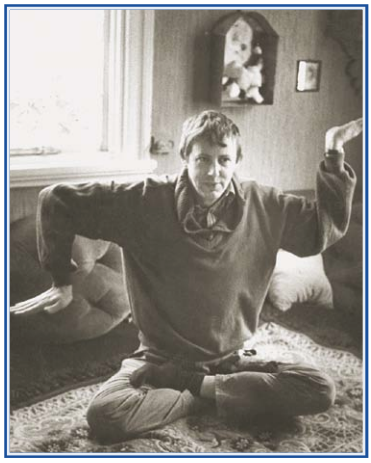

47 år

49 år

50 år

51 år

53 år

60 år

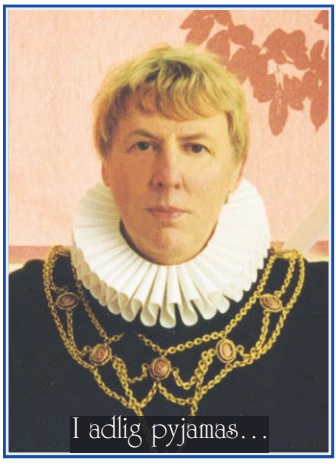

63 år

69 år

Happy Earthday

Lustbara Kåserier från 2004 på CD

1. DRÖMMERIER (Musik: I sommaren sköna ur NORDISK NATURSYMFONI NR 7 ”ÅRSTIDERNA”)
2. SINNESLANDSKAPEN (Musik: Lovelight)
3. COMPUTERFUL LOVERS (Musik: The Whistling Robot)
4. VID UNGDOMENS KÄLLA (Musik: Barndomslandet ur VID UNGDOMENS KÄLLA)
5. FÄRDKOST (Musik: Alpha Ralpha Boulevard & Happy Harold)
6. DET GUDOMLIGA HELVETET (Musik: Amen ur FADERVÅR)
7. EN LEFNADSSAGA (Musik: Meetings)
8. HORRORSCOPE (Musik: Horrorscope)
9. JOHANNES OCH HULDRAN (Musik: Den förtrollade skogen ur NORDISK NATURSYMFONI NR 2 ”JOHANNES OCH HULDRAN”)
10. KLARSYN (Musik: A Song Within)
11. FÖRENAD MÄNSKLIGHET (Musik: The Joy of Being ur THE SYMPHONY OF JOY)
12. ZODIACK, ACK, ACK… (Musik: Morning of Creation)
13. MINDSCAPE MUSIC (Musik: Drömvågor ur MINDSCAPE MUSIC)
14. VID LIVETS KÄLLA (Musik: Sommarlängtan ur NORDISK NATURSYMFONI NR 4 ”EN SOMMARSAGA”)
15. SKRATTOTEKET (Musik: Skrattsymfoni ur MIDNATTSTIMMEN & Juletid ur NORDISK NATURSYMFONI NR 3 ”EN MIDVINTERSAGA”)
16. PARADISSYMFONIN (Musik: Prelude to the Future)
17. GOD JUL (Musik: Vinterlegend ur NORDISK NATURSYMFONI NR 7 ”ÅRSTIDERNA”)
18. EN SJÄLENS VAGABOND (Musik: Star of my Destination ur ANDROMEDANSKA SAGOR)

Total speltid: 77′ 46″

All rights of the producer and of the owner of the work reserved. Unauthorized copying, hiring, public performance and broadcasting of this record is prohibited.
RALPH LUNDSTEN
HAPPY EARTHDAY
Lustbara kåserier
ANDROMEDA
ACD 51
BIEM/n©b
COMPACT
disc
DIGITAL AUDIO
1. DRÖMMERIER 2. SINNESLANDSKAPEN 3. COMPUTERFUL LOVERS 4. VID UNGDOMENS KÄLLA 5. FÄRDKOST 6. DET GUDOMLIGA HELVETET 7. EN LEFNADSSAGA 8. HÖRRORSCOPE 9. JOHANNES OCH HULDRAN 10. KLARSYN 11. FÖRENAD MÄNSKLIGHET 12. ZODIACK, ACK, ACK 13. MINDSCAPE MUSIC 14. VID LIVETS KÄLLA 15. SKRATTOTEKET 16. PARADISSYMFONIN 17. GOD JUL 18. EN SJÄLENS VAGABOND
Composed and produced by Ralph Lundsten
℗ & © 2005 Andromeda Music AB